

ఆంధ్రసచిత్రవార

పత్రిక

23-12-66

35 పెసలు

వస్తూంది!

వాహినీ నా

రంగులరాత్రి

నిర్మాత: శర్వాంగం: 29.00.00.00

'వగలా లేయి గిరగిర తిరిగే
జగమే రంగుల రాత్రి,
ఆ రంగులరాత్రి ఓడితే
కులుకును మయమింపేదే
జీవితం. '

విజయ చిత్ర

ప్రాణులు, ప్రాణము" అనే అనువాదము. మొదటి పదార్థము 4 వ తేదీ వారపత్రికలో వదిలారు. మొదటి పదార్థము రెండవ అనువాదంలోని తప్పులను తిప్పుకొంటున్నందున, తరువాత వాదా ప్రకటనగా ప్రచురించబడుతుంది. ఈ మొదటి పదార్థము చక్కటి పదార్థమే. ఈ మొదటి పదార్థమును పరిశీలిద్దాం.

1. అచ్చు తప్పులు: ఇవి మన తెలుగుభాషలో అచ్చులే (ప్రతి పుస్తకంలోనూ వస్తున్నవి). ఈ అచ్చు తప్పులు రచయితకు చెందవు. అవి ప్రకాశకులకూ, ముద్రణాలయాలకు చెందినవి. ఉదాహరణకి, విమర్శ మొదలైన మాత్రుల రచయిత "మోక్షము" అని తప్పుగా అచ్చుపెట్టినది. అచ్చుతప్పులు రాక్షసా వుండవలసి, ముద్రణాలయాలలో ప్రత్యేక శిక్షణ పొందిన వారుండాలి.

2. "ప్రాణులు—ప్రాణము" అని రచయిత పెట్టిన పేరునే మార్చిపోయి వాణియందుకు విమర్శ మును మూలమునకు పోయితిమి. "Nature of living things in nature" అని మూలము "ప్రాణులు (ప్రాణము)" అనుపేరుమార్చివేయవచ్చును. విమర్శమును మూలమునకు పోయి అంగ్లంలో అర్థం "Living things in Nature" అనివస్తుంది. రచయిత పెట్టిన "ప్రాణులు—ప్రాణము" అన్న పేరు మూలమునకు భావాన్ని పూర్తిగా ఇమిడి పుట్టినది కా అభిప్రాయం. "ప్రాణులు" అనే పదానికి అర్థం "ప్రకృతి యొక్క (ప్రభావము)" అని. "ప్రాణము" అంటే జన్మ, జన్మతో జన్మన తీర్చుకొనము. అట్లు జన్మించిన తరువాత వచ్చేది "ప్రాణము".

3. రచనా శైలినిగూర్చి విమర్శించబడినది. మూలం తెలుగుమాట పోయినా తేలికగా వ్రాసినది.

ఉత్తరాలు

కొన్ని పుటలు అర్థం కాలేకని విమర్శకులు ప్రాణుల ఇది కాస్త గ్రంథాలన్నింటినూ పుండే కష్టమే. మహామేధావులు ప్రాసిన గ్రంథాలను అంగ్లభాషలో నేర్పుకుంటున్నాడు, ఒకేసారి చదివి క్లుప్తంగా అర్థం చేసుకొనగలిగిన వారు చాలా అరుదు. దీనికి కారణం, కాస్త గ్రంథాలలో భాషకంటే భావమే ముఖ్యం.

4. పాఠశాల విద్యకు అనువాదాలను ఎవరించు వడం జరిగింది. కాస్తీయ వడవాణాన్ని ఇదివరకే తెలుగులో నిర్వచించబడినట్లు అచ్చు, ప్రతి రచయిత వాటిని స్వస్థించవలసి వస్తుంది. ఇందుకు మన దేశంలో 14 ముఖ్యభాషలకూ, సంస్కృతానికి కల వందలాది అపార్థరంగా తీసుకుని, సంస్కృత భాష పుంకు ఉపయోగించవలసి వుంది. అందువల్ల, సాంకేతిక పదాలు పరిగ్గా లేకని తోచినప్పుడు, పరియైన అనువాద పదాలను తెలియ చేస్తుంటేనే బాధ్యత విమర్శ ముకుందాలి. ఇటీవలే బాధ్యము, అనాత్మము, బాధ్యం నమూలు, జీవరసములు అనే పదాలు పరిమళానములు వైన అనువాదాలని నాఅభిప్రాయం. carnivorous మాంసాహారులు "పుష్కరంలను" Premolars "నెలకలు" Nervous system "నెలకలు" Parasitologists అనే పరియైన అనువాదాలు కావడం అవ్యయం. ఈ పదాలను స్వస్థించిన పోల్టర్, వాటికి అంగ్లముల పదాలకు కల ఉత్పత్తులైనవి కూడా ఇచ్చివున్నారు. (ఉదా: పాతా-ఇతర "పైటా-అవారము, పతా అవారము అనేవి పరావారము). డిక్షనరీ మనప్రాంతాలలో లేదు. గొండు మాన్ పు మూలము "కంజర వారములు, Dictionary లో ముడి రచయిత

విమర్శకులలోని ఈ పోల్టర్ అనువాదం కాక ముందుగానే తెలుగులో విమర్శకులు తెలియచెప్పవలసి వున్నది.

5. రావుగారు తీవ్రమైన శిశువృద్ధి తులన కొన్ని ప్రాణులు భాష వికాసం వికాసాలను కార్యము అన నమస్కరణము తగ్గివుంటున్న చెప్పి, శిశుకాలంలో పుండే ఇట్టి స్థితికి పైచిర్యేషన్ అంటారని చెప్పారు. దీని వ్యతిరేక స్థితి (అంటే ఎండకాలంలో పుండే స్థితి) శిశువేషన్ అంటారని చెప్పారు. పూర్వాపర వచనంధము లేకుండా పైచిర్యేషన్, శిశువేషన్ వ్యతిరేక స్థితులని ప్రాసే వేష పద్ధిమత్య కనేదని వా అభిప్రాయం.

ఇక అచ్చుతప్పుల వల్ల అర్థాలు కలగని విమర్శకులు మరెక్కడా ఉదాహరణ రిద్దారు.

స్పృంజితాని వృక్షము అనేది అచ్చుతప్పు అయి వుంటుంది. కాని "పేరాలో (44 పే.)" "నహా జీవకణ శరీరులైన జంతువులలో, అతి పరిష్కృష్టము వైన శరీరములు కంటి స్పృంజిత" అని రచయిత నిర్వచించి పున్నారనిదీ మనం జ్ఞాపకం పుంకువాలి.

మండలు వంటి ముతిన జంతువు గుర్రంగా కూపాందజానికి జంతుకొస్తే శిశ్యా అనేర్వమని విమర్శకుల అభిప్రాయం కాకలు. ఈ ఉదాహరణను పేర్కొనడంలోని విమర్శకుల అర్థం పొక్కకులర్థం కావడం క్లుప్తం.

శరీరము అనే పదం అమరంలో వాడనీ, "శరీరకల్పాంతో వెన్నముక" (పేజీ 227) అని అర్థం ఇవ్వబడినది. "వెన్నములేని జంతువులు" అనేకంటే "అశరీరములు." అనడం మనంజనమే. "వెన్నముక కల జంతువులు." నేకంటే "సశరీరములు." అనడం నులభం. ఇవి Invertebrata and Vertebrata అనే పదాలకు చెక్కిన అనువాదాలు.

ఎంటెరన్ (enteron) అంటే ప్రేగుకాని మరేమిటి? Gastro-enteron (Gastro-stomach; enteron=intestine అని జంతు కాస్తంలో మేము వేర్పాటున్నాం. ఇక intestine అంటే ప్రేగు కాదుంటే, పరియైన అర్థం విమర్శకులకి కూడా వేర్పాటు వుంటుంది.

"బాధ్యత" అంటే పరతంత్ర జంతువులకు అత్యంతము. కాని, శరీరవాతానుజ విధులను పురో అట్లు పేర్కొనబడ్డది.

వక్షం ఎంటెరన్ గేస్ (Gastron) అనడంలో వాకు తప్పుగా తెలియడంలేదు.

విమర్శకులు తమ ఉదాహరణలను పూర్తిగా ఇవ్వకుండా, వాక్యంలో మంచి కొన్ని పదాలును తీసివేసి ప్రాయశఃపల్ల, విమర్శకుల అభిప్రాయాలు పిత ముకు పూర్తిగా బోధపడలేకని కూడా వా మనవి.

ఇక విమర్శకులు, పుస్తకంలో తప్పులు వా. రావు గారు పరిశీలించవలయునని కూడా వా కోరిక. అప్పుడు ఈ పుస్తకం మన తెలుగులోకానికే చాలా ఉత్తమమైన పుస్తకం కాగదని వా అభిప్రాయం — డా. శర్మ, ఎం.ఎన్.సి.సి.హెచ్.డి. ఎం.నూరిశర్మ, ఇ.వి.సి. పో.సి.సి.మల్లాసు.

బెంగాల్ కెమికల్ వారి

అశ్వన

(సంజీవి కలిసిన అశ్వగంధము)

అయుక్తే ద సూత్రము వాధారముగా శక్తివంతమైన విశేష బాధ్యములతో తయారుచేయబడినది.

అశ్వన రామనంద్రము, అలహా నతము పోగొట్టి కోల్పోయిన అలోగ్యమును చేకూర్చును. శరీరముల అలహానతము పోగొట్టి కండరములకు అలహా చేకూర్చును. క్రిడా కారులకు, విద్యార్థులకు అతి కముగా వని చేయువానికి సాటి లేని వానిక.

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా * కొంబాయి * కాన్పూరు

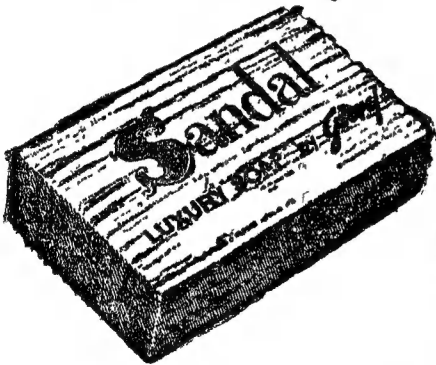
బరోపా, అమెరికాంతు ఎగుమతి విమిత్తం ప్రత్యేకంగా పుష్టికమై బయల్పరచబడ్డ సౌఖ్యానంద కరమైన సబ్బు ఇవ్వుడు ఎన్నికగా భారతదేశంలో అమ్మకమగుచున్నది!

గోద్రెజ్ సాండల్...కుద్దమైన మైసూర్ చందన మానె నుండి నైపుణ్యంగా మిశ్రమం చేయబడిన తిగ్గానకరమైన వ్రక సమగు వింపుందే వరిమళ గంది...ఇట్టి వాటిలో చాలా కాలం వింపుందే చాలా పెద్ద సబ్బు నేడే దీనిని వాడి చూడండి, దాని హాయిగొలిపే వరిమళం మీ కెంతో ప్రీతియైనది!

గోద్రెజ్ సాండల్

...అందరూ అనందించగల సౌఖ్యాదాయకం

సమర్పితం
క్రొత్త
గోద్రెజ్
సాండల్

గోద్రెజ్
సబ్బులలో
ఉత్తమ
వాడును

SDI 1A TEL

‘దైవాల్’ వా అనుభవాలు’ వ్యాసముని పూర్తిగా చదివిన తరువాత, వాటిని ప్రయోగించి తెలుసుకొనవలసిన పుండరీకహారము.

‘దైవాల్’ ఎంతటి వ్యక్తరాధన పుండరీకహారము కావలసిందో ‘మాన్’ను ఎంతగా అభిమానించి అరాధిస్తున్నావో చదివితెలుసుకొని అర్చిస్తున్నావో.

రేడియోలు చేయవలసిన వస్తువులు అంతా ఉంటే.. అర్చనలు, అన్నీ కలిపి వ్రాయు. వారి వింత వింత చేష్టలకు అర్చనలు చేస్తూ వ్రాయు కూడ వచ్చును. (ప్రీతి కు చేసిన వంటి వస్తువుల వలన ‘మాన్’ను అరాధిస్తున్నారని, అలాగా ‘తెక్క’ లేకుండా పెరిగిపోవుచున్న (వలన ‘మాన్’ అర్చనలకు అలాగా కలిగిన దేవులు) తరుణములో కుటుంబ వియోగముల వద్దకు వచ్చి ముగిసిన ప్రవేశములు, కావలసిన వస్తువులు, విడిచిపెట్టిన మొదలైన వస్తువుల చేసి ‘మాన్’ దైవా ప్రణామముతో వ్రాయుచున్నావో! ఏమైనా ఇది గర్హించవలసిన విషయము.

జీవము మన సినిమా కెమెరాలు (ఉత్తర సినిమా ప్రముఖులు చిత్రాలలో ‘మొదలు ప్రవేశము’ అని కోరడము. విచారము.) ఈ విషయములలో మాత్రము చిత్రాలలో ‘నాయిక’లకు పొరుగుగా ఉట్టలు వాడడము నంటి దైవా నుండి ఎంతయో తెలుసుకోవలసిన విషయములున్నవి. వాటిని

వంశస్థులను, వంశస్థులను వాటి తెలుసుకొని చిత్రాలు తీస్తే ఇట్లు ప్రణామ అరాధన మానములు అటు అంతర్వాప్తియ గారము కలుగుననుటలో నందేహములేదు.

(శ్రీ తిరుమల (మహాకవి)

మ్యాథిల్లీ లేఖ

శ్రీకృష్ణ గారి మ్యాథిల్లీ లేఖలు చదవని వాకుండు. ఎందుకంటే వారు వ్రాసే ప్రతి లేఖ ఎంతో చక్కగా, నేర్పరితనముతో వున్నది వున్నట్లుగా, విజానిజాని తెలియజరుస్తూ వ్రాస్తారు. కాని 25—11—66 అంధముని (వారసుని) తీర్థిలో నకుండు 7 వ లేఖ అరిగిన వాటి గురించి వ్రాసిన లేఖ, పత్తయ్యారముగాను, ఏదో ఒక రాజకీయ పార్టీని తుల్యులుటానికి వ్రాసినదిగా వుంది మాత్రమే కాని, విజానిజాని తెలియచేస్తూ వ్రాసిన లేఖ మాత్రము కాదు. శ్రీకృష్ణ గారంటే ఎంతో గౌరవం వున్నప్పటికీ, వారిని తుల్యులు మురియించవలసి వస్తున్నది. అనంతము వాళ్లు గోవధ విషయము కొరకు 1 కోటి రూపాయలు మూలు చేశారనేది వచ్చి అందడము. ఆ పార్టీకి అంత సొంతే కనుక వుంటే మ్యాథిల్లీ మునిసిపాలిటీలో అరుగులు నట్టులు మాత్రమే వుండవలసిన అవసరము లేదు. మొక థిల్లీలో అరిగిన హత్యకాండ

అలా అనంతము చేసినట్లుము నేరము కాదు. థిల్లీలో ప్రదర్శనకారులు ఏర్పాటు చేసిన మొదటి దగ్గరకు వాళ్లు వచ్చే 11 గం. థిల్లీ గేటు దగ్గర అల్లర్లు మొదలుపెట్టాయి. ఈ సంగతి శ్రీకృష్ణ గారికి తెలిసి పోయినట్లు వారు. ఎవరో దుండగులు, కామరాజు మీద అరిగిన హత్యకాండకి, అనంతమునకి, దక్షిణాన వోట్లు రావనటానికి అనివాదాన సంబంధము ఏమిటి? యిటులా ఒక్కటి నమర్చింది, లేదా హత్యకాండని నమర్చింది వ్రాయుటముకాదు. మన పత్రికలు, పత్రికా విలేజరులు, సాధ్యమైనంతవరకు వున్నది వున్నట్లుగా వ్రాస్తే మంచిది. ఉత్తరది వారు, దక్షిణది వారనే భావించి, తమ కనవల వ్యాసా తినుకొని రాకుండా వుండటము, దేశకీర్తిమున్న కొరకు ఈలాడు ఎంతైనా అవసరము వుంది. ఈ సై విషయాలని తెలిసి, వాళ్లులా యుతంగా రచనలు చేయుటము, శ్రీకృష్ణ గారికి భావ్యముకాదు. యిటువంటి రచనలు చేయుటము వలన వారి స్థాయి దిగజారి పోతున్నది.

టి. దిగంబరరావు (మ్యాథిల్లీ)

మొదటి మేత

కానివాటి సీరియల్ మొదటికి నేరము అనే క్రింది వాటి అనుక్తిగా ఉన్నది. 21—10—66 మంచికో మొదటికి మేత ప్రారంభంలో మొదటి ముద్రమును గురించి వాకు కలిగిన అభిప్రాయం తెలియజేయుచున్నాను. 120 తులాలలోపు ఎన్ని తులాలు సరకు కావాలన్నా తూచి ఇవ్వగలగా ఉంటే వర్తకుడి దగ్గర ఎన్ని తూనిక కాళ్లు ఉండాలి అనే ప్రశ్నకు సమాధానములు వాగనే వున్నవి కాని, ఆ విధముగాన కాక మొదటి విధానములో 1,2,4,8,15,30,60 తులాలు 7 కాళ్లు, రెండవ విధానములో 1,3,9,27,80 తులాలు, 5 కాళ్లు ఉంటే రాజు చెప్పిన ప్రకారము 120 తులాలుకు సరిగ్గా సరిపోతు ఎన్ని తులాలు సరకు కావాలన్నా ఇవ్వవచ్చునని వా అభిప్రాయము. రచయితగారు అయిన డాక్టర్ మహీధర నరసింహాచార్యగారికి వా అభిప్రాయములు పత్రిక ద్వారా తెల్పవలసినదిగా కోరుచున్నాను.

విజయలక్ష్మి అంబేదకర్ (అంబేదకర్)

ఎదురు మాటలే!

ఒక ప్రత్యేకమున

సిరియల్ బొమ్మల కథ!

గూఢ చారులు!

సామాన్య కృత్యాలు!!

మొదటి ముద్ర!!

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో

త్వరలో ప్రారంభం!

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
దాగేశ్వరరావు వంతులుగారు

శ్రవణం : 23-12-'66

వారం నా : మార్గశిర శుద్ధ ఏకాదశి

సంపుటము : 59 సంచిక : 15

స్థాపితము :

1908

ముఖ్య సంపాదకులు :
కెవలెంట్ కంతువనాథ్

సంపాదకులు :

కెవలెంట్ రాధాకృష్ణ

ప్రచురణాధికారి : కార్యాలయము
1, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

సంపాదక వివరాలు :

భారతదేశం

దేశీయంగా

సంవత్సర చందా 19.25

6 మాసముల చందా 9.62

3 మాసముల చందా 4.80

ఇతరదేశాలకు

పీడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా 32.00

అర్ధసంవత్సర చందా 16.00

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యచిత్రం: 'అదుగువాడలు'లో జమున

కథలు :

చలి - 10

ఉమ్మడిగోడలు - 16

కలిగిన కం - 32

అమ్మ - 52

నీరియ్యల్ కథలు:

అంతస్తులు - అభిమానాలు - 24

మృతభావం - 40

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సినీమా.

ఉత్తరాలు - 2, ఉమెన్ కాల్యూన్ - 5,

జ్యోతిర్లింగం - 6, మెరుగు మేక - 31,

కవిత్వం - 38, వారం - 47,

కామలం - 49, మధురగాయని మ... - 58,

విమర్శ - 60, విశ్రాంతి - 61,

పుస్తకాలు - 64.

ప్రజానాయకులు - పరిపాలన

1915 డిసెంబర్ 'లండన్ నందే క్లౌన్' ఒక కార్టూను ప్రచురించింది. అది బ్రిటిష్ మంత్రివర్గానికి చెందిన కార్టూను. అందులో అందరూ 'మరీ జరిశ్యం....' అనే గీతాన్ని పాడుతుంటారు. ఆ గీతం ఇది:

మేమంతా ఆలస్యం!
మేమంతా ఆలస్యం!
ఇది గ్రహచారానికి సాధ్యశ్యం,
అలస్యం, దమ్ములున్నవాణ్ణి నేనే -
నేనే నక్కళ్ళే,
నే నెప్పుడూ, ఎప్పుడూ సరికోదించను
దేశ వ్యవహారాల నిర్వహణలో,
మేరమంతా మోకళ్ళదే -

నారే మా ఆలస్యానికి కారణం....
ఇది తొంతవరకు వన కేంద్ర మంత్రి
వర్గానికి వర్తిస్తుంది. ప్రతి మంత్రిగారూ
నేనే దమ్ములున్నవాణ్ణి, వాళ్ళ దమ్ములున్నాయి
- అంటారు. లండనుకు? మేం న్యాయం
రిక్కువ తీర్మానాల్లోనూ - అంటున్నారు
ఉపమంత్రిలు.

వివరీతమైన మరో వర్గముంది.
అందులో ఇన్నా - శ్యామ్ వాళ్ళ గ్రూపు
ఒకటి. అధిష్టిన వర్గ సభ్యులే కాకుండా
మంత్రి వర్గంలోని సభ్యులూ మళ్ళీ ఎన్నిక
కావడానికి హక్కుదార్లే వంటున్నారు. ఈ
గ్రూపు కాంగ్రెసు పైకమాండుకు ఇది
మూలించింది. ఈవిధమైన కోరిక 'స్వర్గాన్ని
విడిచి నేనచేయండి' అనే గంధీ అదర్బాన్ని
అందించేది కాదు, 'అడిగేముందు అర్హత
పంజాయించుకోండి' అనే హక్కుట్యం అభి
ప్రాయానికి అనుకూలమైంది కాదు.

నెహ్రూగారి పథకానికి ఇక్కడ కృత
జ్ఞుడారు చెప్పుకోవాలి. ఎందుకూ అంటే
ఉపమంత్రిలకు కూడా పథకంలో ఎన్నో
నదుపాయాలు చేపి పెట్టారాయన. ఒక
మంత్రిగారు వర్కటనమనే యాత్రకు
జయలుదేరుతున్నప్పుడు వారి శ్రమిని గాని
లేదా వ్యక్తులుంకంలో ఒక వ్యక్తిని కూడా
తీసుకు వెళ్లవచ్చునూ - అని ఆయన
ఉదహరించారు! బ్రిటిష్ వారి కాలంలో
కానీ, క్యానిస్ట్రబుల్ క్లౌన్ ఏ సభ్యు

డైవా పెంపుమీద న్యస్తలానికి వెళ్తున్న
ప్పుడు, పర్యటించడానికి వెళ్తున్నప్పుడు
భర్యనొక్కరైసు మాత్రమే కూడా తీసుకు
వెళ్లవచ్చునవారు. ఇలాంటి అంక్షలు
'మంత్రిల్ని లూటీ' చేసేస్తున్నాయి పాపం!
లాలా శ్యామ్ వాళ్ళ గారు సరీమణి లోడుగా
కళ్ళీరు సురని ధనుష్కోడిదాకా, సోమవాళ్ళ
నుంచి గోపాతీ దాకా ప్రయాణ భయం
ముక్కుపించేతూ హిందూదేశమంతా
యాత్రచేసి వచ్చారు. ఈ సహిత్రమైన
యాత్ర అజంతాగుహల సాందర్య స్వధను
తోను, రాష్ట్రానికి అతిథిగా వుంటూ కాశ్మీర్
లోని ప్రకృతి సౌందర్యావలోకనలోన
పూర్తయింది. యాత్ర జరుగుతుండగా ఈ
దంపతుల ముఖభంధు వాకాయన వీరికి
అదపదదపా అతిథిగా వుంటూ వారి ఆనందంలో
భాగం పంచుకొన్నాడు. ఇదంతా దేశ
ప్రయోజనం దృష్టిచే జరిగింది!

లాలో 'శ్యామ్ వాళ్ళ గారు ప్రస్తుతం
రైల్వే మంత్రిత్వకాలంలో ఉపమంత్రిగా
వుంటున్నారు. ఆయనకు రైల్వేశాఖకు
సంబంధించిన వ్యవహారాలు ఎంతో బాగా
తెలుసు! ఆయన ఇంత సునమైన యాత్ర
సాగించారేకాని, రైల్వేశాఖకు సంబంధించిన
సలహా కాలల్లో అవారు తినడానికి
కూర్చుంటే వికారం వుడుతోందని గాని,
అక్కడ తేసీరు తాగ శక్యంగాకుండా వుందని
గాని ఆయన విననే లేదుట! ఆయన వైఖరినీ,
చేసే సేవనీ పునః పరిశీలించకుండా
ఒక కాంగ్రెసు టిక్కెట్టు ఇచ్చేయ్యాలి?
ఆయనకు కావాల్సినంత సపోర్టుంది మరీ!
మవులావా ఫక్రుద్దీన్ అహ్మద్, విద్యాశాఖ
మంత్రిగారు, కలకాంకర్ రాణిగ రిలోపాటు
రాజాసాహెబ్ దిసెన్ సెగ్ గారు, న్యూఢిల్లీ
లోని శ్రీమహారాజ్ 108 ఇందర్ జీ గుజ్రాతీ
గారు - వీరిందరూ నెహ్రూగారి హయాం
రద్దతి 'పంటింటి' మంత్రి ఏర్పానికి
చెందిన సభ్యులు.

భారతదేశంలో ఇప్పుడు వ్యాయ
న్యూలాంకు అంతకుంతకు అవ్వాయం జరుగు
తోంది. అదాదారమైన, సరికావసరమైన

ప్రస్తుతులు నెంకోని ప్రజాస్వామ్యం మీద
దెబ్బ తీయటానికి తయారవుతున్నాయి.
సాధువులు రాజకీయ రంగంలో వారణడటం
అనేది వక్రగతిని నూదిస్తుంది. కార్ల్
మార్క్స్ ప్రసిద్ధమైన కమ్యూనిస్టు ప్రకటనలో
ప్రపంచంలోని పనివాళ్ళ తెగ
అంతా ఏకం కావాలి అని అర్థించారు.
అందులో శ్రుంఖలాలు విడిలించుకోవడం
పప్పితే సోయేదేమీ లేదు. సాధువులు విడి
లించుకోడానికి అవి కూడా లేవు. నెహ్రూ,
కామరాజుల ముద్దుబిడ్డ లాలో గులాబీ
లాల్ నందా ఈ సాధువుల రాజకీయ
ప్రవేశానికి ముఖ్య కారకులు.
పంజాబీనుదా వ్యవహారం

నూస్టర్ తారసింగ్ సిక్కిస్తాన్ కావా
లంటూ పోరు పెట్టారు. ఈయన సర్దార్
పటేల్ కాలంలో 'మోర్చా' అనే ఆందోళన
సతో ఢిల్లీకి వచ్చి శత్రుత్వాన్ని సాధించ
టయారు. సర్దార్ గా రప్పించేకారని?
మాస్టర్ బీ ఢిల్లీలో అడుగు పెట్టిపెట్టగానే
అరెస్టు చేయించి పదిలంగా పంజాబ్
పంపించి, భద్రదగ జైల్లో కూర్చోపెట్టి
బబ్బో వాయవా అన్నారు. కేంద్ర మంత్రి
వర్గంలో ద్వితీయస్థానాన్ని అలంకరించిన
లాలో గులాబీలాల్ నందా 'వా వాయాంలో
కాంతి... కాంతి' అంటూ రాజకీయ చద
రంగం అటాడారు. ఈ సందంలతోనేవూర్వం
బ్రిటన్ ప్రధాని ఛాంబర్లీన్ తొలగించ
బడ్డారు. 'సువ్య చాలాకాలంగా వుంటు
న్నావు, దయవుంచి ఇక వెళ్లు' అని ఆయనవా
పదవిలో నుంచి తొలగించడం జరిగింది.
దీనికి కారణం అగ్రిజి పక్షపాతం అనడం
వుంది. అలానే లాలో గులాబీలాల్ నందా
గారూను. సాధు శిఖామణులు చెక్కభజన
చేసేంతర్వాత కేంద్రమంత్రి వర్గంలోంది
బయటికి నెట్టబడ్డారు.

శ్రీమతి గాంధీ ప్రభుత్వం ఎంత ఇన్నా
భిన్నమైందో తెలుసుకుని, ఎంత నీరుగగా
వుందో పసిగట్టిన సంతోజీ తమ సిక్కి
స్టాన్ లో చండీగర్ చేర్చాలని పట్టుబట్టారు.
ఉక్కులా కట్టుదిట్టంగా వున్న ప్రభుత్వం
కొంత చనువిచ్చింది. ఎన్నికల తర్వాత ఇద్దరు

గవర్నరుంటారుని, రెండు హైకోర్టులుంటాయని, కాని ఒకే రాజధానితో నర్దుకు పోవాలనే కొన్ని వాగ్దానాలు సంతోష ప్రభుత్వం ఇచ్చివుంది. సంతోష ప్రేమి ఇందిరాగారినితో, ప్రభుత్వం గడ్డితింటుందా తింటుంది లేదా నాకు నేను కాల్పుకు వచ్చిపోతాను— అన్నారు.

ధర్మసూత్రాలకీ, వ్యాయానికీ విరుద్ధమైన ఈ విధానం చోద్యంగా కనిపిస్తుంది. హిందూ సాధువులు, ముస్లిమ్ ముల్లాలు, సిక్ సంతాలు, క్రిస్టన్ ముసులీం ప్రజలు తాన్న ఈ విధమైన ప్రకృతి ప్రజాస్వామ్యాన్ని వాశనం చేయగల అపాయకరమైన విషదీక్షం! ఇటువంటి సమస్య ఎప్పటికీ తీరదీగలేదు. అది స్వతంత్ర్యానికి పూర్వం ఎలా నిలిచివుందో, స్వతంత్ర్యానంతరమూ అలానే వుంది.

వద్దాలుగేళ్ల ముంత్రి వర్గంలో స్వరో సంగీతం, లోక్ సభ స్పీకర్ సర్దార్ స్వరో సంగీతం, పంజాబీనుజా కమిటీ అధ్యక్షులు సర్దార్ హుకుం సంగీతం ఉన్నారు. వీరిలో ఎవరి తరపున పంజాబ్ ముఖ్యమంత్రి సర్దార్ గుర్మూఖ్ సంగీతం ముసాఫిర్ పనిచేస్తున్నట్టు? అనగా అనగా ఒకవంటి కథ: మన లావా అబాల్ కలామ్ అజాద్ వాయకత్వంలో ముసల్మాను సోదరుల్నందర్నీ ఒక త్రాటి మీద నడిపించి తద్వారా దేశ విభజన జరగకుండా చూడాలని మహాత్మాగాంధీ ఆశించారు. ముసల్మాను లెంత దేశభక్తి పరాయణులో దేశానికి తెలియందేమీ కాదు. అలానే సిక్కు సోదరులు— అకాలిపారంత్ సోమ్యాలూ జాతీయవాదులూను. కాని అటువంటి అభిప్రాయం కలగడానికి ఒక్క ఉదాహరణా కన్పించడం లేదు.

సందర్భవశంగా మహారాష్ట్ర దివేకే సంగీ, లాలా ఇందర్ గుజ్రాల్, పంజాబ్ ప్రభుత్వం ఏర్పడేందుకు ఎంతో కృషి చేసినవారు గవక సంతోష బెదిరింపును ఉపసంహరించుకోమంటే బాగుండేది. గోసంరక్షణోద్యమం ప్రభుత్వంలో ఎలా చోటు చేసుకుందో అలానే ఈ ఉద్యమ ప్రభావమూ ప్రభుత్వం మీద పని చేస్తుందనడానికి అవకాశం లేకపోలేదు.

లోక్ సభ చర్చలు

దేశంబరు 5 లో లోక్ సభ చర్చలు ముగిసినట్టు. తత్పూర్వం సభా వ్యవహారాల్ని ఒకసారి సమీక్షలోకి తీసుకువచ్చాం.

నెపియంబరు సభా నిర్వహణలో మొత్తం నలభై నాలుగు బిల్లులు ఎటు పరిష్కరించకుండా ఆట్టే పెట్టే వుంచారు. అందులో ఏడు బిల్లులు రాజ్యసభ ప్రవేశ పెట్టినవే. మూడు బిల్లులు సెలెక్ట్ కమిటీ ద్వారా సూచించబడినవి. ఈ బిల్లుల విషయం ఆట్టే ముక్తి తేల్చిపారేయాలనుకున్నారు. ప్రవేశ పెట్టడమంటే జరిగింది గాని బిల్లుల్ని అంగీకరించేందుకు వారుదా వేయబడింది. ఇప్పటికాలపు కూటమి, సభాపరు పెండింగ్ బిల్లుల్లో మొదలయింది. ఒక విధంగా చెప్పితే, సుమారుగా ఇరవై ఏనిమిది పెండింగ్ బిల్లుల దాకా ప్రభుత్వం ఉపసంహరించేసింది. లిస్టులో మరో పన్నెండు కొత్త బిల్లులు చేర్చబడ్డాయి. చట్టం మరోసారి 'పా పరువ' అంటూ మొర పెట్టుకుంది. చాల తక్కువ ప్రాముఖ్యత గల విషయాలకోసం ఆవేశమైన తగాదాలు లేవాయి. ప్రతిపక్షంవారు క్రిందటి సారి రక్తం రుచి చూశారనే చెప్పాలి. వారిప్పుడు మరింత బలంగా ప్రభుత్వాన్ని ఓ వూపువూపి పోరేశారు. ఒకళ్ల వరుపు ప్రతిష్టలొకళ్లు తీసుకోవడం ఏమోదమై పోయింది. ఇది కొందరు కాంగ్రెసు వాయకుల ఆనందం మేరకు ప్రతిపక్షంవారు చేసిన పని!

సభలో ఇలాంటి ముసుగులో గుద్దులాటకు కారణం ప్రభుత్వమే. లార్డ్ మౌంటబాటెన్ పండిట్ నెహ్రూగారికోసం యిచ్చారు. అప్పటినుంచి అత్యుత్తమం రెండోమార్గంగా ఉపమంతుల సంఖ్య పెరిగిపోయింది. ఇక్కడ మనం 'పర్మిస్సన్స్ లా' కు కృతజ్ఞత లభించుకోవల్సివుంటుంది. ప్రయోగాత్మకంగా పరిశీలించి చూసినట్టు లాతే ఈ ఉపమంతులు సదివాలయంలోని మామూలుగాజరిగే పనిలో అభివృద్ధికి ఆటంకంగా నిలబడుతున్నారు. అంతకంటే మరో ప్రయోజనమేమీ వున్నట్టు లేదు!

తమ ఉద్యోగుల కీర్తిన కార్య సంఖ్య ప్రభుత్వానికి ఇనుమంతకూడా తెలియదుట! మరి నిరసనకూల వాతావరణంలో ఇల్లంది పడిపోయి—'ఈ' విషయమైన సమాచారం సేకరించబడుతోంది. కొద్ది

రోజుల్లోనే సభముందుంచుతాం.' అంటూ నిరంతరంగా జాప్యంచేస్తూ పస్తోంది ప్రభుత్వం. ఇలాంటివే మంతుల యాత్రలు, మంతుల యిళ్లలో గవాలకరణాలు, వారి వారి ఎలక్టిసిటీ, టెలిఫోన్ బిల్లులూను. వీటన్నిటికీ ప్రభుత్వ సమాధానం ఒకటే ఒకటి. మంతుల వర్కటసరో ఎంతమందినైవా, ఎవరినైవా కూడా బెట్టుకు చెళ్లవచ్చువా అనేది వివరణ కోసే విషయం.

'చట్టానికి సంబంధించిన వ్యవహారాలు చాలా చక్కబెట్టబట్టినవికావ్వాయి: అంతకన్నా ప్రాముఖ్యమైన విషయాలు బోధిస్తున్నాయి! అత్యవసర విషయాలకి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి గవక—భాషా చట్టాన్ని ఆసరికి నెట్టండి' అని దేశీయంగానూ, ఇటీవలి లోక్ సభకు చెప్పారు. భాషావారంతో దక్షిణాదిన అల్లకల్లోలం చేరేదేగి నప్పుకు, లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిగారు భాషా చట్టాన్ని వాగ్దానం చేసివున్నారు. అప్పటినుంచి ఢిల్లీకి సంబంధించిన బిల్లులు సుమారు పన్నెండుదాకా ప్రతిపక్షించబడ్డాయి. అందులో చాలావరకూ అంగీకరించబడ్డాయి! ఆందోళనకి కూడిన వాదానికి అత్యుత్తమ కాదిది. కాని, ప్రభుత్వం మంచి కార్యక్రమం చేపట్టింది అంటే ఆందోళన జరగజూనే ధోరణి ఇది.

గాంధీజీ పవిత్ర సత్యాగ్రహం ఆనంతో గోవధ నిషేధ కార్యక్రమం ఐంకా కోస సాగుతూనేవుంది. ఈ ఆందోళన మూకుమ్మడి దుర్మర్యాదలకు, నందగార్ని కేంద్ర మంత్రివర్గంలోంచి వెలిసేసేందుకు దారి తీసింది. ప్రధాని ఈ సందర్భంలో మంతుల పునర్విభజన చేయాలన్నదానిది. అందుకోసమని అర్థి ముంత్రి శరీఫ్ చౌదరి గారిని, వాణిజ్యమంత్రి పన్నాభాద్ షా గార్ని రాజీనామా చేయమన్నార అదే వందలో, కృష్ణమీనన్ గారు అల్లరి బొంబాయినుంచి ఎన్నికల్లో పోటీ చేయాలనే ఆమె కోరికకూ బలం చేకూరలేదు. దీనివల్ల మనకు తెలుస్తున్నదేమిట అంటే విచిత్రమైపోయిన 'సిడికేట్' మళ్లీ బలాన్ని కూడదీసుకున్నదీ అని.

సెర్లమెంటులో క్రొత్త విధానాలు గాని, దేశంలో అర్థిక పరిస్థితిగాని, గాంధీ భద్రతల విషయంగాని ప్రధాని నెంత

జాతీయ కృషి సలహాక నిపుణులు
అంగీకరించినదానికంటే ఖచ్చితమైన పరిశీలన మరియు అధ్యాపకములు. కానీ పరిశీలన విధానానుసరణలన్నింటికీ తగిన వివరణ భావాత్మకంగా, కార్యవిస్తారకశక్తితో చక్కత కూర్చున్నందుకని జాతీయ పరిశీలన నమూనా ఇలా ఉంటుంది. ఈ సమస్యను ప్రధానమంత్రి శ్రద్ధులతో తీర్చేరు. ఖచ్చితమైన కావాల్సింది పరిపాలనాపరమైన పటిష్ట విధానాలనుబట్టి తుత్తునాగల పరిశీలన

విజ్ఞాన నిపుణుల అభిప్రాయం ప్రకారం నిజము, తగినరూప మనదేశంలో విరివిగా దొరుకుతుంది. ఈ సమస్యను హిందూ దేశానికి స్వయంసాధకంగా ఉంటుందని కూడా కొందరుంటున్నారు.

నీను ఖచ్చితమైన ఎక్కువగా దేశానికి ఉంటుంది. అంతే ఈ పూత పూసిన మెలికలు తిరిగిన ఖచ్చితమైన (గాల్వనైజ్డ్ కోరోగ్)

న్యూఢిల్లీలో

టెడ్ బిన్స్(టీ) వాడకం తగ్గిపోయింది. ఖచ్చితమైన ఈ వాడుకనున్నవాళ్ళందరూ పాదా రేకుల్ని ఉపయోగిస్తున్నారు. ఎక్కువ కాలం మన్నేందుకు పీటిమిడ రంగులు పూసి ఏదోరకంగా ప్రయోజనం పొందుతున్నారు.

1965-66 సంవత్సరానికి మొత్తం 7,14,214 టన్నుల 'జి. పి. టీ' కావాని దేశంలోని వివిధ సంస్థలు చెలి పొయి. దేశవాళీ రకం 60,000 టన్నులు మాత్రమే సవలయి చేరుబడ్డాయి. దిగుమతి చేసుకున్న 1,665 టన్నుల పీటీతో కలిపి 1965-66 సంవత్సరంలో మన దగ్గర 85,855 టన్నుల జి. పి. టీ వున్నాయి. పూర్వం వున్న అవసరాన్ని తీర్చడానికి ఈ 60,000 టన్నులు సవలయి చేరుబడ్డాయి.

దేశంలో పలుచోట్ల ఖనిజాన్ని కోధింతుకు ప్రభుత్వం 1966 లో సుకల్పించింది. అమెరికా ప్రభుత్వం 3.5 మిలియన్ డాలర్లను ప్రాజెక్టు కయ్యే విజ్ఞాన మార్కెట్యాన్ని సమకూర్చేందుకు అంగీకరించింది. మొత్తం సరిగ్నే సంవత్సరాల్లో అప్పు తీర్చే పథకం ఇది. మొదటి పది సంవత్సరాలకు ఒకటిశాతం వడ్డీ, తర్వాతి ముప్పయ్యే సంవత్సరాలకు 2.5 శాతం వడ్డీతో అరవైవక్క డబ్బులుగా

అప్పును తిరిగి ఇచ్చివిధంగా ఈ ఒకటి నిధిక జరిగింది. ఖనిజానికి సంబంధించిన సర్వే వ్యవహారమంతా చూడడానికి అమెరికాకు చెందిన ఒక సంస్థ పూనుకుంది. ఉదాహరణగా ప్రాజెక్టు పూర్తయిందని ఖనిజాలకాకు సంబంధించిన మంత్రి పిల్లమంటులో చెప్పారు. ఇది 1965 కు సంబంధించిన పరిశీలన. ఇటీవల ఒక ప్రైవేట్ సంస్థ కూడా యితోటి ఒప్పందం ఒకటి చేసుకుంది. కొద్దికాలంలోనే కావాల్సి సంత సీసాన్ని దేశం సమకూర్చుకోగలగటంపై ఈ వేర్వేరు సంస్థలు పేర్కొన్నాయి.

మరో కాంట్రాక్టు ఈ సంవత్సరంభంలో జరిగివుంది. పోలేందుకు చెందిన ఒక సంస్థ దీని అధ్యక్షుల వహించింది. ఈ ప్రాజెక్టు విశాఖపట్టణంలో నెలకొల్పాలని ఉద్దేశించింది. వాలన్ ప్రణాళికలోనే నెలవేర్వాలనే ఒక అభిప్రాయం వుంది. ఈ ప్రాజెక్టు గురించిన రిపోర్టుల్ని 1966 సెప్టెంబరులో ప్రభుత్వం ఉపసంహరించింది. అందుకు కారణం వాలన్ ప్రణాళికలో దీనికి అవకాశం లేకపోవడమే అని వేరుగా చెప్పక్కర్లేదు.

కెనడాకు చెందిన మరోసంస్థ కూడా ఒక ప్రాజెక్టు నెలకొల్పేందుకు చూస్తోంది. వచ్చే సంవత్సరంలో కొన్ని ఏర్పాట్లు జరిగడానికి అవకాశం వుంది. ఇది పూర్తిగా ప్రయోజనంగానికి చెందిన వ్యవహారం.

అందమైన, సుకుమారమైన శ్రేణిమంకారకు ఎల్లప్పుడూ ప్రసిద్ధిచెందే వెజిటేబుల్ షీర్ ఆయిల్ వే వాడండి.

శ్రీ రాధా
ప్రిడింగ్ కంపెనీ మద్రాస్-1.

ఆల్బో-సాంగ్

అన్ని వయసుల వారికీ అదర్భక బలవర్ధకం

మీరు అన్నివిధాల ఆరోగ్యంగా వుండాలంటే మీకు ఆల్బో సాంగ్ అవసరం. పుట్టుకలకు, యువకులకు కూడా ఎక్కువైన ఆరోగ్యాన్ని ఆరోగ్యాన్ని పెంపొందించుటకు ప్రత్యేకమైన మేధావు ఆల్బో-సాంగ్ లో చేర్చబడ్డాయి. ఈ రోజు ప్రతిరకాకూడా ఆల్బో-సాంగ్ తీసుకోండి. ఎవరూ మీరు ఆరోగ్యంగా వుండాలి

జె. అండ్ జె. డీవేన్
హైదరాబాద్ (దక్కన్).

బ్లూ సీల్ టాల్క్

శరీర దుర్గంధనివారణ అయిన హైక్వక్టోరోఫిన్తో కూడినది

బ్లూ సీల్ టాల్క్ పాఠశాలమైన శరీర దుర్గంధ నివారణలు అవ్వలేని కక్షిమ అయ్యే ప్రత్యేకమైన శరీర దుర్గంధ నివారణ అయిన హైక్వక్టోరోఫిన్తో కూడియున్నది. ముగంధపూరితమైన బ్లూ సీల్ టాల్క్ను ప్రతిరోజూ ఉండిపోత ఇట్లుకోండి - అది అతి రక్కుని కొర్రోనతో కొత్త హాయి నిస్తుంది. మృదువైన, హాయిగొలుపుతూ శరీరమునకు రక్షణయిచ్చి కాపాడుతుంది.

హైక్వక్టోరోఫిన్ అంటే యేమిట:

మీద శరీరమునకు ఉష్ణాధికతగల శరీర్లో నెమలిని కలుపుకొనిన వస్తువులు అతి కఠినమైనవి. నెమలి వల్లకా శరీరమునైన హృదయపులు కరిగించే దుర్గంధమునకు దారి తీస్తుంది. బ్లూ సీల్ టాల్క్ ఇట్లుకొంటే అది దర్బాన్ని హృదయ జీవలనుంచి చెల్ల వాననంనుంచి కాపాడుతుంది - దీనిని కారణం బ్లూ సీల్ టాల్క్ హైక్వక్టోరోఫిన్తో కూడి ఉండడం. హైక్వక్టోరోఫిన్ ప్రపంచమునకూ అంగీకరించబడిన శరీర దుర్గంధ నివారణ.

— తాజా హాయి
గొల్పుతూ
రక్షణయిచ్చే టాల్క్

బ్లూ సీల్ టాల్క్ మీదయి,
ప్రొమిట్ వైజుల కన్సల్తో చొరుకుతుంది

మీస్ట్రో-పాండ్స్ ఇన్కార్పొరేటెడ్
(వరిమితమైన బాధ్యతతో)
నె. ఎస్. ఎ. లో ప్రాప్తితము)

WTP 4348

శ్రీరంగంకెవ్వరూపు

వూరంతటిని చరిగిలి చల్లగా కొగి
లింతుకుని చాలాసేపైంది. అప్పుడు రాత్రి
ఒంటి గంటయింది. వెన్నెల వచ్చని వెల్లావ్
కాలవలాగ రోడ్డుమీద పరుచుకుంది.
వూరంతా చరిగిలి ఒడిలోపల ఒదిగి నిద్ర
పోతోంది. ఆ వెన్నెల చరిత్రాత్రిలో వూరంతా
వణుకుతున్నా, అప్పుడే రెండో ఆట పిసివూ
యాపి, పైకివచ్చి నిలబడ్డ ప్రభాకరం
మాత్రం ఏమాత్రం నొణకటం లేదు.
పిసివూ హోల్లోంచి వచ్చిన అనం అంతా
దరిహోవాలు వెళ్లిపోయేదాకా అతడలాగే
నిలుచుని, వెన్నెలని, చరిసి కూపి చాలా
అనందించేడు. అందుక్కారణం అతను
ఆ వేళ వేసుకున్న తెల్లకోటు. ఆ కోటు
పుతెవోతో, ముకో మరోతో, లేక రెండింటి
మిశ్రమంతోవో చేపిన జావిలాగ చాలా
అందంగా వుంది. ముత్యాల బొగుని ముచ్చ
టగా సేర్పినట్టు చాలా జావుండకోటు,
కుంకుమోకని పూర్తిగా అదిరోహించి
వెళ్లి, వంశాత్మకైన బూతున్న అది

అనందంతో అందుకున్న మంచు ముక్కలాగ
చాలా మనోహరంగా వుందది. అలాగే మరో
ఒడు నిమిషాలు పిలవడి, చాలా చల్లదనాన్ని
కూడగట్టుకుని వచ్చిచా ఏమీ చెయ్యలేని
చరిసి కూపి వచ్చుకుని, కాస్త దూరం
కోనే వున్న తిరిగివ వోటో వేపు వడివే
డతను.
* * *
ప్రభాకరానికి వంశామ్మదేళ్లున్నాయి.
అతను చి. ఏ. అఖరి సంవత్సరం చదువు
తున్నాడు. అవో తిరిగొచ్చిన వాళ్లన్నయ్య
సంవత్సరం క్రితం స్కాలర్షిప్ మీద
ఫిలిప్ వెళ్లకుండు, రెండు సంవత్సరాల
క్రితం ప్రభాకరం వో ఇంగ్లీషు పిసివూ
కూసేడు. ఆ పిసివూలో గొప్పతనాన్ని
అతను చెప్పుకోడమే కాక, ఆ పిసివూ
అంతటికీ హో వేసుకున్న తెల్లని కోటు
కూపి చాలా అబ్బురపడ్డాడు. మైమరిచి
పోయాడు. అతని మనసునీడ ఆ కోటు
బూతుని కమ్ముకుని ముత్యాల పొరంతా పెన

వేసుకుపోయింది. ఆ ఒక్క 'కోటు'పేను
కోసమే అతవా పిసివూ కూడు సార్లు
చూసేడు. బాలుగోసారి చూడలేకపోయి
నందుకు చాలా విచారించేడు. అతని జీవి
తంలో మరచిపోలేని స్మృతుల్లో అదొకటి
“అలాటి కోటుంటేనో?” అనిపించిందత
నికి. “వుంటే ఇంకేం కావాలి? స్వర్గం
ఆ కోటులోకాక ఇంకెక్కడుంది?” అని
కూడా వేంటనే అనిపించిందతనికి. ఆ కోటు
వతను చరిగిలిలో వెచ్చని తోడుగానూ,
ప్రియాతి ప్రియమైన ప్రేయసిగానూ
పూహించుకున్నాడు. ఆ కోరిక వతను పూద
యంతో వదిలంగా దాచుకుని, ఆ కోటు
లేనందుకు బాధపడుతున్నా. ■ కోటు
లేనితనమనే అసంతృప్తికి, నిత్య సూతనంగా
తల్పుకొనే పిసివూలో పాతస్మృతిని నిరగా
అడ్డువేసి తృప్తి పడేవాడు. అప్పుడప్పుడు
కలలో ■ కోటు వేసుకుని, కాస్తేవు
మీరించి కళ్లు తెరిచి ఎట్టార్చేవాడు.

అందమైన ప్రభాకరం, చాలా అందమైన ఆ కోరిక తేడోళ్లు పెరిగిత, పగిలిన ముప్పలంటి వచ్చని వెన్నెల వెలిగినట్లు అర్చనల వాళ్లన్నయ్య ప్లాంట్‌సిన్ రూపంలో వచ్చి వలకరించింది. వాళ్లన్నయ్య ఫిరిన్ వెదుతూ "సికేంకావాత్రా..." అని అడిగినప్పుడు అతవాకోటుని అనిగంట వల్లించి "ఆ కోటు— అచ్చు అలాటి కోటే కావాంన్నయ్యా!" అన్నాడు. వాళ్లన్నయ్య, "తప్పకుండావా! కానీ అంత చిన్న కోరిక?" అన్నాడు. అప్పుడు ప్రభాకరం "అంతే నన్నయ్యా! అమెరికా అంత టీనీ తెచ్చివా వాకోడ్డు. ఆ కోటే కానాలి. మర్చిపోకు మీ." అన్నాడు.

ఆ తరువాత సంవత్సరం పాటు అతను, భక్తాగ్రేసరులు దేవుడికోసం తనన్ను చేసినట్లు ఆ కోటకోసం తనన్ను చేసేడు. వన్నెండు వెలల పాటు అతా, అత్రులా రెండు ముఖేమల్ రెక్కలుగా మారి ఆ కోటు రూపంతోబాటు అతని మనసులో విడుపు లేకుండా విహరించేయి.

"అంత పెద్దదేకం చెల్లిన అన్నయ్యకి ఇంత చిన్న, తమ్ముడి కోరికా జ్ఞాపకం వుంటుందో లేదో" నని ప్రభాకరం మొదట సందేహించాడు.

కాని, "నువ్వు బాగా చదవరా. నువ్వేది గింది తెస్తాలే!" అని వాళ్లన్నయ్య మొదటి ఉత్తరంలో రాసింది మొదలు, ఆ ముందు లోజుదాకా అతను ప్రతిరాత్రి పన్నెండుదాకా గదిలో బల్బుతోబాటు దోశెడు ఆశని కూడా వెలిగించుకుని చదివేడు. ఆకోటు రూపం అలనిలోకి తెల్లని చక్కని ఉత్సాహాన్ని విసరితంగా ఉర్చిల్చి చేసింది.

అఖిరికి ఆవేశ అన్నయ్యయ్యేడు. ప్రభాకరం కాలేజీనుంచి ఇంటికి వెళ్లసరికి అన్నయ్య వున్నాడు. ఇదివరక్కన్నా అందంగా తయారయ్యేడు. అతను, ప్రభాకరాన్ని తన గదిలోకి తీసుకెళ్లి, భుజంమీద ఉట్టి, తన పెట్టెలోంచి కోటు తీసి ఇచ్చినప్పుడు, ప్రభాకరం కళ్లకి ఇంకా అందంగా, తనన్ను పరించిన తరువాత ప్రత్యక్షమైన దేవుడంత అందంగా కనిపించేడు.

అంతకు ముందు, వోపారి ప్రభాకరం కోటు కోసం పడే ముచ్చట చూపి వాళ్లంటోయూరై రూపాయలిచ్చి కోటు కొనుక్కోనున్నాడు. అతను కొనతోడు

కోటు గురించి అలాంటిదే, కన్నేపాటుబోచ్చి, "అలాంటి ప్రభూ! పరిష్కరీతా! అఖిరి రోజు..." అని వేళ్లుడు. కాలి గుండె ప్రభాకరం గుండెలో, కాలిపెరిగి పోయి, అతనికా తమ్ము ఇచ్చినట్లంటి. ఆ తరువాత దమ్ము రోయిందని ఇంటిలో తెల్ల బిల్లు రిపార్డతను. మరోసారి వాళ్ల వాళ్లగారే ఓ తెల్లని కోటు తెచ్చేడు. ఆ కోటు బాగానేవుండిగాని...అతని కోర్కె ప్లాంట్‌కి కూరగావేవుంది. అతవా కోటు రోనే తప్పి పడదామని పిద్దపడేసరికి దాన్ని చుట్టూ చూపు కొన్ని ప్రభాకరం మామయ్య కొడుకడిగేడు. ప్రభాకరం అలోచించి, కాదనలేక నవ్వి, ఇచ్చేసేడు.... అందువల్ల అతను ఇప్పటిదాకా పూసాలో తప్ప, కోటు నేసుకోడం జరిగలేదు. ఆ కోర్కె విత్తనం అతని మనసులో మొలకెత్తి, పెరిగి మహా వృక్షంగా మారి పోయింది.

కాని, చిన్నచిన్న గ్రామాలు పోయినా మహాప్రవాణ్యయ్యే ఒక్కపారి జయించినట్లు అవకాశాలు రెండు మూడు పోయినా, అమెరికానించి అన్నయ్య తెచ్చిన అతి అందమైన కోటు అతనిదైంది. అన్నయ్య చాలా మంచివాడు... చెల్లెడికి రిప్పవచ్చి తెచ్చేడు. లుక్కి దంతపు నగిషి పెట్టె తెచ్చేడు. వాళ్లగారికి చక్కని చేతికర్ర తెచ్చేడు. అందరికీ సంవత్సరం పాటు పెరిగిన అప్యాయత తెచ్చేడు. తనకి తనడిగిన కోటుతో బాటు ఎంతో సంతోషాన్ని తెచ్చేడు. లంతకాక సీసీ మాకి చెక్కనుని పది రూపాయలిచ్చేడు. అరాత్రి అమ్మ చేసిన పీట్లతో బాటు మయంగా భోంచేసి, చలిగాలిలో, ఇంటి పెద్దంటువ్వానరే ఆ కోటు వేసుకొని ప్రపంచాన్వంతటినీ జయించినంత గర్వంతో సీసీ మాకి బయల్దేరేడు ప్రభాకరం. చలి పాచుగా చల్లగా వున్నానరే, అతనికి వెచ్చగా పోయినా వుంది. వచ్చని వెన్నెల ఆ తెల్లని కోటు మీద పడి తల్లగా విరిసింది.

ప్రభాకరం మనసులో పట్టని ఉత్కంఠ ఒరికిపోయి ప్రపంచమంతా పొడిపోయింది. సీసీమాహాల్ అందరూ ఆ కోటు నిక్కె చూసేరు. ఆ తరువాతకు దా అతవెచ్చుకు వేసుకున్నా, అందరూ ఆ కోటు పక్కే చూడత మామడు. "అది నా వీరికాదిక

వెతుకునా పాటు వ్రాతకంతో మునుకు కోరిక ఈ చరిలో ఇది నా తెంత వచ్చుని వెచ్చని ప్రేమిడి. నా ప్రాణంపోయినా ఈ కోటు వదలను." అనుకున్నాడు ప్రభాకరం. అలా అనుకుని కానీ లాగి కైటకి వచ్చి వాయుగా, మంచునీకా నడకలు ప్రాణి భంటేడు.

అతను వల్లని చరిలో వెచ్చనా నడుస్తూ కానోయి సంతోష సురించి, తన నేయ వోయే నాలుకు గురించి అలోచింలేడు.

"ఈ కోటు వేసుకుని 'దుర్గా' తోస్తే అందరూ అమాతుతో పడినట్లు. అక్కా యింలా ప్రేమతో పడి నస్తేరు. అట్టేలు గుమ్మే పోయి తుంకే ప్రేమిస్తేరు. సంతోషతో నీ కోటు వేసుకొని సేజెక్క ప్రేమా తీసుకుంటాడు. మర్నాడే, తను ప్రేమిస్తున్నా, తన వింకా ప్రేమించని అయిల వచ్చి తనని ప్రేమించకపోతే, "కోటు మీక వాట్లు" అంటుంది..."

పెరిగిపోతున్న మల్లెపందిరిలోంటి కోటు వునికి నీడల్లా, ప్రతీ ఆలోచనా అందంగా విశ్రవిస్తోంది.

వెచ్చదనం లేని వెన్నెల చరిలో నాలు కలిసి చల్లగా కాస్తోంది. కుబెరుడికి కోపం వచ్చి విసిరేసిన ముత్యాలాగ్గ ఆకాశంలో వక్షత్రాలు మెరుస్తున్నాయి. చలి, మంచి వాడి మనసంత చల్లగా వీస్తూ, శత్రువుల వగంత జోరుగ కమ్మేస్తోంది.

ప్రభాకరం మొహావ్రోడ్డు తోంతి టర్నింగు తిరిగేడు. ఓ చలుగైదడుగులు పడిచేడు. వాళ్లల్లా ఇంకా రెండు నెల దులూ, మూడు పర్లాంగులూ వుంటుంది. ఇంతలోనే ఆ చలికాలేతోంది అన్నప్పట్లా, 'బాబూ!' అన్న పిలుపు వణుకుతూ వచ్చి అతని చెవిలో పడింది.

ప్రభాకరం అగిపోయాడు. తెన్నక్కి చూసేడు. అతనికి వాలుగైదడుగుల కూర ములో మ్యువిసివల్ కాలన చక్కని, ఓ ముష్టివాడు పడున్నాడు. 'అనుకోకుండానే ప్రభాకరం అటా పడిచేడు.

మధుగోగం, ఆవేశ మ్యువిసివల్ దీపం వెలిగే వుంది. చాకలాడా దీపపు కాంతి వెన్నెంలో బాటు అతని మీద పడుతోంది.

అతని వయసు ఎంతో పరిగెచ్చెడం కష్టం. అతని శాస్త్ర సంగం కండిపోయింది. తాతాం మించి మూడే వెళ్ళుపోవడం పరిగె

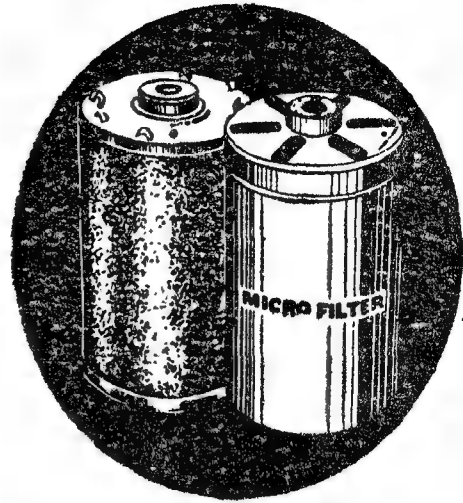
858 MICO 475

రిపేరి ఖర్చులు
తగవలెనంటే మైకో
ఫిల్టర్ ఇన్స్టల్మెంట్
తప్పక ఉపయోగించండి

MICO

LICENCE **BOSCH**

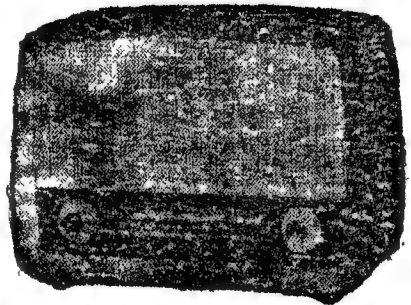

మోటార్ ఇంజనీర్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ బెంగళూరు

అధికారము దొందిన మా ప్రతినిధులు : దుర్గా క్విట్ బాస్, కొంపల్లి రోడ్డు, విజయవాడ-2 * ఛంద్రావర్మ ఇంజనీయర్స్, 325,
* బాపట్ల నిం, మదరాసు-1 * నెలవర ఆల్ అండ్ సన్స్ నేర్వేయి, కాళికరావురోడ్డు, లింగంపేట పోస్టు, విజయవాడ * నయినాల్
అండ్ సన్స్, బ్రంకర్లూ, గుంటూరు-1 * ఎన్.యల్. ట్రేడింగ్, 'మర్చంట్' 141 రాష్ట్రపతిరోడ్డు, సికిందరాబాద్ * శ్రీ రామ
రావ్ మోటార్ ప్రొవీడర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, పోస్టు బాక్స్ నెం. 42, మహారాష్ట్ర, కాకినాడ * శ్రీ రామరావ్ మోటార్ ప్రొవీడర్స్,
పెన్సిల్ లిమిటెడ్, విజయవాడ, బందర్ రోడ్డు, విజయవాడ 2 * శ్రీ రామరావ్ మోటార్ ప్రొవీడర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, బందర్ రోడ్డు,
రేచిరా శ్రీ లక్ష్మీ కె. ఎస్, కాళవల్లిపాడు-4

ఝుమ్మ ట్రాన్సిష్టర్!

2 బాండ్లు
రూ 225/-

బ్యాటరీలు
పన్నులు
అదనము

నారాయణ రేడియో స్టోర్స్

విజయవాడకు సుసంపర్కము విజయవాడ 2 పోస్టు 6489

ఇతర ట్రాన్సిష్టర్ ప.సి. కరెంటు మోడల్స్ ఈ రోజున నేమీ కుదగ్గరగానున్న
ఝుమ్మ డీలరువద్ద చూచుకొనండి అక్కడ స్టాకువేనిచో మాకు వ్రాయండి

ఝుమ్మ నమ్మదగిన మంచి రేడియో

అది పెను చలిగాలికి కూరిపోయిన చెట్టు మొదలులా వుంది. అతని కళ్ళు ఎప్పుడూ క్రితమో వెలుగుని మర్చిపోయి, చావుకోసం ఒక్కచావు కోసం మాత్రమే ఎదురు గ్రాస్తున్నట్టు వ్వాయి. అతను ఎన్నోవేల ఏళ్ళ క్రితం, తను జీవితం కంటే ఎక్కువగా చపేయించిన వ్యక్తి మరణ వార్త విని, మరణంలో లీనమైపోయి, ఇంకా కొంచెం కూడా లేరుకోని వాడిలా వున్నాడు.

చిరుగులే బట్టుకన్న చాలా ఎక్కువగా వుండి అతని వంటి మీద వుండలేక చలికి అదిరిపోతున్న చోళ్ళా, ఎప్పుడో రైలుకింద బుర్ర పెట్టేసిన వాళ్ళ వాన్న దైవుంటుంది. అతని మోకాళ్ళ దాకా వున్న చిరుగుల పంటాల్లం, చేతికి ఎదిగినచ్చి కప్పల్ని, ఇంట్లో దరిద్రాన్ని భరించలేక పారిపోయిన అతని పెద్దకొడుకుకై వుంటుంది. అతని ముందున్న బొక్కు అతనిదే ఉవుంటుంది. ఎన్నో రోజులనింటి అన్నం ఎలా వుంటుందో చూడకపోయివా, అతనికా ఆ పూరమైన చలిలో, రాలిపోదానికి సిద్ధంగా వున్న ఎండుటాకులా వణుకుతూ ఇలికే వున్నాడంటే ఆ గొప్పతనం దేవుడికై వుంటుంది. ఇలా, కప్పలని తప్ప మరీ వేటిని ఎరుగక, దరిద్రం, నిరాశ తప్ప మరేమీ తెలియక, ఎందుకు బతుకుతున్నాడో జవాబు తెలిసికోలేక, పగలూరాత్రి తన మీద ధూళిని వదిలేసి పోతున్న కారుల్ని చూస్తూ, అందని సుఖాలని చూడలేక చూస్తూ, నిప్పుల గుంపు లాటి ఎండల్ని, బాటాల్లాటి వర్షాలని, ఇప్పుడు త్రాచు సాము కాటుల్లాటి కటిక చలిని అనుభవిస్తున్న అతను ఇంకా ఇలా ఇలికే వున్నాడు ఆ తప్పూ దేవుడిదే ఇ వుంటుంది.

అతను ఆ పెను చలిగాలికి విపరీతంగా, ఆ వూరి జమీందారు గారు పెను ముందు నింబడితెక్క పెడుతున్న పంద రూపాయల కాగితాల్లాగ పణికిపోతున్నాడు. పెనువైలి వోటికి చిక్కిన చింతలాగ అతని భయం కరమైన చలిలో వాదిగిపోతూ కదిలి పోతున్నాడు.

అతన్ని చూడగానే ప్రభాకరం మానమ అదోలా జపోయింది. అతని గుండెల్లో ఏదో మాటల కందని భావం మనస్సొచ్చింది. మరునిముషంలోనే మనసునంతటినీ కప్పేసింది. అతనికొక్క సారిగా తన పుల్నా

చ

హస్తంతటినీ మరచిపోయేడు. కోటు వేసు కున్నాక, అతను మహారాజైనట్టు పోయేడు. కాని ఇప్పుడలా లేదు. తను మహారాజైన తరవాత, సామ్రాజ్యంలోని ప్రజలందరూ చచ్చిపోయి, రాజ్యంంతా శూళానంగా మారి పోయినట్టు వుంది.

"అతనికి పెళ్ళం ఏర్పాలా వుండి వుంటారు. వాళ్ళ కళ్ళలోనూ నిరాశ నిల్చిమే షంగా మెదులుతూ వుండి వుంటుంది. వాళ్ళ బహుళా, మహాకృణా తిండిలేక పోతే చచ్చిపోయేందుకు సిద్ధంగా వుండి వుంటారు." వాళ్ళున్నా లేకపోయివా అతన్ని చూస్తుంటే ప్రభాకరం ప్రపంచాన్ని మరిచిపోయేడు. అతనికి అనుకోకుండానే దుఃఖం చెల్లవలలా పొంగి వచ్చింది. ఎన్నో ఆలోచనలు అతని మనసులో పరుమేగంగా సరిభ్రమించేయి. అతను జేబు లోంచి సావలా కాను తీసి చేతిలో పట్టుకుని, మహాకృపారి వంగి ఆ ముష్టివాడి కళ్ళలోకి చూసేడు.

చలిగాలి చాలా జోరుగా వేస్తోంది. ఆ పెనుచలిగాలికి అతను మంచుముక్కలా మీదకి వేస్తున్నట్టు భయపడిపోతున్నాడు. విపరీతంగా ఇంజనీని చెట్టు అకు భయం కరమైన మడిగాలికి వణుకుతున్నట్టు, వాణికిపోతున్నాడు. ఏదో చెప్పదమని చెప్ప లేకపోతున్నాడు. ఏదో చెయ్యామని చెయ్య

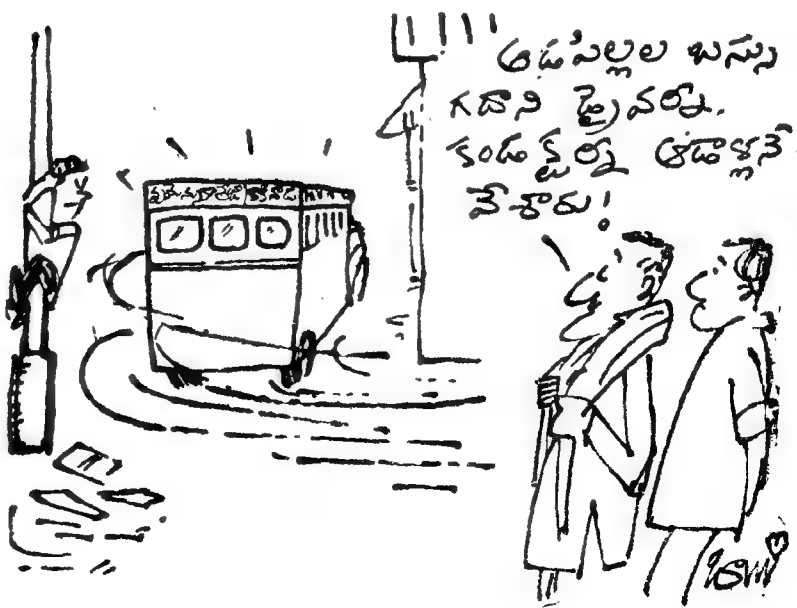
లేకపోతున్నాడు. ఆ చల్లని పెనుచలిలో అతను అప్పుడే పరీక్ష పాసైన పదహారేళ్ళ కొడుకు, ఒక్కడే కొడుకు చచ్చిపోతే, దుఃఖాన్ని భరించలేని అమ్మ పెదవుల్లాగ వణుకుతున్నాడు.

అప్పుడతని కళ్ళలోకి చూసిన ప్రభాకరం మనసులో పెద్ద దృశ్యం చెందిలింది. ఎన్నో వేలమంది ఆర్తవాదాం సణచుకొంటూ చలికి పడిపోతూ, ఆకల్ని అలచుకోలే దాన్ని భరించలేక మరదల్లాటి కన్నీళ్ళతో ఏమీ రోచక ఆయాటించిపోతున్నారు. వాళ్ళం దరూ ఆపివంజులాల్లా వున్నారు. జీవంతినీ కళ్ళలోనూ, జీవితాలతోనూ, వాళ్ళంతా శవాల్లా గువ్వారు.

"మరి వీళ్ళందరి గతీ ఏం కావాలి?" అని అతని మనసు పెద్దకేక పెట్టింది.

ఆ తరవాత ఆ కళ్ళలోంచి ప్రభాకరం మనసులోకి ఏ మానవత్వపు కిరణాలు ప్రసరించి కమ్ముకున్నాయో, ఏ ల్యాగవు విత్తనాలు మొలకెత్తి మహాపుష్పాలుగా విస్తరించి, ఏ దేవత్వపు పూవుల్ని పూసేయో, ఏ గుండెల్లో నిద్రపోతున్న కురుజులపల్లి కమ్మని కలలు మేల్కొని యదార్థ దృశ్యాలుగా మారేయోకాని, అతని మనసులో ఏ చక్కని తెల్లని మెరుపు మెరిసింది.

అప్పుడు ప్రభాకరం చేతిలోని సావలా కానుని తిరిగి కోటు జేబులోనే పడేశాడు. ఆ తరవాత అతను తన ప్రియాతిప్రియంగా ప్రాణంతో పమానంగా ప్రేమించిన తెల్లని,

ధర పెంచబడ లేదు!

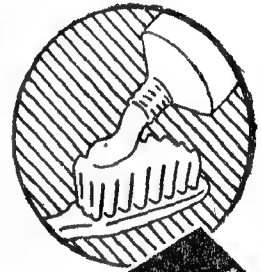
ఎపిక్ టూత్ పేస్టు ధరను నిలిపి ఉంచింది.

ఇదివరలో ఎంత చెల్లిస్తూన్నారో అంతే చెల్లించండి.

ఎక్కువ చెల్లించవద్దు.

ఎపిక్

హెక్సాక్లోరోఫిన్ బేర్సిన్ డి

సంపూర్ణమైన,
శాశ్వతమైన
దంత ఆరోగ్యానికి

3 సైజుల్లో
అభిస్తుంది
లాల్, జైంటు,
ఎకానమి

ఓరియంట్ ఫార్మ ప్రైవేటు లిమిటెడ్ మద్రాసు 43

వళ్ళపొడికూడా

2 సైజుల్లో

అభిస్తుంది

చలి

మాయని కోటు విప్పేడు. విప్పి, కాగితంలా వణుకుతూ విరిగి ఎగిరిపోతాడేమోననిపించే ఆ ముష్టివాడి మీద కప్పేడతను. కప్పి ఓ ఐదు నిమిషాల పాటు అతని కళ్ళ వక్కే చూస్తూ వుండిపోయేడు.

ఆ కళ్ళలో వెలిగిన భావాల భాషని ప్రభాకరం మనసు చదివించింది. ఆ కళ్ళలోని వెయ్యిదీపాల వెలుగుని అతని మనసు చూడ గలిగింది. ఆ కళ్ళలో కదిలిన కమ్మని సంతృప్తిని, అతని మనసు కడలి పొంగు లాటి సంతోషంతో కాగలించుకుంది.

మరి కాస్తేసటికి ఆ కళ్ళలోంచి మానవత్వపు మకరందాన్ని గుర్తుకు తెస్తూ కదలిన కన్నీళ్ళలో అతనికి మనిషి జీవితంలో పెదూర్థం కనిపించింది.

వణకడం మానేసినా, ఏమీ మాట్లాడ లేని అతని పక్క ఆభరిసారి చూసి, అతని భుజం మీద తట్టి, వెనక్కి తిరిగి పడవడు ప్రారంభించేడు ప్రభాకరం.

తోకాన్నంతటిని మంచులో ముంచి నట్టు చాలా చల్లగా వుంది. చలిగాలి చెర్రెల్లినట్టు విపరీతంగా వేస్తోంది.

ఐవా ప్రభాకరానికి చలి వేయడంలేదు.

చలితో కూడా ఎంతో హాయి, చాలా ఏళ్ళ తరవాత కలుసుకున్న అమ్మ చేతో ఇచ్చిన వెచ్చని పాలు తాగి, అమ్మ గుండెల్లో తలదాచుకుని పడుక్కున్నట్టు చాలా హాయి గానూ, వెచ్చగానూ వుండతనికి. అంత చలితోనూ అతనికి చక్కని వెచ్చదనం తోచింది.

అతని తెల్లని చొక్కా చలితో ఆడు కుంటూ ఎగురుతోంది. చలితో బాటు కలిసిన వెన్నెల, అతని మీదపడి అందంగా మెరిసింది.●

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల పెట్టు రు. 5-50.

- (1) కొక్కొక్కాత్తం (2) సువాగత్
- (3) మంజున పద్యములు, (4) 84 అనన
- ములు, (5) రహస్యఫోటో ఆల్బం. కొక్కొక్క
- పుస్తకం రు. 2/- సాఫ్ట్ బి, ప్యాకింగ్
- చదవం. ఇంగ్లీషులో వ్రాగాండ్.

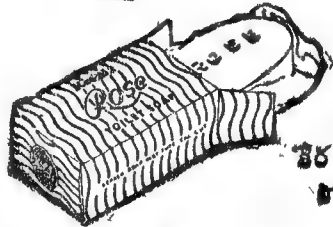
SULEKHA TRADERS,
WAT-7, Beat No. 13, Aligarh

కోమలమై మృదువైన ఉదయపు గులాబి పువ్వువంటి

శరీర సాందర్యానికి

కేరళ రోజ్ సోపు

కేరళ సోప్స్ & ఆయిల్స్ లిమిటెడ్

హిందూ స్టాండ్ డివిజన్, కొరకట్ట-1

(కేరళ ప్రభుత్వ సంస్థ)

SISTA'S KSO 214 TE

ఐటెక్స్

అలంకరణ సామగ్రి

* ఐటెక్స్ కాటుక

* ఐటెక్స్ బింది

* ఐటెక్స్ కుంకుంపేస్ట్

— శ్రీ మూర్తి చేయు వారు —

అరవింద్ లేబర్ టెరీస్

పోస్టు బాక్సు నెం. 1415, మద్రాసు-17.

కానకమ్మ వెంటకమ్మ

తాను అక్రమంగానే తీసుకున్నాను. ఏమి
లాభం? ఎక్కడున్నావే గొంగరీ అంటే వేసే
చోటనే ఉన్నానందిట" అని మళ్ళీ తోమి,
తోమి వదలిపెట్టాడు దళదళమయ్య.
మిచ్చిలింగం ఇంకా అసీసుకి రాకపోవడానికి
తను కనేరీలో అప్పురుప్పురుమంటో మణిగి
పోవడానికి లంకె ఏమిటో, ఎంతకీ లంగ
రందక, తలగోక్కున్నాడు వెంకమ్మ.

కొత్త మేనేజరు రాగానే మావరెంటు
దొర దగ్గర క్యాంపుక్లార్కుగా వేయించు
కుందామని కాచుక్కుచున్నాడు వెంకమ్మ.
అది మేనేజరు చేతిలో పని. పాత మేనేజరు
దగ్గర పాచిక పారలేరు. కొత్త మేనేజరు
నయినా మంచి చేసుకుందామని ఆశ.
గుమాస్తా తోకంలో క్యాంపుగుమాస్తా అంటే
కొంత హాదా గల ఉద్యోగం, మెట్టుకి
క్లార్కులో సరిసమానమైతే క్యాంపు
క్లార్కు అంతస్తు వేరు. దివాణంలో
కుక్కకి సవేతూ ఒక దాబూ దర్జుమూ
ఉంటుంది. అట్లానే, క్యాంపుక్లార్కు అన
గానే, దొరగారి అంతరంగిక కార్యదర్శి
అన్న హందాగిరిలో నలుగురిలోనూ అను
తుంది. నట్ ఇన్ స్పెక్టర్ల దగ్గరా, సర్కిల్
ఇన్ స్పెక్టర్ల దగ్గరా, పబ్లిక్ క్లర్కులూ
ఒక మర్యాద, ఒక చున్నవా పుణికి పుచ్చుకునే
హాదా అది. అందులో పని తక్కువ
పలుకుబడి ఎక్కువ. ఉన్నపనల్లా దొరగారికి
వొత్తులు వొత్తడం, బంగళాలో పున్న
ప్పుడూ, క్యాంపులో పున్నప్పుడూ, దొరగారి
కూడా కూడా పుండాలి. వారి కప్పుడేవి
కావాలన్న ఆరా చూచుకోవాలి. అమిర్చి
పెట్టాలి. దొరగారి సమక్షంలోకి మరేవని
మీర వచ్చినా సర్వసాధారణంగా క్యాంపు
క్లార్కు ద్వారానే వ్యవహరించాలి. దొరగారు
ఎవరినైనా వేరుగా చూచినా, పలకరించినా,
హాదాకి తగని పని కింద తెక్కు దొరగారు
నిద్రపోతున్నారా? మేలుకొని పున్నారా?
దొరగారు ఖషిగా పున్నారా?, చిటపట లాడు
తున్నారా?— ఇట్లాంటి సమాచారానికి,
బంగళా ముందు గదిలో దైత్రాయించిన
క్యాంపుక్లార్కు సమాశయుడు ఒక టేబి
విషన్ పెట్టులాంటి వాడు. ఇకపోతే—అదొక
చిదంబర రహస్యం.—కాస్త చెయ్యి తడిజేసు
కుందుకు వీలూపాలూ పున్న లేనె మాగాణి
అది. అసీసు గుమాస్తాలలో ఎవరో ఒకన్ని

తీసుకున్నాము కావచ్చిందని కనర్ల
మీర వాదించడం ఏడ్రసులు రాస్తున్న
తీర్మానింగ్ గుమాస్తా వెంకమ్మ పక్కనజేరి
అతని చెవి తెగకొరికేస్తున్నాడు. టి. యె.
చాడ్డు గుమాస్తా దళదళమయ్య. అతి
జవాబ్యంగా, "మిచ్చిలింగం ఇంకా అసీసుకి
కాలేదు కారణం తెలుసా?" అని (నల్లా
క్షుణ్ణం కళ్ళలోకి చూశాడు
"ఏమో వాకేమి తెలుసా?" అని వారు
తెగ్గబట్టాడు వెంకమ్మ.
"పట్టి బుద్ధావతారం!" అని విడిల్చి
కొట్టి తన సీట్లోకి వెళ్లిపోయాడు దళదళ
కామయ్య.

"వీడిల్లు బంగారంగానూ! సంగతి చెప్ప
కుండా ఉడాయుస్తాడేమిటి?" అని సబు
క్కున్నాడు వెంకమ్మ ఆమట్టుచేతిలో పేనా
చేతిలోనే పుంచుకుని, మొహమ్మీర (కాపు
ఎగవ దొనుకుంటూ, ఉన్నపళంగా లేచి
దళదళమయ్య దగ్గరికి వెళ్లి, టేబిలు
అంచున వేళ్లాల్ని వంగి నిల్చున్నాడు.
"ఒరేదే! క్యాంపుక్లార్కుగా వేయించు
కుందామని మెదుకుతున్నాయెను నీకు
తెలిసినట్లూ, అతెట్లూ! (నయత్నం
తక్కువ, పాకులాట ఎక్కువను. కపింత
పరిస్థితులు పారకాచుకోసక్కుర్లా? అసీ
సుతో అయి వాకిరి చేస్తా, మార్కెట్ యానికి

విచ్చివేసి మేనేజరు గారి కార్యకర్తలను
తెచ్చుంటారు.

దానికి వెంకప్పకి పోటీగా మిచ్చిలింగం
తయారయ్యాడప్పుడు. అది వచ్చిన అది
తూత.

మిచ్చిలింగం మెయ్యవోత అవుల్లోకి,
దున్నడోలే బూడల్లోకి చూచి తలయించే
రకం. ఏ మేనేజర్‌లైనా కాకపట్ట తనకే
పీటు కావలెనే ఆ సీట్లో మేయించుకుని,
కడుపులో చల్ల కడలకుండా అంగరంగ
వైభవంగా కాలక్షేపం చేసుకుంటూ వస్తు
వ్వాడు. అతగాడి అటు కట్టించడం బ్రహ్మ
ప్రళయంగా వుంది.

కాత్ర మేనేజరు అవ్వక మెయిల్లో
దిగాడు. మిచ్చిలింగం స్టేషనుకి వెళ్లి
అయన్ని ప్లాట్‌ఫారం మీదనే అందిపుచ్చు
కుని, స్వగతం పలికి, అప్పుడే తోటామాజీన్
ప్రారంభించాడు. వెంకప్ప సరేనరి. అసీ
సురో జాట్టు విరజోనుకుని, కాళ్ళు
విరగదొక్కుకుంటున్నాడు. దశరథరామయ్య
తట్టి లేచగానే ఉరిక్కిపడి మేలుకుని, గది
గది రిజిస్టరు కవర్లు బహుళార్థికిచ్చేసి
పెన్ను ముడిచి జేబులో పెట్టుకుని, ఛాన్
సెల్లో ఎక్కవంటెంటు గారి అనుమతి తీసు
కుని, ఒక్క బిగిని అసీసునించి బైట
కొట్టాడు.

దశరథరామయ్య సర్వీసును సీనియర్
అవుర్ డివిజన్ గుమాస్తా. సలహాకసి సంప్ర
దింపుకసి, వెంకప్పే కాదు చాలామంది
లోయర్ డివిజన్ గుమాస్తాలు ఆయన
మీదనే ఆధారపడుతుంటారు.

మేనేజరు వస్తానే సకుటుంబంగా కేవరి
జిల్లా వారి సత్రంలో దిగారు. వెంకప్ప వెళ్లి
టప్పటికే మేనేజర్ తిరువెంగళాచార్య గారు
రోపాటు ముగించి, హాలో గుమ్మాని కెదు
రుగా వాలుకుర్చి మీద అసీసులైన హాగ
మ్మగా కోడి నిద్రపోతున్నారు. వారి చాతీ
కింద పొత్తికడుపు వగైరా తోనలు తోన
లుగా ముడతలు పడి వున్నాయి. సైన
బ్రష్టి సారీస్తే తప్ప అవడుకున్నది పుద్దా
న్యంలోకి జారుకుంటున్న ఒకానొక విశ్వస్త
కారుగదా అన్న సందేహం ఓపట్టాన
తీరదు. తిరువార్చనకి ముందు దిద్దితీర్చిన
బిల్లువాచూలు పాలభాగాన్ని అతిక్రమించి,
మిరిసే నున్నని జుట్టుతల మీదకి ఎగబ్రాకేం
కుకు ఉద్యమిస్తున్నాయి. వెంకప్ప గుమ్మం
గోర విరిచిది చిన్న దగ్గు దగ్గాడు. అతి

తీరి అతల్లిగది కిళ్ళి కాల, ఇలా
వారు?" అని వారగా చూచాడు. అది గుడ్
మాల్సింగ్ కొట్టి, "నేను వెంకప్పని పిల్.
డి. పి. ఒ.లో డిప్యూటింగ్ గుమాస్తానండి"
అని తలెరుజెప్పుకున్నాడు. డి. పి. జో
అంటే తల్లి పోలిపోసేను. క్రావోమని
సైగ చేశారు మేనేజరుగారు. వెంకప్ప ఎక్కడ
దించి మీద కూచున్నాడు. చాలాసేపు పిల్చి
పాటి మాట్లాడుకున్నారు. మేనేజరుగారు.
సాయిలా ఫయిలాగా వున్నారని మురిశాడు
వెంకప్ప.

ఆ పాయంత్రం పేట పేటలా గాలించి,
వరంపేటలో బడటిపొర్లు దగ్గర, తి.
యన్.టి. రోడ్డు వక్క సందులో నుంచి
వనశయన ఇల్లోకటి కుదిర్చిపెట్టాడు.
చకచక మేనేజరుగారి సామాన్యా గట్టా
రిక్వాం మీద కెక్కించి తెల్లవారేసరికల్లా
ఆ యింటో ప్రవేశపెట్టాడు. మర్నాడు
దశరథరామయ్య చెవిలో, "నవాది కట్టు
దిట్టం చేసుకున్నాను గురో" అని వూదాడు.
"అభం" అని తృప్తిగా నవ్వాడు దశరథ
రామయ్య.

వాలుగురోజులు పోయింతర్వాత "కార్య
క్రమం ఎందాకా వచ్చిందీరా వెంకా?"
అని పలకరించాడు దశరథరామయ్య. "నదో
దేశవారీ పద్దతులున్నయిగా నునకీ—మేనేజర్
గారు అసీసు పని ముగించుకుని బైట
అడుగుపెట్టగానే కామవరపు జీడిలా పట్టు
కుంటున్నా. ఇంటికి వెడుతుంటే పెంపుడు
అల్లేషియన్ కుక్కలా కూడా పడుతున్నాను.
ఇంటిదాకా వచ్చింది, "సెలవండి" అని
తలవంచి, గూడతెల్లి నమస్కారంపెట్టి
ఇష్టంగా వచ్చి చక్కా వస్తున్నా—అప్పు
డుప్పుడు కాస్త చేతి చప్పురు భాగోతమయివా,
మొహ మాటపెట్టి, తోనలో హోటలికి
లాక్కెల్లి కన్నీటి సీళ్ళు కలికిస్తున్నా"
వొంగి చెవిలో ఏకరువు పెట్టారు వెంకప్ప.

"అదగ్గి— పూడయ్యానికి అడ్డదారి
పెట్టలేం పుందిరా అబ్బి" అని భుజం
తట్టాడు దశరథరామయ్య.

"మారి దేవుడు మేలుచేస్తే, చిన్న
క్లానులు చరువుతున్న పిల్లకాకు తనరేవా
ఉన్నారేమోనని కూసీ తీస్తున్నా ట్యూషన్
పెడదామని...చాలా?"

"ఇవన్నీ వాసరకం కాకపట్టురా వెం
కులూ.. క్లాన్ గా పోవాలి. ఆనలు ఆ మిచ్చి
లింగం తన బ్రహ్మప్రప్రప్రయోగించాడో..

ని కనెక్టర్ తన సెక్స్ గాల్వూడ వాల్వూ
రామయ్య.

"అదేమిటి గురో?" అతగాడు అని
చూశాడు వెంకప్ప.

"ఏ మేనేజర్ని పట్టికా తెగబాగిల్లి
దురా వాడు. ఇంద్రుడంటాడు. తండ్రి
డంటాడు. మీ వర్తమ్య బ్రహ్మవర్తమ్యం
టాడు. మీకు బుద్ధికి బ్రహ్మకులం
టాడు. దానితో, ప్రతిమేనేజరు పిడి
గాలానికి తగులుకుంటున్నాడు" పిల్-మన
సీలింగు వేపు చూసి దవడలు గీరుకున్నాడు
దశరథరామయ్య.

"అయితే నేనూ అది పెట్టాలానో
అన్నాడు వెంకప్ప అవేకంగా.

"ఏ ఎత్తు?"

"అదే.. వెళ్లి.. డి. జాగిల్లి వెళ్ళా
ముందూ చూడకండి".

అది వెంకప్పచల్ల కారని దశరథరామ
య్యకి తెలుసును. మిచ్చిలింగాని కడకలో
అది కొట్టిన పిండి. మాట్లంలో శూచి
రేస్తాడు. ఒక్కొక్కసారి వాడు పొగుడు
తున్నట్టే అగుపించడు కూడా. దశరథ
రామయ్య కళ్ళజోడు తీసి, చేత్తో పట్టు
కుని, చిటికెల వేలితో దుట్టునుపి కిరికి
వెంకప్ప చెవిలో ఒక చిన్న ఉపాయం చెప్పాడు
"అంతేకదా..బస్" అని చక్కాబోయూ
వెంకప్ప.

మిచ్చిలింగం, ఇదివరకు మేనేజర్ల జగ్గలో
నువ్వంత వాడంత వాడవని తెల్లరగట్టి
తన పల్లం గడుపుకుంటూ వస్తున్నావానకే
ఒక చిన్న దాడి చెప్పిరి కాత్ర మేనేజరుతో
చెప్పి ఆ ఇంద్రజాలంలో మేనేజరు పతి
పోకుండా నుండి జాగ్రత్తపడాలి. హర్షాడు
పాయంత్రం కాఫీహోటల్లో మహిలాలో
దిగించి, గ్లాసులోసేవ్వా పాయసం వెం
కాలో కలుపుకుంటున్న గోరుచెప్పని పతి
యలో మేనేజరుగారి చెవిలో మెల్లిగా
ఉదాడు వెంకప్ప.

"అట్లాగుటోయ్" అప్పుడే వా దగ్గర
వల్చనల్చగా పొగడలు ప్రారంభించాడున్నో
అని వాప్పేసుకుని, ముక్కు పొడుండన్
తీసి ఒక్కసారిపైన పట్టు పీల్చి కండవా
మీద పడిన దుమ్ము చిటికెనే వేలితో దులుపు
కున్నాడు మేనేజరుగారు.

"అంతేసాకో.. నేను చెప్పలేదండి? ప్రతి
మేనేజర్ని ఇట్లాగే కుషిమత్ చెప్తా వుంటా

దండి... ఇప్పుడు యన్. పి. దగ్గర క్యాంపు క్లార్కు నియామక మొకటైంది గద్దార్ అని ఎగనన దోశాడు వెంకప్ప. పనిలో పనిగా వాలుగు సమీధలు తగిలించాడు కూడా. "నీ కెందుకూ? ఆ ముఖస్తుతికి తోంగనుగా నేనూ" అని హామీ యిచ్చారు మేనేజరుగారు నవ్వుతో. అప్పడే, గరంగం గా వట్టించిన సేమ్య పాయసంలోని తరితీపులు తళుక్కున చెరిశాయా నవ్వుతో. మీసాల కొవరి నంటుకున్న తడి, శోబు రుహాలలో తుడుపుకుంటూ, మేనేజరుగారు యధో చితంగా పలాకుగా వున్నట్టు అభినయిస్తూ పనుయంలో, సెర్వర్ల దించిన బిల్లు చేజి క్కించుకున్నాడు వెంకప్ప. ఇద్దరూ కవుం టరు దగ్గరకి దారిశీకారు.

అయితే, తాడిదన్నే వాడి తలదన్నే నేర్పరి బుచ్చిలింగం. ఏ మాట కావాలే చెప్ప కోవాలి. బుచ్చిలింగం ముటుకు ఒకళ్ళ మీద చాడిలు చెప్పే తన పని సాధించు కునే కుచ్చితానికి ముటుకుపోడు. అందు చేత ఆఫీసులో ఎవళ్ళకి వాళ్ళు "వాడికి ఉచ్చమూ నీచమూలేదు. భట్టాచారీ పొగ డ్డలు వాడికే చెల్లును వాడి తంటాలు వాళ్ళే పడనిస్తే సరిపాయ. వాడిలో పోటీకి దిగాల్సింటే, అతినిక్కష్టంగా, చేతులు వాకే వాడి పక్కనీ మాటలు వాకే వాడల్లే తయారు కావాలి" అని ఉపే క్షించి వాడి మానన వాళ్ళే వదిలి కక్కా వూరుకువ్వారు.

కొత్త మేనేజరు రగానే బుచ్చిలింగం మామూలు తంతంగా స్త్రోతపాతాలతో ముంచెత్తడం ప్రారంభించాడు.

ఒకనాడు మేనేజర్ చకచక కాయతాలు చూచుకుంటున్నాడు. "బేబిలు సైన్ స్వాగ్డ్ మీద ప్యాడ్ పెట్టేస్తున్నారు గుర్రాస్తాలు. పక్కని టేబిల్ ఫాన్ తిరుగుతుంటే వెత్తిస్తే తెల్ల వెంట్రుకల గుత్తి విడిపోయి, కర్రను నంటి పెట్టుకుని ఉండాలేక, ఊడిపోనూ తేక ఏక తొక్కినలాడుతున్నాయి. విడిపోయిన తొక్కి గుండీల మధ్యనించీ జర్రుం పోగు తోంగి చూస్తోంది. బుచ్చిలింగం వచ్చి వినిపిస్తాడు. "టెరీకాటన్ పాంట్, టెరీలిన్ ఓపెన్ షర్టు మీదకి వేసుకున్నాడు (కాన్ పటింగ్ విశాసకట్టు—పాపిడి కటూ మిలూ కెరటాలు కెరటాలుగా మిన లునలు చిమ్ముకొంటో దిగజారిపోతున్న (కాఫ్ టీబాన్ గా వున్నాడు. మేనేజరు

ఉబ్బులింగడు

గారు కాస్సెవటికిని తలెత్తలేదు. తలెత్త గానే బుచ్చిలింగం అటెన్షను, "తమరు పేవర్లు చూస్తుంటే ప్రపంచం మర్చి పోతారు సార్.. ఎంత దీక్ష! ఎంత పట్టు దల! ఏమేనేడల్లో ఫండిసర్ ఇంత పీకా గ్రత? తవన్నంటే డీ అని అర్థమయింది. సార్ ఇన్నాళ్ళకి వాకు" అని డెంకటేళ్ళు సుప్రభాతమల్లె చల్లించాడు. ముప్పిముప్పి నవ్వుకువ్వారు మేనేజరుగారు. చిత్రమేపి టంటే, అట్లాంటి సందర్భంలోనే వెనకి ఓసారి అతగాడి ప్రసంగం మరలా వడిచింది. అప్పుడు బుచ్చిలింగం తన గదిలోకి రగానే వ్రాసుకుంటున్న వాడల్లా కట్టుకొని అనేడ తలెత్తి "ఏమిటిలా వచ్చావ్?" అని పంక రించారు. "అర్జంటు కాయతాయుండి సార్" అని తన చేతికిచ్చి "అబ్బి ఎంత పనిలో మునిగిపోయినవా, అన్ని చేపులకివీరాకన్న పహారాయిస్తోనే వుంటుంది సార్.. కడత్యం అన్నో వధాన మెరుగుదు కాని, కడేరితో అన్నో వధానం మీకే చెల్లింది సార్" అని ఉడుడవూరి బండిలాకూడా వడ్డాడు. పోతా తుగా వెంకప్ప సేమ్య పాయసమీద ఇచ్చిన చాచ్చరిక గుర్రాకొచ్చి, క్షేణిగా నవ్వుతో నవ్వాడల్లా గమ్మున మవునలలోకి తిరిగిమించి, చెదలకుండా ఊరుకున్నాడు మేనేజరుగారు. అక్కడికి, రెండుమూడు తడవలు, బుచ్చిలింగం తనని అంతరిక్షాని కెత్తుతుంటే, తను బబ్బండిగా, "అట టాయ్?" అని, క్షంగళంగా, "అంత గొప్ప వాడిటాయ్ నేనూ?" అని, తం కంకించి వెనక పక్క గదిలో నించి పరకాయించి చూస్తున్న వెంకప్పకేసి ఒక్కసారి ఊడ తిప్పి కన్ను గీటి, పొబిప్రియంగా వచ్చి "అతని మాయాజాలంలో పట్టించేదులే" అని మూగపైగగా హామీలందిస్తోనే, వచ్చాడు. "అమ్మయ్య" అనుకుని పెబ్బరగా ఊపిరి తీసుకుంటోనే నవ్వాడు విప్పటి కప్పుడు వెంకప్ప. అంతా, మేనేజరుగారు అప్పుడప్పుడూ ఏకాంత పుంకథల జతుగు తూనే వుంది.

* * * అవేళ మావరెం టెండెంటు తొర క్యాం పుకి వెళ్లాడు. అంచత, అసీను చప్పన మూసి, ఇంటి కొచ్చేకారు అచారుగారు. ప్లానాదికాలు ముగించుకుని విప్పట్టు

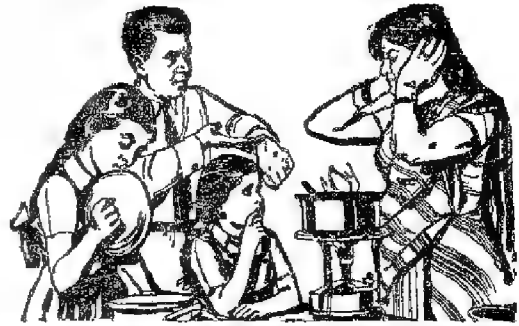
తరవాత సేముకర్చీలో కూచుని పక్కనే ట్రైపాడ్ మీద పాదాను పెట్టుకొని, వాగ పూర్ సున్నం రాసుకుని, అవేళ తుని సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు అస్త్రానబడంగా తెచ్చియిచ్చిన కవటాకులు నములుతో, అవంగమూ, జాపత్ర జాజికాయా, కాచూ, కాస్తంత కవిరిముక్కా ఒక్కొక్క అరలో నించి తుంపి నోట్, మేసుకుని, వంచపాళిలో పచారు చేస్తు వ్నారు. ఓటికీ పూచలలో నించి గచ్చు మీద పడుతున్న ట్యూబులైట వెలుగు గళ్ళుగళ్ళుగా విభాగమై, ఆయన అడ్డు వచ్చినప్పుడు చెరిగిపోయి, అడ్డు తొలగానే మళ్ళి చారలు చారలుగా విచ్చుకుంటుంది. గమ్మం ముందు, "మాతా అన్నపూర్ణేశ్వరి, అంటో మాదా కవళం వాడు. ఇంటో ఇల్లా రిని అన్నం పెట్టు కముందే మంచి చేసు కుంటున్నాడు. "పో సా" అంటో ఒక్క కనురు కసిరి అచారుగారు ఆలోచనలో వడ్డాడు. మధ్యాహ్నం బుచ్చిలింగం విసిరిన విసురు బుడగ లేస్తోందాయనలో. బుచ్చి లింగం అవేళ ఒక డ్రాప్స్ రెటర్ పెట్టాడు దొరగారి సంతకానికని. అది సరిగలేదని పించి దానినిపూరాగా కొట్టేసి తను సొం తంగా వ్రాసి పెట్టాడు. చేర్పులూ మార్పులూ లేకుండా అది దొరగారి సంత కమై వచ్చింది. ఆ కాయతం భుజిమ్మీద వేసుకుని ఎకాయో తన దగ్గరకొచ్చి "చూశారా సార్. ఒక్క తుడుపు లేదు న్నండి.. మీ డ్రాఫ్టింగ్ చూచి యన్. పి. డంగయి పోవన్నట్టు సార్" అని కోశాడు బుచ్చిలింగం.

"ఎవరు చెప్పారోయ్?" అని ప్రశ్నిం చాడు తను.

"అదేమిటి సార్.. కొత్త మేనేజరు గారొచ్చారని, జిల్లాలో వున్న పోలీసు సిబ్బంది యావత్తూ మల్లగుల్లాలు పడిపోతుం టేనూ" అని చక్కాచాయాడు బుచ్చి లింగం.

నిజానికి బుచ్చిలింగం మీటిన ప్రశంసా వాక్కులో అంత అతిశయోక్తిలేదా. తన మంచి వ్రాతగాడినని తిరువెంగళాచార్య గారికి గట్టిసమ్మకం. అమాట కొన్నే కొందరు దొరలచేత "బాగా వ్రాశావయ్యా మిస్టర్ ఆచారీ" అని ముఖప్రీతిగా కాక మనఃపూరితంగానే అనిపించుకున్న పట్టాలు కొన్ని లేకపోలేదు తన సర్వీసులో.. అదన్నీ వెయ్యేపదానికి కాట్ల కుక్కల్లా మీదబడి

తిరికే కన్పించని ప్రతి ఉదయము
కల్లే మానసిక సంక్షోభాన్ని
తొలగించుకోండి

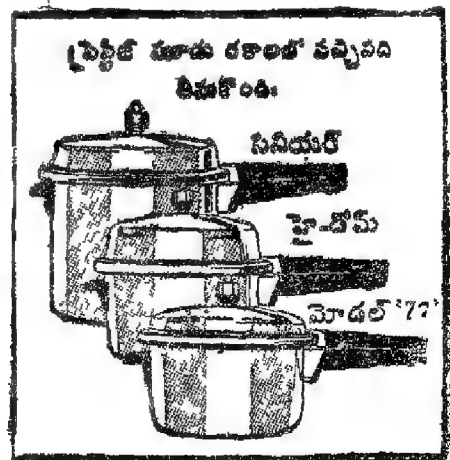

ప్రెస్టిజ్ నిమిషాలమీద వంట చేయండి

కొద్దిగా - అంటే అందరినీ కలిపిట్టుకుంటూ వంటవరది పెట్టాలి. మరి వరించేయడానికిదిదాటలు. అందుకే ప్రెస్టిజ్ ప్రెషర్ కుక్కరుతో ఊతాయాపంగా నిమిషాలమీద వంట తయారుచేయవచ్చు. శీఘ్రత, శ్రద్ధత, సౌలభ్యత అతి త్వరగా ఒకే వీధుంగా పెంబి జేయడానికి అవసరమయ్యే పరిశుభ్రమైన అవరి ప్రెస్టిజ్నిండొ క్షుంట్టండి. కాలము, తేబ్బు, ఇందనపు బట్టుకూడా సేమారు కేవలంతుమ తగ్గిస్తుంది అంతేగాక భద్రతతో సౌలభ్యతతో కూడినది. 12 పెల్ల వయస్సు పిల్లలుకూడా దీనిపై ఉపయోగించవచ్చు. తినాడు 400,000 గృహిణులు వగర్వంగా ప్రెస్టిజ్ వడుపాయాలను అనుభవిస్తున్నారు-నేడే ఒకటి కొపండి.

Prestige

ప్రెస్టిజ్-జీవితాంతం
ఉపయోగపడే
ప్రెషర్ కుక్కరు

జిల్లాపాలముఖం: డి. రి. (ప్రెనల్) లిమిటెడ్ ప్రెస్టిజ్ గ్రూప్ రిటేలర్ లిండన్ వాం రైసన్స్ కో

19/11/77

చేసిందానికి "ఎవడి కోసం చేస్తాడో, అన్న భోరణిగా దులిపి పారేసే ఒక చెత్తూ ఒక ముహూర్తాని లేక మహాకోటుకుడుని పింతుకున్న దొరలచాత. అంచాత, బుచ్చి లింగం తన 'పెన్ మెన్షన్' అంటే కలం పోటు పటిమని గురించి పరిశీలన ప్రకంపా వచనం ఏదో అమెహాషిగా, కేవలం తనని కాక పట్టుదానికేవలం నమ్మబుద్ధి కాలేదు. మొట్టమొదటి సారి అతని చిత్తశుద్ధిని తంకించాలిస్తానని లేదనిపించింది. దొరగారు నిజంగానే మెచ్చుకుని వుండాలి. ఈ గాను గెడ్డు పేనుగ బ్రతుకులో చెయ్యని పనికి దురక అంటేనే వాడేగాని, చేసిన పనికి భుజం తట్టే వాడేడే? అట్లాగని తనలో దుర్మతలూ, రోషాలూ లేవని, అచార్య గారికి అనుకోబుద్ధి కాలేదు. ఉండవచ్చు. అని తన అవగాహనకి దూరంగా ఉండి ఉండ వచ్చు. తన వ్యక్తిత్వంలోని గణిత సైన్యాల్ని కళ్ళలో నెరుసులుగా మెరమెరలాడుతూనా ఉండవచ్చు. కాని, తనలో కొన్ని చెప్పుకోదగ్గ సుగుణాలున్నవంటే మాత్రం నిజం. అప్పై అసామాన్యవరలువా మెచ్చుకోలుగా పేలు పెట్టి చూపినప్పుడు, తనని ఎదిరి 100 తెయ్యకపోయినా, అంతర్గతంగా ఏదో ఒక విధమైన తృప్తి కలగడం సహజం. దానిని అనంతారం కేంద్ర, అత్యంతవల కేంద్ర తెక్క పెట్టుకో నవనరంలేదు. ఇకపోతే ఈ బుచ్చి లింగం తనని మాటిమాటికీ అగ్గిస్తో వుంటుంటే దొరకప్ప కెందుకు అయిష్టంగా పరిణమించాలి అని? ఒకవేళ బుచ్చిలింగం తనని క్యాంపుకార్కు పోస్టు కోసం మంచి చేసుకుందామని ఈ ఎత్తు ఎత్తులువాడని అనుకున్నా, వెంకప్ప మాత్రం తక్కువ తిన్న డిమాన్సుడి? ఆ మాటకొస్తే, 'అతగాడు అడపాదడపా నందుదొరికినప్పుడల్లా తన గొంతు కాస్త కాస్త తడిచేస్తూ రావడంలోని అంతర్యమేమిటి? లేకపోతే? మనస్సు - మహా వెడ్డది. అటుతిరిగి, ఇటు తిరిగి బుచ్చిలింగానికి సుమంజంగా తన అంతరాత్మ ఆర్కుస్ మెంటు పేర్చి పెడుతోందా తన ముందు ఆ వెంకప్ప వార్షింగివ్వనే ఇచ్చాడు ముందు ప్రిగా.

'గి' అని మున్సిసిపాలిటీ సైరస్ మోగింది. వక్క నెద్దుకుని, అవలింత తొన్నంటే, చిటికలు వేసుకొంటూ "రామానుజ" అనుకొంటూ దోను తెర దిండాలు మేనేజరుగారు.

ఉబ్బులింగం

అదేమయంలో, బుచ్చిలింగం బోసులో పెద్దపులిలా తన గదిలో గాబరాగా తచ్చాడు తున్నాడు. బుచ్చిలింగం, బ్రహ్మచారి. బేర్నిలీ పిగరెట్టు పేకలు గదిమూల ఒకటొకటే పొగువడుతున్నాయి. మధ్యమధ్య కేసు కుర్చీలో కూలబడుతున్నాడు. కాలిన పిగ రెట్టు కిటికీలో నించి గిర్రున గిర్రాలు కొట్టి రివ్వన లేచి కొత్త పిగరెట్టు వెలిగి న్నన్నాడు. విడుస్తున్న పిగరెట్టు పిగ మెలికలలో చిక్కుపడినట్టు అలోచనలు పరిపరి విధాల పోతున్నాయి. పీడితాక్షర్యం కునికిపాట్లు పడుతున్నాయి. మేనేజరు కొరుకుడు పట్టంలేదు. తన పిగడ్డలు కృత్రిమంగా మోగుతున్నాయేమో గాని ఎన్నడూ గురి తప్పలేదు మరి. వెనక కాపు రాజగారని ఓ మేనేజరుండేవాడు. ముప్పి అన్న వంకర్లుగా ఉండేవాడు. అమూల వింటి ఈ మూల దాకా వోరూ, అందులో గులకరాళ్ళు పేర్చినట్టు గగ్గిగగ్గిగా పళ్ళదొంతరా, పొక్కుతూ గోరిల్లా వాలకలో ఉండేవాడు. ఆయన్ని పట్టుకుని "మీరే తెలియదుగానండి మీరు అందమైన వారు సార్" అన్నాడంతే. "ఒక కోడల్లో నించి చూస్తేనేగాని మీ అందం కళ్ళకి కట్టే దన్నాడు. "పుష్టిలో ఏ ప్రాణికంవా నరే దానిని అందంగా చూచే కన్ను ఎక్కడో ఒకటొక ఉండిడిరండే" అన్నాడు. దాలో ఉల్లాసాద అయిపోయి "రైట్" అన్నాడు. ఆ మేనేజరు. ఆయన సంతోషపు ముఖ్య పెట్టుడం? నేలమునగ చెట్టుకి వోలకల కట్టూరి? ఆ తరవాత ఆ మేనేజరు బుచ్చి లింగాన్ని చాటుకి పిలిచి అంతరంగికంగా తాను ఎప్పుడో పొందిన రెండుమూల రోమాన్సులు వర్ణించి చెప్పాడు కూడాను. తన పిగడ్డలు పనిచేసిట్టు అంతర్గత దాఖలా ఏమి కావాలి?

అక్కడికీ, ఇష్టాగోష్టిలో ఉండగా ఒక సారి యధారాసంగా, "క్యాంపుకార్కుగా ఎవరిని పేపారు సార్" అని తను క్లుప్త పడ్డాడు కూడాను కొత్త మేనేజరు డగ్గర్. "ఎవరవో" ఒకరిని చెయ్యాలిగా" అని కప్పదాటు వేశాడు. ఇట్లాంటి ఆంకె కప్ప గడ్డలా తన్నుకుపోగెడు!

* * *

అరోజు రావే వచ్చింది. మేనేజరుగారి చిత్తగించబోయి, అట్లాకాదని, కాస్తేపు

సిపార్కులో అనేక కాలంతం నూపర్లెంటు దొరగారికి బహుశాలో చెడుతుంది. మేనేజరు గారు అసీను కొచ్చారు. 10 గంటల వే గుడ్డమార్పింగ్ కొట్టి పోజరుగా నిజండ్లాడు బుచ్చిలింగం. టేబిలు మీద వున్న పోజరు పట్టిలో ఒక పాడి సంతకం గలికేసి గుమాస్తాలంతా, ఒకరి తరవాత ఒకరు "చెక్క భజనకి ఉపక్రమించావా నాయనా?" అన్నట్టు బుచ్చిలింగం వంక ఒకసారి చురు క్కున చూచి తమతమ సీట్లలోకి జారు కుంటున్నారు. రాగానే అచార్య గారు కుర్చీకి జారసలబడి, కాస్తేపు అలపు తీర్చుకోవడం అనవాయితీ. ఆసంధున, వింజామరలుపట్టి, కైవారాలకి దిగుతుంటాడు బుచ్చిలింగం. అవేళ అచార్యగారి శుచిశుభ్రతల్ని గూర్చి ప్రసక్తి వచ్చింది. "పెనెట్టి మేనేజరు సార్—" అంటూ ఎత్తుకున్నాడు. మేనేజరు గారు తమ దంతాల నందులలో ఇరుక్కున తాంబూల తీషిన్ని అగ్గిపుల్లలో కెక్కిరించు కుంటున్నారు. వారికీ మీదకి తెచ్చుకున్న వక్క పలుకుల్ని తుబుకు తుబుక్కున పూస్తే ఒక సన్న తుప్పర విడుస్తున్నారు. ఆ జడివానికి గురి కాకుండా అసీంటా నర్సుకోవాలిస్తానని మెళుకువలు వారి సమీ పంలో వున్న తబేదార్లు చూచుకోవలసిందే మరి. అంత పరిశుభ్రమైన అలవాట్లు గ్రహించి. బుచ్చిలింగానికి మాత్రం తిరువెంకాచార్యగారి ప్రసన్నమూర్తిలో కణిక బంగారమూ, కడిగిన ముత్యమూ మెరుస్తో ప్రకాశిస్తున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి ఒక బాంబ్ పేల్ వీసెరారు మేనేజరుగారు.

"ఏమోయ్ బుచ్చిలింగం నీ పురాణం కట్టిపెట్టాను. నీ పిగడ్డలకి తబ్బి తబ్బి పోయ్యోదలేదు తెలిసిందా?" అని దళనరి కళ్ళద్దాలపై అంతుల మీద నించి, చిమ్మెట్టు మీదకి దూకబోయే ముందు గోడ మీద బల్లి వాలుగా చూశారు. అంతరకూ కోటలో పిగా వేశానని మురుస్తోన్న బుచ్చిలింగం, మయ్య తవ్వతుంటే దెయ్యం కైటి కొచ్చిందేమో అనుకుని, ఒక్కసారి గతుక్కుమన్నాడు. అటు, బిక్కుచచ్చిపోయిన కంఠస్థరంలో గుడ్లు విలకరిస్తో, "అదేమిటి సార్ అట్లా అంటున్నారు?" అని పలకరిం

కాని నిలదొక్కుకున్నాడు.

“ఇదివరకు మేనేజర్ల చుట్టూ కూడా ఇట్లాంటి సరిగ్గాళ్లే అల్లెవాడిపట నవ్వు చప్పుకుంటువా?” అని విగ్గడిస్తున్నారని మేనేజరుగారు పైపెచ్చు.

ఎవరో తన రహస్యం అదార్లుగారికి వివేదించి పుంటారని గుండె కరుక్కుమంది కాని, క్షణంలో తేరుకున్నాడు బుచ్చిలింగం. గోదాలో దెబ్బతిని వడిపోయినా ఎదురు దెబ్బకి తయారుగా పుంజుకున్న సప్తాదశి సీరియస్ గా మొహం పెట్టాడు. వారుంటే తం కానుందని అతనికి గట్టి నమ్మకం.

“దొంగతనం గుండెడుకు పార్ క్రితం మేనేజర్లని నేను పిగిడిన మాట కాదనను పార్. అమాట కొన్నే మేనేజర్లని మంచి చేసుకోకపోతే మాకెట్లా గడుస్తుందంటే? వేనేమో నంగవనినీ, రుంగులురనూ కాదంటే కాని...”

“అంటే నొప్పుకుంటున్నావన్నమాటేగా?”

“నువ్వు చెప్తా... క్రితం మేనేజర్లలో పున్న నుగుణాలలోపాటు తేనిగుణాలు కూడా కాసిన్ని రంగరించే వాడిననకోంటే... కాని...”

అర్థోక్తిలో తుంచి, “కాని నా విషయంలో మాటుకు వాలో పుండుకున్న నుగుణాలే వోట పలుకుతున్నా సంతాపు కదూ? నక్క ఒకచోట కూపి ఒకచోట గారకశ్వాసం పాడుతుంటాయో? ఎట్లాగూ అసాధ్యుడవోయ్ నువ్వు.. ఓ పట్నాన అంతకీ రావు” అన్నారు మేనేజరుగారు.

“అట్లాకాదు పార్.. దేనికదే.. పందిని పంది చేసి క్రితం మేనేజర్ల దగ్గర మాట్లాడానవ్వారు. కరెక్ట్.. కాని పందిలేదు పాడూ లేవు వాటిక మీరే నందీశ్వరుణ్ణి సృష్టిస్తున్నారంటే ఎట్లాగంటే ఖర్మ? మీరు మనా సున్నితమనుకోండి.. ఇదివరకు మరి హయాహిమిలని ఎడాపెడా పిగిడేశాను నమ్మండి.. అంతేగాదు.. నేను ఆరోపించిన గొప్పతన మంతా తమలో రూదీగా పున్నదని వాళ్లు భ్రమించేలా చేసేవాళ్ళే కూడా పండి. ఇంతవరకూ ఎవరి చెవిలోనూ నా పిగడ్తలు బోలగా చెరిగిన పిపాన పోలేదంటే మరి. కాని...”

మెల్లి తిరిగిన చెయ్యేమో ఒక్కక్షణంలో గుక్కుతప్పుకున్నాడు బుచ్చిలింగం.

“చెప్పు చెప్పు” కుర్చీకి జారగలవడి మేనేజరుగారు వివోడంగా ఎంటున్నారు.

మెక్లీన్స్

యొక్కి, జలదరించే రుచితో మో నోరును పరిశుభ్రపరుస్తుంది

మెక్లీన్స్ 3 విధాల పనిచేస్తుంది!

- 1 **రుచివరుస్తుంది** వళ్లను కళ్లలా చేసి అహార ఆణువులకీ తొలిగిస్తుంది.
- 2 **తెల్లగా చేస్తుంది** వళ్లమీద వసువునవ్వ పొరను తీసివేసి వళ్లను మెరిసేలా చేస్తుంది.
- 3 **రక్షణ కలిగిస్తుంది.** మీ వళ్లను, పనుదిగుళ్లను ఆరోగ్యవం శముగాను గట్టిగాను వుంచి వాటికి-రక్షణ కలిగిస్తుంది.

అతి తెల్లని పళ్లకు-మెక్లీన్స్

MTF-1-P-1-65/66 TL

దూ...దూ...దూ... అవన్నా
వర్షము కావాలా?
వర్ష...వర్ష...వర్ష!

దూ...దూ...దూ... అవన్నా తెరిక చెక్క కావాలా లేదా కవుడా?
వర్ష...వర్ష...వర్ష...వర్ష!

ఎటుమిన్లు చేర్చిన

పశుగ్రాసం కావాలా?

ఔను....ఔను....ఔను!

కమలేది మంచిదో పశువులకు తెలుసు. ఓకె కమ్మని రుచికి ఆవులు, గేదెలు అరులుచున్నాయి. ఏ, దీ ఎటుమిన్లు చేర్చున్న ఓకె అమిత వృష్టికరమైనది. పశువులు ఆరోగ్యంగా పెరగడానికి అవసరమైన ప్రోటీన్లు, మినరల్స్ కూడా కలవు. ఓకెను అలాగే పెట్టవచ్చు. రుబ్బినవనరం లేదు. కలవనవనరంలేదు.

ఎటుమిన్లు చేర్చున్న పశుగ్రాసంతో ఎక్కువ పాలు

• వృద్ధిదారులు •

ఈస్ట్ ఏషియాటిక్ కం

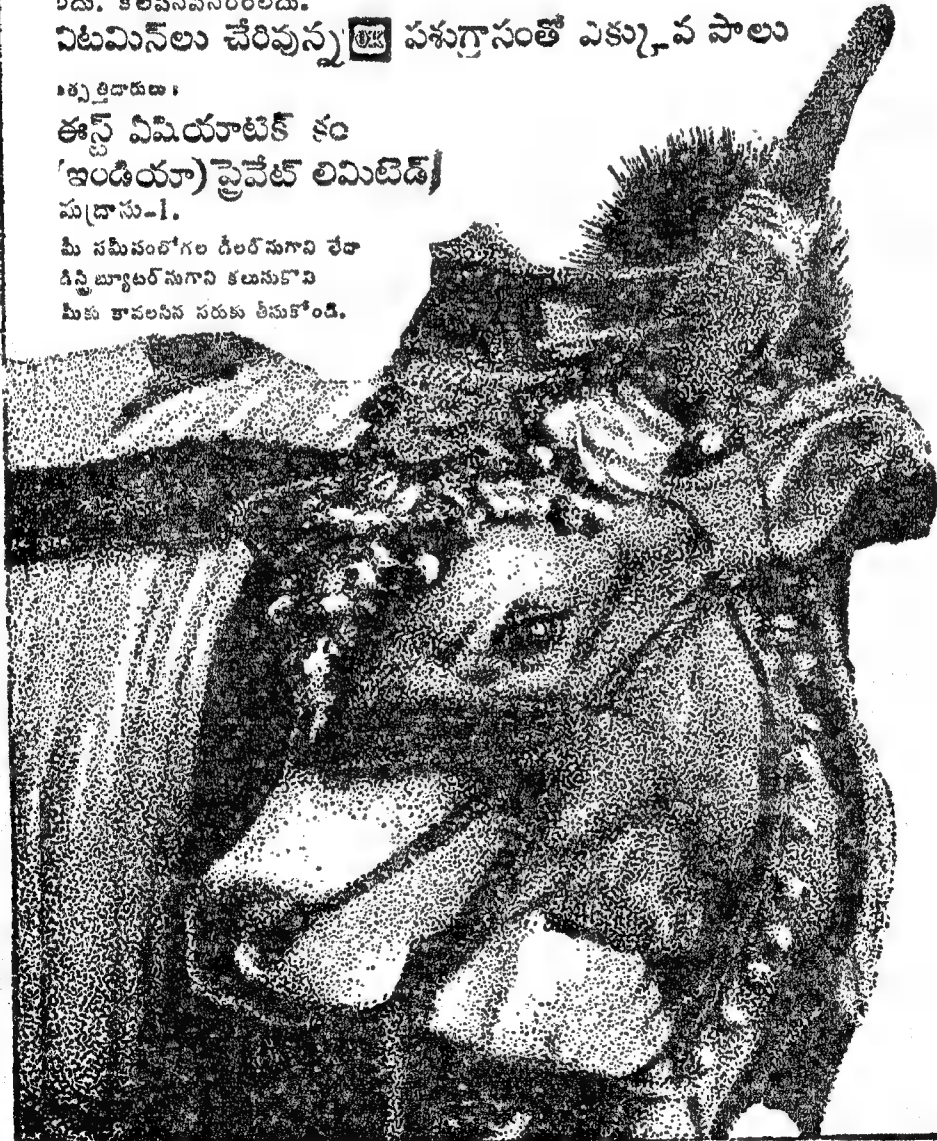
'ఇండియా' ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

మద్రాసు-1.

మీ సమీపంలోగల డిలర్ నుగాని లేదా

డిస్ట్రిబ్యూటర్ నుగాని కలుసుకొని

మీకు కావలసిన సరుకు తీసుకోండి.

SP.EAC-22

నింత వాగుడు కట్టించా, బచ్చిలింగం ఆత్మస్తుతి. వరసిందా చెయ్యడు పాపం. లేత సిరళాయలు కొయ్యనూ, తుంపల పెట్టి తలలు మార్చనూ ఆతని ఇంటా వంటా లేదు. అంచాత సామర్థ్యానికి వినబుద్ధులయింది. మేనేజరు బాలాని బాటిలో వడ్డారు. వెనకనించీ వింటున్న వెంకప్పకీ, ప్లేటు మారుస్తున్నాడా కొంచెపీ అని గుండె గుబురు లాడింది

ఉదాహరణలతో నలుతల ఉపన్యాసం దొర్లించేస్తున్నాడు బచ్చిలింగం.

"ప్రతిపాతీ కానీ, కానీ" అని ముగిస్తావు, ఆ 'కానీ' తరువాత కథరానీ మరి" అని మేనేజరుగారు కవ్వించగా.

"ఒక్క కామరాజుగారినే ఏమిటండి ఎంతవరది మేనేజర్లని పోడానండి, పొగడు తున్నట్టు అనుమానం నీకకుండా కానీ మీ దగ్గర మాత్రం చట్టుబడిపోయాను పార్.. ఏలేం! ఉన్న సుగంధాలు ఉంటుంటే ముక్కలు కప్పారు మీరు!" అని ఓటమి అంగీకరించిన వాడి వైఖరిగా జాపగారి నిల్పుండిపోయాడు బచ్చిలింగం.

"ఇంతకీ నీ మెచ్చుకోలు ఏదీలో వడలేదంటావు?" అని నడుక్కున్నారు. మేనేజరుగారు. ఆతన్ని మరి చిన్నబుచ్చడం వంటిదికాదనిపించిదాయనకి.

"అంతే కదండీ మరి? మీ దగ్గర మాత్రం పోగొర లేదండీ వా అయినాయ గారడిటా మెరపెచ్చులాంటి. ఇకానికి మిమ్మల్ని పొగడ్తలతో చిచ్చి కొట్టలేన్న సత్యం జాకు అదిలోనే తెలుసండీ. అంటు కనే మిమ్మల్ని అంత అది యింతగా పొగడ లేదు కూడాను. నమ్మండి."

"ఎందుకని?"
"అయ్యో మోరాండీ? మా అట్టుపట్టు అనవాళ్లన్నీ బట్టబయలేకడండీ మాకు ఏమాత్రం కుప్పెమల్ వేదాసుని ప్రయత్నించా, ఎవడు ఎందుకు పొగుడుతున్నాడు, ఏ సమయంలో తెచ్చుకుంటున్నాడో, దారి కాస్తున్నాడో, ఏమి దండుకుంటామని పథకం వేస్తున్నాడో, అలా, లోకకీలోక, ఈజీ ఈజీ చిట్టి చూచుకుని గాని అడుగు చెయ్యరు కదండీ మీరు? మీ దినుసే వేరండీ. అమాట కొన్నే మా పప్పులు మీ దగ్గరవాండీ ఉడికేదీ? అమ్మయ్యా! మిమ్మల్ని మళ్ళపెట్టగలమాండీ? అగ్ర హారంలో తుంబలి జోస్యమా? వెనకటి మా సుద్ధావధాన్లతో, సమస్కారం పంతులు

ఉబ్బలింగడు

గారూ' అంటే 'వా కివ్వాలిసిన పాత బాకీ ఏమి చేశావు' అనే వాడండి. మీరు అవతిస్తే. పేగులేమిటి నరాల్ తెక్క పెడదారాయన.

మేనేజరుగారి ముఖ కవలిక మారింది గదా అని దోమాడ కరణంలా, కూడ వడ్డారు బచ్చిలింగం. ఒక్కటిగిరి హోరెల్లెంచేస్తున్నాడు. ఆయన్ని దొరకబుచ్చుకుని తెగపొగడేస్తున్నాడు. ఏమనీ? మీరా పొగడ్తలకి లొంగేదీ? అని. ఆయన చేతిలో ఆయన కన్నే పొడిచేస్తున్నాడు చిటుకూ చిటుకూ.

"అయితే నేను వేరంటావు?" అని ఒకానొక సంభ్రమి తొణకిసలాడగా, జంబంగా నవ్వుకుంటే కాయితాలలో మునిగిపోయారు మేనేజరుగారు. బచ్చిలింగం తక్కుతో తారుతో నిష్క్రమించాడు.

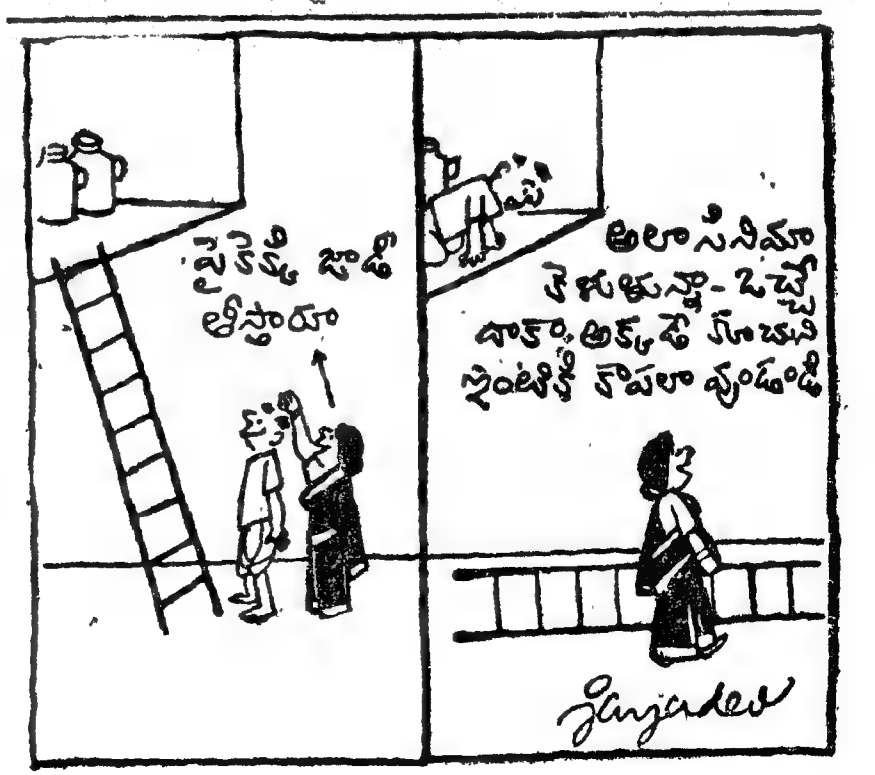
మేనేజరుగారు ఏదో మైకంలో వున్నట్టు నిపించి, వెనకాల గదిలో, గోడవారినా వింటున్న వెంకప్పకీ దిగ్భ్రాంతి కలిగింది. పై మీద వంచె వక్కు తెత్తుకపోయిట్టు కంవరవడి, "పొగడ్తలు మామూలు రస్సే నించీ తప్పించి కొత్త మలాపులు ఓప్పు తున్నాడా" అనుకుని ఉక్కిరిబిక్కిరవనూ అయ్యాడు. ప్రతిమనిషిలోనూ అంతో యింతో అహం గూడుకట్టుకొని ఉం

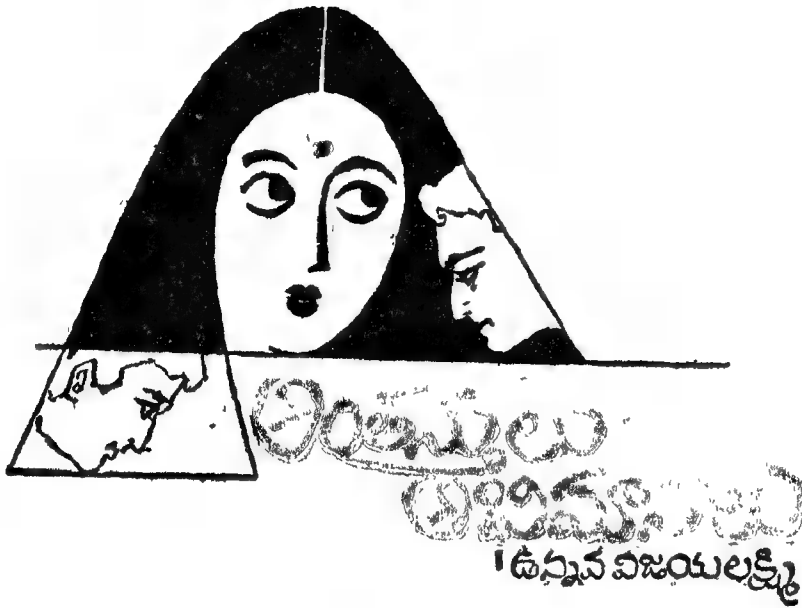
టుండేమో గోం. ఉబ్బలింగడి రూపేణా ఆ జంతువు మాగమ్మగా నిద్రపోతుంటేగా మూలా. దానికి ఏమూల నించీ ఎవడు నన్నగా కాస్త మేత అందించినా, వారిక జాపి చట్టున అందుకుని వట్లు పిరుచు కోక మావడు దాన్తుంపతెగా. "పొగడ్తలలో వడకండి పార్" అని హెచ్చరించాడు గాని వెంకప్ప, "పొగడ్తలకి మీరు లొంగరు పార్" అన్నది కూడా పొగడ్తలలో కల్లా పొగడ్తని మేనేజరికి తెలుసునా? అదీ చిక్కు. మర్నాడు మావరిం పెండెం.. దొరగారి దగ్గరనించీ అర్థుల్ల సంతకమై వచ్చిస్తే ఎస్టాబ్లిష్మెంటు గుమాస్తా చుట్టూతా మూగారంతా. బచ్చిలింగం క్యాంపుక్లాస్కిగా నియమించుచుడ్డాడు.

గబగదా దళరధరామయ్య దగ్గరికి పరిగెత్తు కెళ్లి, "గురో.. పడిపోయాడు మేనేజరు పడిపోయాడు" అని బిక్కుమోహం పెట్టాడు వెంకప్ప.

"ఎప్పుడూ వాయనా విన్నాను.. ఇక్క" అని వెన్ క్యాన్తో నోనలు కొట్టుకున్నాడు దళరధరామయ్య.

"మరింతేమిటి దారి?"
అముదం తాగినట్టు మోహంపెట్టిన వెంకప్ప కేసి తర్జుని జరిపించి:
"తూర్పుదిక్కు ఇటు కాదు అటు" అని చచ్చురించాడు దళరధరామయ్య.

అ రి గి న క థ

కూతులు పైనను పరీక్షలు చేపట్టేటట్లుగా కట్టిన పాదీ, పరీక్ష రాస్తున్న ఇందిరను ఆకర్షించింది. పరిపంగా వార్షికోత్సవం పెళ్ళి అయింది. కిద్ది కాంటోన్ ముగిల్లాడు జన్మించాడు. ఇందిర ప్రయోగంగా తదివి ఏదో ఉపనామం. ఇంకా పైకి తపించేటట్లుగా పాదీ ప్రోత్సహించడం వల్ల అమ్మాయి కూడా :ల్లింది. పాదీ తన వస్త్రి జ్వరంగా మారి అతన్ని హతం చేసింది.

4

ప్రెస్విటేరియన్ మాట్లాడుతూ కూర్చోని కొంతెం పొద్దుపోయి ఇంటికి వచ్చిన ఇందిర తలుపుకి వున్న తాళం చూసి తెల్లబోయింది. "చెప్పకుండా ఎక్కడికీ వెళ్లడే" అనుకుంటూనే తన దగ్గర వున్న తాళంతో తలుపు తెరిచి రోపరికి వెళ్ళింది. కాళ్ళు తడుక్కుని కాఫీ ప్రయత్నం చేస్తుంటే వద్ద వచ్చింది.

"ఇంత ఆలస్యం అయిందే?"

"అనువమ మూడురోజులు నుంచి కాళి జీకి రావటంలేదు. వాళ్ళమ్మకి జ్వరం వచ్చిందంటే చూద్దామని వెళ్లాను."

"అయ్యో పాపం ఎలా వుంది."

"వాళ్ళమ్మతో పాటు తమ్ముడికి కూడా జ్వరమే. ఇద్దరికీ ఇవాళ తగ్గిందిలే."

ఈ మూడురోజులు నుంచి తేవటం, ఇంటి వని, మనస్సులో భయం వీటితో తనే లంకా బాలు చేసినట్లయిపోయింది అనువమ.

"ఇంటిలో ఎవరో వువ్వారన్నావ్. నువ్వయివా నివ్వామన్నా చెల్లి చూడల్సింది."

"వెళ్తాం వెళ్తాం అనుకుంటూనే, అశ్రద్ధ చేశాను. తల్లి చేతిలో కాఫీ కప్పు అందుకుని "మొన్న తను డాక్టరు దగ్గరికి వెళుతూంటే వాళ్ళ బాబాయి కనిపించాడుట. చెప్పిందిట. అసీను పని మీద అర్జం టుగి ఎక్కడికో వెళ్తున్నానని పోయంకాలం వచ్చి చూపానని చెప్పాడుట. ఇంతవరకు అతని జాడలేదు. అతని పంకతి తెలిసి వుండి ఎందుకు చెప్పినా అవి ఇదయిపోతుంది" అంది వద్ద.

"అంటే?"

"డబ్బేమయివా అడుగుతారేమోనని భయపడి వుంటాడు అంటుంది అనువమ."

"ఏమోలే. అసీను పనిలో తీరిక లేక పోయిందేమో. ఏదో మాయాలు జ్వరమేలే అని అశ్రద్ధ చేసివుంటాడు."

"అదేంకాదమ్మా. వీళ్ళ బీదతనం చూస్తేనే వాళ్ళకి భయం. ఏమైనా రాక పోకలు సాగించినా చదువు ఎక్కువయి డబ్బే మయివా అడుగుతారేమోనని వాళ్ళ భయం

తడుతుంటారుట. నమ్మ వా పిల్లల్ని పోషించుకోగలిగే శక్తి భగవంతుడు వాకు ఇచ్చాడు. ఎవరి ముందు చేయి జూపాల్సిన అవసరం వాకు రాదు" అంటారు వాళ్ళమ్మ. ఇంకా ఏదో చెప్పబోయి ఉదాసీనంగా మారిపోయిన తల్లి మోహం చూసి, భారీ కప్పు అక్కడ పెట్టేసి వెళ్లిపోయింది వద్ద.

వంట పనిలో మునిగిపోయింది ఇందిర. "ఎవరి ముందు చేయి జూపాల్సిన అవసరం వాకు రాదు." అన్న మాటలే గుర్తు వస్తున్నాయి. బహుశ భార్యత మీద పడిన ప్రతి తల్లి అదే కోరుకుంటుండేమో. వంట లక్కో పనిచేసి, వీళ్ళ బీదెలు మోపి పిల్లల్ని పెంచి పెద్ద చేసిన తల్లులున్నవారు. తెలివి, చదువు, అనకాకాలు పీటిని ఒట్టి చేపట్టి పుల్లి మారివా క్యేయం ఒక్కటే. అయితే అదది కష్టపడి పని చేస్తోంది అంటేనే అది తమ కుటుంబి గౌరవానికి భంగకరం అని భయపడే మనుష్యులు కూడా వున్నారు. మారుతున్న కాలంతో వాళ్ళ అభిప్రాయాలు కూడా మారవచ్చు. కాని ఆ రోజులలో....

ఈస్య హృదయంలో, రిక్తహస్తంతో ఇద్దరు పిల్లల్ని తీసుకుని పట్టుంటికి వచ్చేసింది ఇందిర. ఆమె పెళ్ళికి ముందు వున్న పరిస్థితులకి ఇప్పటికీ ఇంటిలో చాలా మార్పు వచ్చింది.. డ్రైరాడపిల్లలకి ఒకేసారి పెళ్ళిళ్ళు తలపెట్టినప్పుడు, అందులోనూ కట్నం రూపంలోనే ఆరువేలు వ్యాల్సి వచ్చినప్పుడు గత్యంతరం లేక డొడెకరాలు అమ్మేకారు వైకుంఠాగారు. ఆ డబ్బు చాలక పోతే పెళ్ళి భర్తలకి కొంత అప్పు కూడా చేశారు. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళవ్వతున్న కొద్దీ వాళ్ళకి పెద్ద చదువులు, ఏవో అనకరాలు భర్త ఎక్కువే అవ్వతోంది. సావిత్రికి పెళ్ళి అయిందగ్గర నుంచి ఏవో వేడుకలు పురుకు పుట్టాయి అంటూ బోలెడు భర్త అవ్వతూనే వుంది. రెండోవాడు చంద్రం కాళీబీరో చదువుతున్నాడు. వాడికి నెలనెలా వస్త్రలో పీజా అది పంపించాలి. పిట్టెంటికి మరి కొంత అప్పు చేయాలి వచ్చింది. పెద్ద

వాడు చేతికి అందాడు గదా అనుకుంటే
అతనికి ఏవే చూట ఇరవైకి సరిపడే ఖర్చు
అతనికే వుంటోంది. ఇంక ఈ అప్పు తీర్చే
మార్గం ఏమిటా అని ఆలోచనతో ఆయన
సతమతమవుతూంటే, డబ్బు ఇచ్చిన ఆపామీ
యే ఆ ఉపాయం కూడ చెప్పాడు.

“మా అమ్మాయికి పెళ్లి విశ్వయం
అయింది. వా కిప్పుడు డబ్బు అరెండుగా
కావాలి.” అంటూ వచ్చి కూర్చున్నాడో
ఓ సాయంత్రం.

“అప్పులన్నీ తీర్చుకుని విశ్వింతగా వుం
డాలని వాకూ వుంది. కాని దబ్బే కనిపించ
టంలేదు.” అన్నాడు వైకుంఠంగారు దిగు
లుగా.

“మీ అమ్మాయిని పెళ్లికి కావాలంటే
అప్పటికప్పుడు సర్దుబాటు చేశాను—ఇప్పుడు
వా పిల్ల పెళ్లికి మాట దక్కించరా?
ఎలాగో చూపి ఇచ్చేయ్యండి.” అంటూ
నెమ్మదిగావే మొదలు పెట్టిన అతను చివరికి
పొలం అమ్మి అయినా అప్పు తీర్చమని ఒత్తిడి
చేశాడు.

వైకుంఠంగారు ఆయోమయంశా
చూస్తూంటే, “మీరు ఏమీ అనుకోనంటే
నేనో మాట చెప్తాను. మా అమ్మాయికి
కట్టుంగా రెండెకరాల పొలం ఇద్దామను
కుంటున్నాను. వా పొలంలోదే ఇద్దామంటే,
తరువాత ఎందుకైనా తగ్గూలు వచ్చివా
కొడుకులూ, అల్లుడూ తన్నుకుంటారే
మోనని భయంగా వుంది. అలాగని లొక్కం
వాళ్లు చేతిలో పోస్తే అమ్మాయికి ఏమీ
దక్కనిచ్చేటట్లులేరు. అందుకే, వేవే ఏదైనా
మంచి పొలం చూపి కొని యిద్దామనుకుంటు
న్నాను. మీది మంచి పొలం, దగ్గరలోవే
వుంది. వేను చెల్లి చూసుకోదానికి వీలుగా
వుంటుంది. అయినా వాకు అనుకూలంగా
వుంది కదా అని వేను మిమ్మల్ని అమ్మమనటం
లేదు. మీరా జోలెడు అప్పుతో మువిగి
వున్నారు. పొలం అమ్మితే తప్ప అది తీరే
మార్గంలేదు. ఇంకెవరికో అమ్మే బదులు
వాకే ఇస్తే సంతోషిస్తాను. మీకు పైన
వచ్చే బేరం కంటే వంద ఎక్కువే” ఇస్తాను.
అన్నాడు.

వైకుంఠంగారికి నోట మాటరాలేదు.
రోపలే వళ్లు పటపట లాడించుకున్నారు.

అంతస్తులు - అభిమానాలు

కాని తను కోపగించుకుని, అభిమానపడి లాభించేదని, వివేకంతో ఆలోచించి ఏదో ఒక నిర్ణయానికి రావాలని తోచింది ఆయనకి. అంతలోనే ఆ నిర్ణయానికి వచ్చే తగిన శక్తితోంది.

ఆయన మొహం చూసి, "తొందరేం లేదు. ఇంట్లో వాళ్లతో కూడ ఆలోచించి రేపు కబురు చెయ్యండి. కాని ఒక్క విషయం, పొలం ఇచ్చే పుద్గేళ్ళు లేకపోతే డబ్బులు వెంటనే ఇచ్చే ఏర్పాటు చెయ్యండి. అది పెట్టి ముహూర్తంలోపునే ఎక్కడో అక్కడ అమ్మాయికి కొంటాము." అని శలవు పుచ్చుకుని వెళ్లిపోయాడు అతను.

వీక్షణంగా దిగులుపడుతూ రోప లికి వచ్చి అన్ని విషయాలు భార్యతో చెప్పింటే పంటున్న ఇందిర మనస్సు అవ్వ క్లిష్టమైన బాధతో దిగుసుకుపోయింది.

"ఉండడానికి ఇల్లు, తిండిగింజలు పోను కాస్తా పైకర్చుకి కూడ మిగిలే ఆదాయం వచ్చే పొలం, ఇద్దరి వంపాదన

ఇన్నీ వుండి కూడ ఇర్చులు భరించలేక కళ్లు తేలవేస్తున్నారు. ఆ బాధలు చాల వస్తున్న నేను కూడ వచ్చేవాను. వాకే ముంది. చేతిలో పది రూపాయలే వాలేవు.

పెంచి పెద్ద చేయాల్సిన పిల్లలున్నారు. నేను ఏ ధైర్యంతో బ్రతుకుతాను. ఏంపెట్టి పిల్లల్ని పెంచుతాను." అనే వూహ వస్తూనే భయంతో వళ్లు జలదరించినట్లయింది.

"పిల్లలకి నాకు తిండి బట్ట సర్దు కావాలి. గిరిని స్కూలుకి పంపించాలి. వదలి పాలడబ్బాలు కావాలి. ఈ ఇర్చులన్నీ ఏళ్లు ఎన్నాళ్లు భరిస్తారు. ఎన్నాళ్లయినా తప్పదన్నట్లు, పైకి ఏమీ అనరేమో. కాని రోరోపల వాళ్లంత విసుక్కుంటూనే నేను వూహించుకోగలను. వాళ్లు అనుకోకపోయినా ఏళ్లు తరబడి వాళ్ల మీద ఆధారపడి వాళ్లకి భారంగా వుండలేను. ఏమీ చేతకాని దానిలా చేతులు ముడుచుకు కూర్చుని వా పిల్లలు ప్రతి పైసాకీ ఇతర్ల దయాధర్మం మీద ఆధారపడాల్సిన దుస్థితి కలిగించలేను. వారు మనసువడి, వా సరదా తీర్చడానికి చెప్పించిన

చదువు ఈ విధంగా సద్వినియోగం చేసుకోవాలి - ఆరోపవలని ఒకదారిలోకి తిప్పుక వచ్చి ఒక స్థిర నిశ్చయానికి వచ్చింది. ఆ నిశ్చయాన్ని పైకి వెల్లడించే అవకాశం కోరమే ఎదురు చూస్తోంది.

ఓ సాయంకాలం గదిలో దాస వాల్చుకుని వడుకుంది. పాక జ్ఞాపకాలతో కళ్లు చురుకున్నాయి. కొంచెం సేపటి నింపి వచ్చి ఏడుపు వినిపిస్తున్నాయి. ఆలోచనల జరుపుకో ముగిసిపోయి, లేచి వెళ్లి పిల్లని తీసుకోవాలన్న దృష్టి తేనట్లు ఓ చెవితో ఆ ఏడుపు వింటూనే కళ్ల మీద చేయి అన్చుకుని అలాగే వడుకుంది.

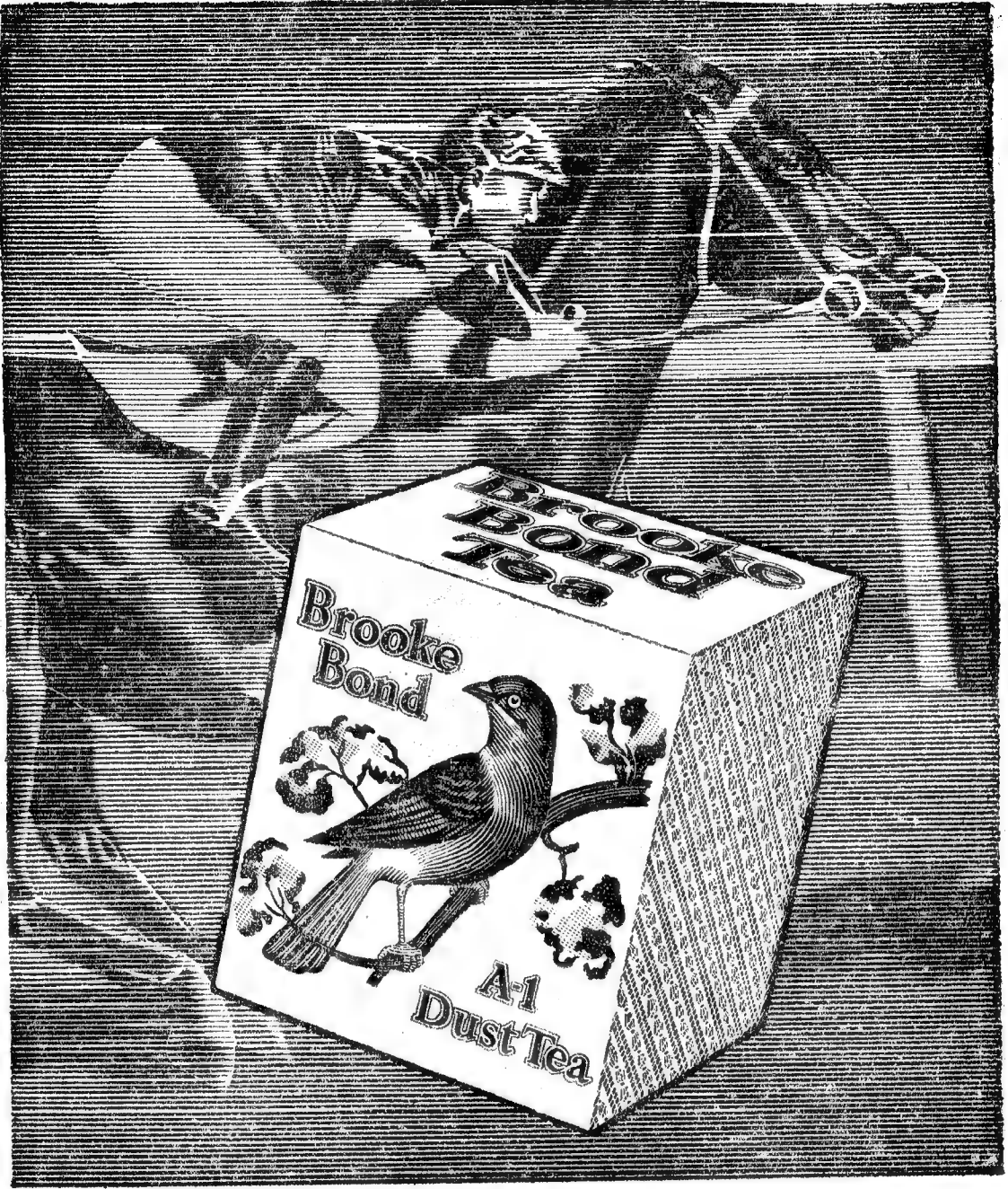
"పిల్ల ఏడుస్తూ న్నట్లు ఉంది. కాస్త చూడం దగ్గర." అంటుంది తల్లి పెరట్లోంచి కావాలి.

"ఇప్పుడే పాలా కలిపి పట్టాను. ఎత్తు కోకుండా వడుకో బెట్టి తానని ఆ ఏడుపు. అసహనం ఎత్తుకు కూర్చోవాలంటే ఎటో. వా కెయ్యి వూరుకోలేదు. కాస్తేపు ఏడవ నివ్వండి సరవాలేదు. వాళ్లమ్మే లేచి, పన్నుంది. అయినా భోతిగ్గి ఏమీ చూసు కుండా ఎప్పుడూ రలుపు లేసుకుని ఏడుస్తూ కూర్చుంటే ఎలా..." తల్లి అన్న ఒక్కమాటకీ సమాధానంగా సాగిన వదినగారి ధోరణి వింటూ, తప్పదన్నట్లు లేచి కూర్చుంది. "వదిన తప్పేలేదు. ఏ పని చెయ్యకపోయినా కుంసం వా పిల్లలనయినా చూసుకోకపోతే ఎలా. ఇన్ని రోజులనించీ నేను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్న బాధ్యతని గుర్తు చేసింది ఆవిడ. కళ్లు తూడిచేసుకుని, ఊడిపోయిన జాబ్బు ముడి గట్టిగా వేసుకుని ఇవతలికి రాబో తూంటే, అతిత తలుపు తోసుకుని తోపలికి వచ్చి 'పూర్ణయ్య పేష్కారు వచ్చారక్కా' అంది. ఆయన వాకిట్లో తండ్రితో మాట్లాడుతున్నట్లున్నారు. ఏవో మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

ఒక్క అడుగునా ముందుకి వేయలేక అలాగే గడవ దగ్గర కూలబడిపోయింది ఇందిర.

తన చేతులు తూడుచుకుంటూ వస్తున్న కాశీశ్వరమ్మగారి లికిని చూసి, "వచ్చా వామ్మా. పాటివాన్ని ఒక్క విమూషం ఎక్కడో. అయిపోయింది వచ్చేస్తున్నాను" అని వాకిట్లో మాటలు వింటూ ఇందిర అల్పట్లు చూసింది

గెల్చేదాని మీదే పందెం కాయండి

రుచి, నువాసనల పందెంలో మీరూ చేరండి. అసంఖ్యాకులకు ప్రിയమైంది బ్రూక్ బాండ్ A-1 డస్ట్. ప్రశస్తమైన తేయాకులనుండి బ్లెండు చేయబడింది. ఓ ప్యాకెట్టు ఎన్నో కప్పుల కమ్మని టీ నిస్తుంది. బ్రూక్ బాండ్ A-1 డస్ట్ మీకూ ప్రయమైనదిగా చేసుకోండి.

1975-348

"పూర్ణయ్య పేష్కారు. అక్కని కూడా పికి వచ్చారు." అంది లలిత పుయ్యల తోలి పిల్లని అందుకుంటూ.

తండ్రి పేష్కారిని వెంట పెట్టుకు వస్తున్న అలికిడి పిని, గుండెలు దడదడలాడు తూండగా, ఆయనకి తన మోహం చూపించ లేక చూకాళ్ళ మీద తల ఆనుకుని కూర్చుంది ఇదిర.

"ఏమిటమ్మా ఈ భోరం— వాకనల తలెటునే లేదు. ఇండాక లలితని వలక తిన్నా, మామూలుగానే మారంతా కలా పాగా నువ్వారా అని యడిగాను. అప్పుడు చేస్తాను. అది విన్న తరువాత నిన్ను చూడ కూడా ఒక్కక్కటం కూడ ప్రాణం నిలవ లేదు." అన్నారాయన. పరాయి వాళ్ళ ముఖాలు ఏడవకూడదు అని మనస్సు ఎంత దృఢం చేసుకున్నా అది నిలవలేదు. తండ్రి బాట అయిన బాటవ్యవారిత వాళ్ళలతో ఇంటికి ఇంతసేపూ అదిమి పట్టిన దూఖం ఒక్కసారిగా పోయి వచ్చింది. ఆమె బాధ చూసిన ఆయనకి దూఖం అగలేదు. ఉత్త రియంతో కళ్ళు అడ్డుకుంటూ, "ఇంకా నువ్వు సున్నకాలు పెట్టుకుని స్కూలుకి వస్తున్నట్లు వుంటుంది. ఇంతలోనే అన్నీ జరిగి పోయాయి." అన్నాడు.

"ఇదంతా మా దురదృష్టం— అసలు పూర్ణయ్య అమ్మాయి పెళ్ళి అనుకోనేలేదు.

తాత స్తులు -

అభిమానాలు

ఇంకా ఎప్పుడో ఏదో చూపి చెయ్యాలను కుంటుంటే, అతనంతట అతనే మక్కువ వడి ఇబురు చేశాడు. అన్నీ బాగానే వున్నాయి కదా అని వెనకా ముందూ ఆలోచించ కూడా ఇచ్చేశాను." అన్నారు వైకుంఠం గారు, దుఃఖంతో ఆయన గొంతు జొంగుకు పోయింది.

"అనకోడమే కాని మన చేతిలో ఏముంది చెప్పండి. చూడటానికి చెయ్య లానికి అదనకం రోషమని మీరనుమా సిస్తారు. మా స్కూలుకి వచ్చినప్పుడు వేసు చూశాగా— తెలిసి, వినయం విశేయత మంచితనం అన్నీ కల్గియాయి. కుర్రవాడు మంచి అభివృద్ధిలో ఉన్నాడని కున్నాను. అతనికి మన ఇదిరని ఇన్నావారని పిని పొంగిపోయాను— ఏమిటో, భగవంతుని కిలలా మనం ఎవ్వరం అర్థం చేసుకోలేం." అన్నారు.

వైకుంఠంగారి దృష్టిలో సారధికి అస్తి లేకపోవటమే పెద్ద రోషమని ఆ సంగతి తెలిసి కూడా కూతుర్ని ఇచ్చానని ఆయన బాధ పడుతున్నారని ఇహుక పూర్ణయ్యగారు గ్రహించుకుని వుండరు.

ఆ ముయంతో అంతకన్న విపులీకరించి చెప్పటం ఆయనకి భావ్యం అనిపించలేదు.

కాస్తేను ఈ మాట అమాట చెప్పి ఇంక వెడదానంటూ, "మాధ్య్యా జరిగి పోయినదానికి విచారించి ఏమీ ప్రయో జనం లేదు— చదువుకున్న దానివి అన్నీ తెలిసిన దానివి నువ్వే ఇలా బాధపడటం ఏం బాగుండ లేదు." అన్నారు తనన యంగా.

ఆయన మాటలు విన్నానే ఇదిరకి కొత్తగా ధైర్యం వచ్చినట్లు యింది. అంతకు ముందు చేసుకున్న నిర్ణయం బైట పెట్టా లన్నా అది ఆచరణలో పెట్టుకొన్నా ఇదే సమయం అనిపించింది. ముండి ధైర్యంతో గొంతు పెగల్చుకుని,

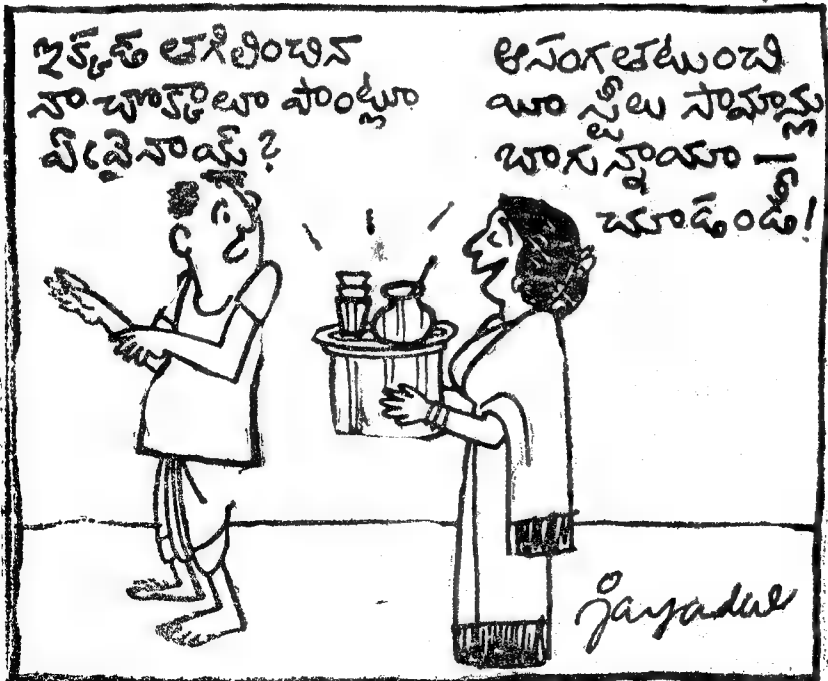
"మాష్టిరూ మిమ్మల్ని ఒకటి అడగి లనుకుంటున్నాను." అంది తలవంచుకునే.

"ఏమిటమ్మా. అది." అన్నారు ఆయన ఆచరణగా. బహుశా ఏ వేదాంత విషయం మైవా అడుగు తుండేమో ననిపించి వుంటుంది ఆయనకి.

"ఇలా ఇంట్లో ఎన్ని రోజులు కూర్చుంటే ఈ తీవ్రతం గడుస్తుంది— నేను పెండి పెద్ద చేయాల్సిన పిల్లలు కూడ వున్నారు, బాధ్యతని మరని రాత్రింబగళ్ళు ఏడుస్తూ కూర్చున్నందు పిల్ల లాభం లేదు— కాల క్షేపం కోసం అంటులేసేం, రోజులు గడవ డాని కంటితేసేం నేను ఏదైవా ఉద్యోగం చేయాలను కుంటున్నాను. మిస్కూలో ఏదైవా వేకన్నీ వుంటే వా కిప్పించండి. నేను బ్రెన్సింగు కాలేరు కాని డి. ఏ. స్టేషనరూను." అంది వెల్లితా స్థిరంగా.

కోత లిద్దరూ వెల్లితోయారు. ఒక్కొక్కటే హోట మాటకాలేదు ఇదిరకి. రోషంతో, అవమానంతో ముఖం ఎర్రగా చేసుకుని వైకుంఠంగారు తల ఎక్కుకీ తిప్పేను కున్నారు.

"ఏన్నావమ్మా. నీ చదువు సంగతి ఎప్పటి కప్పుడువిని ఎంతో పొంగిపోయేవాడిని— ఏమిటో, భగవంతుని ఏర్పాటు ఏలా వుంటుందో తెలుసుకోలేం— ప్రస్తుతం మా స్కూల్లో భావితేం లేవు. అంబూ ఇంతవరకూ వున్న మాష్టిర్లందరూ మొగ వాళ్ళే. గర్లమ్మాలో ఒక టీచరు అవు నరం వుంటుందని విన్నాను. మాట్లాడి చూస్తారు." అన్నారు పూర్ణయ్యగారు,

ఏలాగో వాళ్ళు మోటులు మోట్లాడి
 యెన్ని వీధిదాకా పాగవంపివచ్చిన చెక్కుంఠం
 గాను, అప్పుడేవచ్చి తండ్రిద్వారా విషయం
 విన్న సూర్యం, ఆమె అనుకోని విధంగా
 ఇందిరమీద విరుచుకుపడ్డారు.

“ఇంట్లో సంపాదించే యోగవాళ్ళం
 ఇద్దరం వుండగా మవ్వకూడ వీధివివడి
 ఉద్యోగం చెయ్యాలనుకోడం మమ్మల్ని
 అవమానపరచాలనేగా— అయినా ఏడు
 స్తున్న పిల్లల్ని సముదాయించుకోలేవు
 కాని పూజోపాళ్ళ పిల్లలందరికీ చదువు
 చెప్పగలవా?” అన్నాడు సూర్యం కాస్త ఆవేశ
 పడుతూ.

“ఫలానా ఆయన కూతురు గతిలేని
 దానిలా ఉద్యోగం చేసుకుంటోందిలే
 వాళ్ళంత అప్రతిష్ట?” అన్నారు చెక్కుంఠం
 దారు.

ఒక్కళ్ళలాం తెల్లబోయి వాళ్ళ చెప్పాం
 లోకి చూపిన ఇందిర వీధి చెప్పబారుంటే—

“దాని మనస్సు బాగుండక ఏదోఅంది
 ఇప్పుడు నిజంగా ఉద్యోగం దొరికిందా
 అది చేస్తుందా? ఏమీ లేనిదానికి అను
 పరంగా మీరంతా గొంతు వినుకోడం
 ఎందుకు?” అంటూ కామేశ్వరమ్మగారు
 తెలివిగా భర్తని కొడుకుని అవతలికి పంపే
 సింది.

“మనమ్మ బాగుండక అనడం కాదు
 నేను నిజంగానే చెప్తున్నాను” అనాలని
 పించింది ఇందిరకి. కాని సమయం వచ్చి
 నప్పుడే తన స్థిరనంకల్పాన్ని బయటపెట్టి
 అది నెగ్గించుకోవచ్చుననిపించి పూకుంది.
 ఆ ప్రస్థావన అంతటితో ఆగిపోయింది.

తరువాతి నెలలో సావిత్రి వచ్చింది
 చెల్లెల్ని పరామర్శించడానికి.

పిల్లల అల్లరిలో ఏడ్చులతో ఇల్లంతా
 గంబరగోళంగా సందడిగా వుంది. అందులో
 బాగా నడకవచ్చి అటూ ఇటూ తిరుగుతూ
 అల్లరి చేయగల్గిన వాళ్ళు ముగ్గురు.
 ఆ ముగ్గురికీ ఇందిర ఆఖరి తమ్ముడు
 గోపీ లీడరు. వాళ్ళకి కొత్త కొత్త ఆటలు
 అల్లరి నేర్పుతూ కాస్తేపు వాళ్ళని
 ఏడిపిస్తూ, కాస్తేపు నవ్విస్తూ కంబలా
 కొలకేపం చేస్తున్నాడు వాడు.

“జ్ఞానం వచ్చిన నువ్వుకూడ పసివాళ్ళతో
 నుంంగా ఏమిటిరా ఈ అల్లరి.” అని
 ఎంతయింది చెప్పిందా వాడు లక్ష్యపెట్టకుండా
 తల ఎగరేసి వెళ్లిపోయాడు.

(నకేషం)

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

నవలల పోటీ!

మొదటి బహుమతి రు.3,500

రెండవ బహుమతి రు.1,500

మూడవ బహుమతి రు.1,000

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక పాకులకి మరింత మంచి పీరియల్
 నవలలని అందచెయ్యాలనే ఉద్దేశంతో పె పోటీని నిర్వహిస్తున్నాము.
 రచయిత(లు)లందరూ ఎప్పటివలె మాతో సహకరించి పె పోటీ
 జయప్రదం చేయగలిగరని ఆశిస్తున్నాము.

ముగింపు తేదీ: 31-12-1966

నిబంధనలు

1. పోటీకి స్వంతరచనలే మంపాలి. సంపే రచనలు తమ స్వంతమయినవే
 ననీ, అనువాదాలుకాని, అనుసరణలుకాని కాదనీ రచయిత(లు)లు వ్రాతప్రతిలో
 బాటు హామీ పత్రాలు మంపాలి.
2. రచనలు కాగితానికి ఒకవైపునే, పిరాతో రాపిడిండాని. 100 అరచాపు
 (ఎక్కువయినా పుస్తకం చేసిక రెండురెట్లు) పేజీలు తోపు, 300 అరచాపు పేజీలు
 మించి ఉండరాదు.
3. నవలలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.
4. వ్రాతప్రతులు 31-12-1966 లోపల మా కార్యాలయం చేరాలి.
5. వ్రాతప్రతులు, సంపాదకుడు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక, తంజు
 చెట్టివీధి, మద్రాసు-1 కి మంపాలి.
6. కవరుమీద వ్రాతప్రతిమీద 'నవలల పోటీ-1966' అని
 స్పష్టంగా రాయాలి.
7. పోటీలో నెగ్గని నవలలు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురించే
 హక్కు మాకు ఉంది.
8. పోటీలో నెగ్గని, ప్రచురణకి స్వీకరించబడని నవల వ్రాతప్రతులని
 వీరియినంత త్వరలో, సురక్షితంగా రచయిత(లు)కి తిప్పిపంపే ప్రయత్నాలు
 చేస్తాము కాని ఈ విషయంలో ఎటువంటి బాధ్యతేనీ మహించలేము, హామీ
 ఇవ్వలేము. వ్రాతప్రతులతోబాటు తగుమార్గం తపాలాబిళ్ళల్లో అతికించి
 స్వంత చిరునామా కల కవర్లు జతపరచటం అవసరం.
9. పోటీలో తుదినిర్ణయం సంపాదకునిదే. ఈవిషయములో ఎటువంటి
 ఉత్తరప్రతికూత, రాలూ జరుపబడవు.
10. ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురణ పూర్తి అయిన తర్వాత పుస్తక
 రూపంలో నవలని వెలువరించగోరేవారు పుస్తకంలో ప్రముఖంగా 'ఆంధ్రసచిత్ర
 వారపత్రికనుంచి పునర్ముద్రితం' అని పేర్కొనాలి.

పెప్సోడెంట్ యొక్క ఇరియం ప్లస్

మీ పళ్లను శుభ్రపరచి
మెరిసేలా తెల్లగా చేస్తుంది

ఎలాగో చూడండి : పెప్సోడెంట్లో మాత్రమే అద్భుతమైన నురుగును యిచ్చే కాప్రపర్థతిలో
తయారైన ఇరియం ప్లస్ చేర్చబడినది. ఈ అద్భుతమైన నురుగు సమృద్ధిగా కలిగి మీ నోటిలో
అన్ని మూలలకు చేరి పళ్లను శుభ్రముగా, చల్లగా, పెప్పర్మింట్ రుచితో ఉంచుతుంది.
అంతేకాదు, మీ పళ్లను మెరిసేలా తెల్లగా చేయుటకు ఇరియం ప్లస్కు తెల్లదనమునిచ్చే
ప్రత్యేకమైన శక్తికూడ ఉంది.

హిందూస్థాన్ లివర్
లిమిటెడ్ వారి
ఒక విశిష్టమైన తయారు

SWT-HDL-4798

(క). రెండు సరిసమానమైన గ్లాసులున్నాయి. ఒకదాంట్లో పాలు, రెండవదాంట్లో నీళ్లు సరిగ్గా సగానికి పోశారు. ఇవి సత్తెకాలపు నీళ్లు కలవని పాలు సుమా! ఒక ఉగ్గు గిన్నెడుపాలు మొదటి గ్లాసులో నుంచి తీసి, రెండవ గ్లాసులో పోసి, బాగా కలిపి, మళ్ళీ ఆ మిశ్రమంలో నుంచి ఒక ఉగ్గు గిన్నెడు మిశ్రమం తీసి పాల గ్లాసులో పోశారు.— ఇప్పుడు చెప్పండి: పాలగ్లాసులో నుంచి పాలు ఎక్కువ బయటికి పోయాయా? లేక నీళ్లగ్లాసులో నుంచి నీళ్లు ఎక్కువ బయటికిపోయాయా? అన్నట్లు, నీళ్ల గ్లాసులో ఉగ్గు గిన్నెడు పాలుపోసి, బాగా కలిపి, ఆ మిశ్రమాన్ని మళ్ళీ ఉగ్గు గిన్నెడు తీసి, పాల గ్లాసులో పోసినట్లుగా పైన చెప్పేను. మిశ్రమాన్ని బాగా కలపకపోతే ఏవి ఎక్కువ బయటికి పోయినట్లు?

(చ). పగిలిన కోడిగుడ్డు :

పాలెంనుంచి ఒక ముసలమ్మ వస్తోంది.

అమె నెత్తిమీద గంప. గంపలో కోడిగుడ్డు. దారిలో ఒకడు గంప దింపించి, గుడ్డు బేరం చేశాడు. అతడికి గంపలో ఉన్న కోడిగుడ్డులో సగమూ, పైగా ఒక గుడ్డులో సగమూ అమ్మి ముందుకు పోగింది. కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి మరొకడు ఎదురయ్యాడు. అతడికి మిగిలిన గుడ్డులో సగమూ పైగా ఒకగుడ్డులో సగమూ అమ్మి, ముందుకు నడిచింది. తరవాత ఎదురైన మూడోవాడికి మిగిలిన గుడ్డులో సగమూ, ఒక అరగుడ్డు అమ్మింది. ఇంకా గంపలో మూడు డజన్ల గుడ్డు మిగిలేయి. అసలు ఎన్నిగుడ్డు తెచ్చింది.

(ట). ఎంతలాభం?

ఒకడు ఆవును సంతకు తోలుకెళ్ళి 200 రూపాయలకి అమ్మేడు. మళ్ళీ వారం సంతలో దానినే 150 రూపాయలకు కొని, మళ్ళీ మరొకడికి 230 రూపాయలకి అంటగట్టేడు. మొత్తంమీద అగడసరికి ఎంతలాభం?

(థ). ఐస్ క్రీమ్

కొందరు పిల్లలు ఒక రుకాణానికి చెల్లితలక ఐస్ క్రీమ్ కొనుక్కుని మొత్తం 2 రూపాయల 3 నయాపెనెలు చెల్లిం

చారు. వది పైసలకు లొపున అసలు ఐస్ క్రీమ్ తారు.

ఇంతకీ వాళ్ళు కొన్న ఐస్ క్రీమ్ ఒక్కొక్కటి ఎంత ఖరీదు?

మొత్తం ఎందరు పిల్లలు రుకాణానికి వెళ్ళేరో చేప్పి ఐస్ క్రీమ్ ఖరీదు చెప్తానంటావా? అది చెప్పేస్తే ఇంక ప్రత్యేక కథ ఏముంది? భాగవతం చేతియిన రెండో తరగతి పిల్లకాయ కూడా చెప్పేస్తాడు. కనుక, ఎందరు పిల్లలు రుకాణానికి వెళ్ళేరో కూడా నువ్వే కనుక్కో చూద్దాం.

(స). నత్త నడక

20 గజాలలోతు ఉన్న ఒక నూతిలో నుంచి ఒక నత్త బయటికి రావాలని క్రయత్తిస్తోంది. ప్రతి రోజూ పగటిపూట క్రయపడి 7 గజాలు పైకి ఎక్కుతుంది. పోతం రాత్రి వేళ 5 గజాలు కిందికి జారిపోతుంది. ప్రతిరోజూ ఇలాగ జరుగుతున్నట్లుగానే పట్టు విడువని క్రకమార్కుడిలాంటి ఆ నత్త ఎవ్వళ్ళలోనూ నూతి బయటికి రాగలుగు తుంది?

(అవాసులు 64 పేజీలో)

హాస్య కల

సుధాంశు

తడుతున్నది. వల్లే పట్టణంగాని ఆ దిక్కు
మాలిన ఊళ్లోకి తమధ్య దిగుమతి అయిన
ఏడు రిక్తాంతో ఒక్కటి గూడా కనుచూపు
మేరలో కనబడి దావలేదు. ఇక తప్పదనుకొని
ఏడుండాపు అయ్యేసరికి ఉరుకులూ పరు
గులూ బెట్టి ఒక్కంతా దిగవెనుటలు
బట్టి స్పేషల్ కు చేరుకున్నాడు శేఖరం.
అదేం పాపాకాలమోగాని ఎన్నడూ టైముకు
రాని రైలు అవాడు కొంప మునిగిపట్టు
అయిదు నిమిషాలు ముందుగానే దయ
చేసింది. శేఖరం టెక్నెట్ కొనుక్కొని, ప్లాట్
ఫారం మీద అడుగు పెట్టేసరికి “అగు
వాయనా! అగు. నీవు ఆర్చుకొని తీర్చుకొని
వచ్చే దాకా నేనెక్కడుండేది!” అన్నట్లు
తిరస్కారంగా పొగలు గక్కుతూ స్పేషల్
దాటిపోయింది రైలుబండి. ఆ విధంగా
తనొక్కణ్ణే నిర్దాక్షిణ్యంగా పడలిపెట్టి వెళ్లి
పోతున్న ఆ రైలుబండిని చూస్తున్నకొద్దీ
కోపం, అనవ్వాం, ద్వేషం, దుఃఖం పొగి
వస్తున్నాయి శేఖరానికి. తన తొందర గుర్తిం
చకుండా ఏడు గంటల దాకా జీడిలాగా
వీడేచుకుతిన్న ఆఫీసర్ మీద పట్టరాని
కోపం వస్తున్నది. అయితే ఇక ఇప్పుడు
ఏమనుకొని తాను చేయగలిగింది ఏమీలేదు.
చేతిగుడ్డతో ముఖం తుడుచుకొని ఉన్న
రంటూ ఆ వక్కన ఉన్న పీమెంటు బిల్లు
మీద చేరగిలబడ్డాడు శేఖరం. అతని మన
స్సంతా వికలమైపోయింది. రైలుదిగిన
నలుగురైదుగురూ మూటాముల్నే శర
కొని తమ దారిన తాము వెళ్లిపోయారు.
అంతా శేఖరం మనస్సులాగానే భూస్యం
అయిపోయింది. సమావాంతరభేదాన్ని ఒక
దానితో ఒకటి కలవకుండా ఉన్న రైలు
పట్టాల వైపు చూపు ఆనిందాకా చూశాడు
శేఖరం. జేబులో ఉన్న సిగరెట్ తీసి ముట్టించాడు.
గట్టిగా దమ్ము పీల్చి ఉంగరాలు
ఉంగరాలుగా పొగవదులుతూ అంటులేని
ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు శేఖరం.

“ఒక్క నిమిషంలో తనకు రైలు తప్పి
పోయింది. ఇక తమ ఊరికి వెళ్లాలంటే
రేపు ఉదయం దాకా బండి లేదు. తను
తప్పకుండా తీసిబండికే బయలుదేరి వస్తు
న్నానని తానుగారికి ఉత్తరం రాసేవేళాడు!
తన కోపం అక్కడ ఎంతో అళిగా ఎదురు
చూస్తూ ఉంటారు. ఏలాభం! ఇప్పుడు
తన ప్రయాణం ఇలా అయిపోయింది!

కాని రైలు తప్పిపోయింది. కుల
క్షతాలు కుంగిపోయినట్లు భూమండ
ల (బర్లరైన్ ట్రాన్స్, మార్గవంధ్రుల
కులు తప్పినట్లు అనిపించింది. శేఖరానికి
రోజు ఆఫీసులో, ఆ వృద్ధ బంబుకాన్సి

చాన్సిని ఒప్పించి, అదివారం వాడు పాడ్
కార్పొర్స్ వదిలి పెట్టువానికి పర్మిషన్
తీసుకొని బయటబడేసరికి తాతలు దిగి
వచ్చారు. శేఖరం వాటి చూసుకున్నాడు. వరిగా
ఏడుగంటలైంది. మనక మనకా చీకటి

అంతా దానికి ఏ అటంకం లేకుండా ఉండాలనే తను వాటాగూర్చుకుంటున్న అసీ ముల్ రోజుకు మూడుగంటలు వంతున ఎక్కువ పని చేశాడు. తీరా పర్మిషన్ అడిగే సరికి ఆ అసీనర్ ఏం అడ్డం వేస్తాడో అని తాను ఆయన చెప్పిన వసల్లా కిక్కురు మనకుండా చేశాడు. ఏ ఫైల్స్ పెండింగ్ లేకుండా క్లెయర్ చేద్దామని విశ్రాంతి తీసుకుంటే చాలా సరే, ఆ అసీనరు ఇవ్వాలని అయిదు గంటలకు తను రైలుకు బయలుదేరుతామని అనుకుంటూ ఉండగానే, ఒక దిక్కుమాలిన పాతపైలు బొజా దులిపి అర్జంటైన్ నోట్ లాపి తెమ్మని ఇచ్చి పంపాడు. అది చదివి నోట్ పెట్టి దానిలో పాటు పర్మిషన్ కోసం కాగితం కూడా పట్టుకొని ఆయన ముందుపెట్టి అరిగినవయ్యం చేతులు కట్టుకొని నిలిచిపోయాడు తను. ఫస్ట్ క్లాస్ ఎం. ఏ. ఆయన తను ఆ యస్. యస్. యల్. సి. అసీనరు ముందు కాలం, కర్మం కలిపి రాక అంత విశేషంగా నిలబడినందుకై నా మెచ్చుకొని తక్షణం పర్మిషన్ ఇచ్చి పంప వలసింది అసీనరు. అబ్బే! అంత వివేకం ఆయన కెవరు అప్పీస్తారు? ఆ మహానుభావుడు అయిదు నిమిషాలు తనని అపార మన్ననకం పరీక్షించి చూసి, సవాలక్ష చొప్పుదంటు ప్రశ్నలు వేసి, పెట్టెలకు తన సర్వస్వం దానం చేస్తున్నట్లు అదివారం వాడు ఊరికి వెళ్ళటానికి పర్మిషన్ ఇచ్చాడు. అసలు ఆయన తనని విధంగా చిన్నచూపు చూడటానికి ప్రణవమైన కారణం ఒకటి లేకపోలేదు కూడా. తను ఎక్కడా దిక్కు లేక, ఏ ఉద్యోగం దొరక్క ఇక్కడ చేరిన సంగతి గ్రహించిన వాడు అటంకం వల్లనే ఎంత ఇన్ సెర్ట్ చేసివా తను చచ్చి నట్టు పడి ఉంటాడని ఆయన నమ్మకం. ఆ సంగతి తెలిసే తనుకూడా ఆయన దగ్గర ఎంతో వివరంగా ఉంటున్నాడు తప్ప ఎన్నడూ పొరపాటుగా ప్రవర్తించ లేదు. అటువంటి తనకు ఒక్కరోజుకి పర్మిషన్ ఇవ్వటానికి ఆయనకి మాత్రం అంత ఆలోచనలకు? అం. అసలు సంగతి ఇప్పుడు జ్ఞాపకానికి వస్తున్నది. తను ఏర్పేసిన రోజున కొత్తలో ఈ అసీనరు అప్పు డప్పుడూ “అదేమిటో! ఫస్ట్ క్లాస్ లో యం. ఏ. స్పాసేన వాడిని ఈ దిక్కు మాలిన గుమాస్తా ఉద్యోగానికి పంపావు ఎ

వినో పట్టుకొని ఏ మంచి ఉద్యోగమో చూసుకోక.” అని కూడా వల్లనైనా పాను భూతి ఒకకబ్బా ఉండేవాడు. ఒకరోజు అసీనరు అందరూ వెళ్లిపోయిన తరువాత ఒంటరిగా పని చేసుకుంటున్న తనని ఇంటికి రమ్మని బలవంతపెట్టి తీసుకెళ్ళాడు. ఇంటికి చేరగానే “కూర్చో ఇది అసీన్ కాదుగా!” అని వరండాలో ఉన్న కుర్చీలో తనను కూర్చోసి, తనుకూడా తాపీగ వడకకుర్చీలో వాలిపోయాడు. “ఏమిటబ్బో! ఈవిధానికి కారణం” అని తను ఆశ్చర్యపడిపోతూ ఉండగా ఆయన “అది సరేనోయ్ శేఖరం! ఎంత పిచ్చివాడి నోయ్ నువ్వు! నిజంగా ఈ రోజులో పుట్టవలసిన వాడివి కావు! ఈ కాలంలో అనుకున్న పని కొవాలంటే పెద్దవాళ్ళని అశ్రయించాలి! తగిన వాళ్ళకు చెప్పించాలి! కార్యసాధనం చేసుకోవాలి! అంతేగాని, మన ఇంట్లో మనం కూర్చుంటే మన మనులు మరొకడు చేసిపెడతాడా? మన అవసరాలు మరొకడు తీరుస్తాడా? చూడు. నీలాగానే నా పెద్దల్లాడు కూడా పెళ్ళి కాక ముందు ఉద్యోగం వద్యోగం లేకుండా డిగ్రీ కాగితం చంకన బెట్టుకొని అసీనులన్నీ జరుగుతూ ఉండేవాడు! ఒకవాడు నా కంట బడ్డాడు. తన అవస్థ అంతా చెప్పుకున్నాడు. వాకూ “మంచి బుద్ధిమంతుడు. పనికి వస్తాడు” అనిపించింది. వెంటనే ఏదో తగు ప్రయత్నం చేశాం. మూడువందల రూపాయల ఉద్యోగం అంతటి కాళ్ళ దగ్గరకు నడిచి వచ్చిందనుకో. అది పర్మిషన్ పైకి రావాలంటే! తెలిపిందా?” అన్నాడు గుక్క తిప్పుకోకుండా. తను ఏం మాట్లాడారో నిర్ణయించుకోలేక తప్పనిసరిగా తలవూపాడు. “చిన్నవ్యాయ్! చిన్నవ్యాయ్! రెండుకప్పులో కాఫీ తీసుకురావ్వో!” అని రోపలికి చూచి కేకపెట్టాడు అసీనరు. కొంతసేపటికి ఒక గున్న ఏనుగు లాంటి కవ్వాలతో పై పెదవిలో దీర్ఘదంతాలని కప్పిస్తూ కట్టానికి వ్యర్థప్రయత్నం చేస్తూ రెండు కప్పులు కషాయం తెచ్చి అక్కడ పెట్టి వరుగెత్తిపోయింది. “తీసుకోవయ్ తీసుకో! మరి అంత వరాయి వాడిగ మోగమాట పడకు.” అంటూ ఒక కప్పు తన చేతి కిచ్చి రెండో కప్పు తానందుకున్నాడు అసీనరు.

కాఫీలు కాగానే మళ్ళీ అందుకున్నాడు ఆయన ఉపవ్యాసం. “చూశావుటోయ్ శేఖరం! అది మా చిన్నవ్యాయ్! చాలా బిడియన్నురాలు. అందుకే అలా వరుగెత్తి పోయింది. తొందరలో నీలాటి బుద్ధి తుంటున్న చూపి మూడు మూళ్ళా వేయించేద్దామని అనుకుంటున్నాను. అడ్డ పిల్ల లకిగాని మగపిల్లలకిగాని చిన్నతనం రోవే పెండింగ్లు చేసేస్తే ఉభయాలకూ ఎంతో శ్రమస్కరం అని వా అభిప్రాయం. అమ్మాయికి ఇంకా పదిపాడు దులలేదనుకో. మొన్న శక్తిబర్ లో యస్. యస్. యల్. సి. వూర్తి చేసింది. మన పంపిరవక్యంలో అడపిల్లలకి అంతకంటే పెద్దపదువు తెందుకూ? ఏమంటావ్?” అని తానుపాటి కళ్ళద్దాలలోంచి తన కళ్ళలోకి చూపుతూ చూశాడు అసీనరు. తను అప్పుడు “అదే ఏం అంటే ఏమిటమో అది అవునన్నట్లు చిరునవ్వునవ్వి వూరుకున్నాడు. మళ్ళీ ఆయనే ప్రారంభించాడు. “అది సరేగాని శేఖరం! అసలు సంగతి మరిచేపోయాను. నిళ్ళ ఇప్పట్లో పెళ్ళి చేసుకునే ఆలోచనేమైవా ఉందా? అవం. ఈ కాలంలో “వాకు పెళ్ళి వద్దు” అంటుంటే అదా మగా అందరికీ అదొక స్పృహనే పోయిందిలే! అందు కడుగుతున్నాను. ఏమీ అనుకోకు. నిన్ను చూస్తుంటే నా కెండుకో ‘అత్మీయుడు’ అనే భావం కలుగుతున్నదిలే!” అంటూ, ‘కొంచెం ఆలోచించుకొనే నవనాదనం చెప్పులే’ అన్నట్లు ఈజీచైర్ లో అలా వాలిపోయాడు అసీనరు. ఇక వ్యవహారం ముదురుపాకంలో వదుతున్నదని గ్రహించుకున్నాడు తను. మరి కొంచెం సేపుంటే ఆ గున్నఏనుగు సంగతి స్పష్టంగా ప్రస్తావించేటట్లు ఉన్నాడు మహానుభావుడు! అందువల్ల ఇక ఆ ప్రసంగానికి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టాలని నిశ్చయించుకున్నాడు తను. అటువంటి ఆవత్కాలంలో, అందులోనూ వివాహ విషయంలో అసత్యం అడివా దోషం లేదనే అక్రమితి తెలిపినవాడు కాబట్టి అప్పటి కప్పుడు అత్యర్థంగా కోసం అవలగగా ఒక అబద్ధం అడేసి ముప్పు తప్పించుకోవాలని అనుకున్నాడు తను. అసలు తన పెళ్ళి సంగతిని గురించి విజ్ఞం చెప్పింటే — “అ

మిట్ సార్! చిన్నతనం నుంచి గూడా వాదంతా అదొక తత్వం సార్! ప్రపంచాలన్నీ కూడా చదువుకున్నానేమో అచ్చగా ప్రపంచం నుందరి లాటి పిల్ల దొరికిలేనే చేసుకోవాని నిశ్చయించుకున్నాను సార్! వద్దాల వలటి కళ్ళూ, చందబింబం లాంటి ముఖం, శంఖం వంటి కంఠం, మువ్వ పువ్వులాంటి ముక్కు, శ్రీకారాల వంటి చెవులూ, పిడికిలికి ఇదిదే నడుమూ, తామరతూళ్ళ వంటి చేతులూ, కమలాల వంటి కాళ్ళూ కలిగి ఉన్న పిల్ల అయితేనే వాకు నచ్చుతుంది సార్! అంతే కాకుండా వాకు కాబోయే భార్య లలితకళలో నైపుణ్యం, పాకశాస్త్రలో ప్రావీణ్యం ఉన్న మంచి జాతకురాల కావాలి. నా అభిరుచికి తగినట్టు అన్ని లక్షణాలూ సమగ్రంగా లేకపోవటం వల్లనే, పుట్టిన దిగ్గుర్నొచ్చి వాకే ఇవ్వాలని ఆశ పెట్టుకున్న మా మామకూతురు జానకిని చేసుకోవటానికి ఇటీవల దాదా నేను ఒప్పుకోలేదు సార్! ఆ విషయం లో వాన్నగారు ఒత్తిడి చెసినా, అమ్మా బామ్మా బలిమాలిదా నేను ఏమో అమ్మా మొత్తం బడకుండా, నేను కోరే ఉపాయం దరి కోసం ఎక్కిన గడవ తొక్కుకుండా పది పన్నెండు మంది పెళ్లి కూతుళ్ళను పరిశీలించి ప్రయోజనంలేక ఉరుకున్నాను సార్!" అని ఉన్న విషయం సాంగేపాంగంగా ఆఫీసర్ తో వివరించి చెప్పాలి గదా! ఆ పధంగా ఉన్న సంగతి దాచకుండా చెప్పటం ఆఫీసర్ ని చిన్నబుచ్చటమే అవుతుందని ఆలోచించి, అనుకున్న అబద్ధం ఆడేశాడు తను. "వాకు చిన్నతనంలోనే, అంటే నేను ఫిఫ్తేయరం చదివే రోజులోనే మా మామకూతురితో పెండ్లి అయి పోయింది సార్! అందువల్ల ఇక ఆ ప్రయోజనం లేదు." అన్నాడు తను జగ్గతగా. ఆ మాట వినిగానే ఆఫీసర్ ముఖం పైపా అంత అయిపోయింది. ఆయన కుర్చీలో నుంచి అదిరిపడి లేచి ముఖం చిట్లించి "సరేసరే. అలా చెప్పు. అయినా ఈ కాలంలో పెద్దవాళ్ళకి కూడా మరి మతిలేకుండా పోతున్నదేమో! కాకపోతే పుట్టి పుట్టక ముందే పెళ్లిళ్ళు చేసేయ్యటం ఏమిటి కొంప మునిగిపోతుంది? సరేగాని ఇక నీవు చెప్పు. పొద్దుబోయింది. రేపు పొద్దున రి గంటలో ఆఫీసుకురా. ఆదివారం గదా అని నిద్రపోకు. అవసరంగా పైకి పంపే

కరిగిన కల

కాగితాలు కొన్ని చూడాలి." అంటూ లోపలికి వెళ్లిపోయాడు ఆఫీసరు. తను కూడా 'బతుకుజేపుడా!' అని బయటబడ్డాడు.

ఆ మర్నాటి నుంచి ఆఫీసర్ కి తన మీద చాలా గుర్రుగా ఉంది. చీటికి మాటికి చీదరించుకోవటం, ఎక్స్ ప్రెస్ పర్సు ఎక్కువగా చేయి వటం, ఆదివారం కూడా ఆఫీసుకు రమ్మని ఆజ్ఞాపించటం, అన్నివిధాలా తనని పీడించి చంపుతున్నాడు. అయినా తను మంచిగానే అన్నీ నర్తుకుపోతున్నాడు. ఏం లాభం! తన మంచితనం ఏ రాణింపు కొచ్చింది! తను ఇవ్వాలి ఇంత ముఖ్యమైన ప్రయోజనం పెట్టుకుంటే అవ్యయంగా పాడు చేశాడు ఆఫీసరు. తను రైలుకి వెళ్ళాలని ఎంత తొందరపడుతున్నా తక్కువెయ్యకుండా పట్టుబట్టి తనని అనవసరంగా ఎక్కువ సేపు ఆఫీసులో ఉంచి రైలందకుండా చేశాడు. నిజంగా ఈ రోజు అంటే తనకెంత విలువైందో ఆ ఆఫీసర్ గాడి కేం తెలుస్తుంది? ఇంతకుముందు కూడా తనకు ఎన్నోపాట్లు రైలు తప్పిపోయింది. అయినా తనెప్పుడూ ఇంత బాధపడలేదు. ఇంతకు ముందు రైలు తప్పటానికి ఈ రోజు తప్పిపోవటానికి కొంత వ్యత్యాసం ఉంది. ఈరోజు రైలులో తను తప్పకుండా ఇంటికి వస్తున్నానని రాశాడు. ఉత్తరం అంటే అది మామూలు ఉత్తరమా? ఆ ఉత్తరం చూడగానే వాన్నగారు అపారమైన ఆశ్చర్యనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి లయ ఉంటాడు. వియత్నాం యుద్ధం సమాప్తమైనట్టుగా, చెనా వాడికి శాంతి మీద నమ్మకం కలిగినట్టుగా, దేశంలో ప్రజలందరికీ కూడా గుడ్డూ సమకూరినట్టుగా, వాయుకులందరూ దేశసేవ కోసమే నడుం కట్టినట్టుగా, అప్పు చేసినవాడు చెప్పిన రోజునే బాకీ తీర్చినట్టుగా, తన ఉత్తరాన్ని కూడా ప్రపంచంలోని ఎనిమిదో ఎంతగా చూసి విభ్రాంతి పడిపోతారు. వాన్నగారు. తమ ఏకైకపుత్రుడు ఇంత కాలానికి బుద్ధి వంతుడై తన పితృదేవతలకు గలి కట్టించబోతున్నాడని పుత్రోత్సాహంతో పొంగి పోతూ బామ్మని పిలిచి, "మనవడు ఉత్తరం రాశాడే! జానకిని చేసుకుంటాట్ట!" అని ఆ శుభవార్త కాస్తా ఆమె కందిపారు. ఆమాట చెవిని బడగానే బామ్మ పారాయణం

చేస్తున్న భగవద్గీత ప్రక్కన బెట్టి పది పాదేళ్ళ కిందట పరమపదించిన తాతయ్య బ్రతికివచ్చినంత సంతోషపడిపోతూ "ఏమిటేమిటి! ఏం రాశాడురా శేఖరం వాణున? జానకినే చేసుకుంటానని రాశాడా? నా బంగార తండ్రే! నా వరహాంకండే! ఎంత మంచి మాట రాశాడు! ఒరే పరంధామయ్యా శేఖరం చివరికి ఈ విధం ఒప్పుకుంటాడని నా కెప్పుడో తెలుసురా! మన మాట కాదని వాడెక్కడికి పోతాడురా! నీదంతా అనుమానం గాని! నిండా పాతికేళ్ళు లేని పిచ్చినవ్వాని! "నీవు గట్టిగా చెప్పితే తప్పకుండా జానకినే ఒప్పుకుంటాడురా!" అని నీ చెవుల్లో ఇల్లు కట్టుకొని పోరాడుతూ ఉంటే నీవు మాత్రం ఏమన్నావు! "లాభం లేదులే అమ్మా! వాడూ నా అంత వాడే వాడు! వాడి ఉద్దేశాలు వాడికి ఉంటాయి! ఇటువంటి విషయంలో ఒత్తిడి చెయ్యటం మనకీ మంచిదికాదు. వాడి ఇష్టం వచ్చినట్టుగా నచ్చిన పిల్లనే చేసుకోనిద్దా!" అని మాట్లాడకుండా ఉరుకున్నావు గదా! ఇప్పుడు చూడరా! ఇప్పుడు చూడు. వాడు ఎలా మారిపోయాడో! "వద్దు" అన్న దాట్లే మళ్ళీ "సరే" అన్నాడో! వాడి స్వభావం నేనెరుగుదునురా! వాడిది తాతలాగానే మహాస్వతంత్ర బుద్ధిరా! ముందు కాదన్నా తరవాత వినే రకం వాడు! అయినా పైకి అలా అనేవాడేగాని వాడికి మాత్రం మామయ్యకూతురి మీద మనసుండదల్లా! అందులోనూ ఆమామ దగ్గరే గుంటూరులో ఉండి చదువుకున్న వాడికి ఆమాత్రం వాళ్ళ మీద అభిమానం లేకుండా పోతుందా! అక్కడ ఉన్న వాట గేళ్ళూ ఆ జానకితో పాటు సినీమాలినీ పికార్లన్నీ ఆడుతూ పాడుతూ తిరుగలేదూ! ఆ విశాఖపట్నంలో రెండేళ్ళాగ్గా వెలగబెట్టిన తర్వాత గదా వాడు వాళ్ళనీ పికార్లనీ చూసి "పిల్ల నల్లని ఉందనీ, చురుకుతనంలేదనీ, అదనీ, ఇదనీ పంకలు పెట్టి 'జానకి వాకక్క రేగ్గేడు. మీరు నూరు చెప్పినా లక్ష చెప్పినా ఈ విషయంలో మీ మాట విననూ అని భల్లా కప్పట్టు పట్టింది! అయినా ఎర్రగా బుర్రగా ఉన్నారని అంతఘండి పిల్లల్ని చూసినవచ్చాడు గదా! ఒక్కటి గాకబోతే, ఒక్కతైవా నచ్చిందా అంట! ఎందుకు నచ్చుతుంది? ఎంత కాదనుకున్నా బ్రహ్మరాల తప్పుతుందిల్లా! వాడికి జానక్కి రాసిపెట్టి ఉంది. అలా జరగవంటిదే! ఇంతకీ ఇప్పు

శక్తి ఈ ఇంటికి మంచిరోజులొచ్చాయి. అంతా ఆ కృష్ణ పరమాత్ముడి దయ!" అంటూ బామ్మ ఒక్కొక్కరినూ కూడా అగ కుండా పెద్ద లెక్కరిచ్చి ఉంటుంది!

ఇంకాసంతోషంపట్ట లేకవంటింటో పత మతమవుతున్నబమ్మని "ఏమేవ్ శాంతా! రావే ఇలా రా! బంగారు తండ్రి ఉత్తరం రాశాడే! శేఖరం గాడూ, ఉత్తరం రాశాడు. వినిపో. వా గొంతులో ఊపిరి ఉండగా అ వాలుగ క్షీంతలూ వెయ్యాలనేగా వా తాపత్రయం!" అంటూ గావ్వుకేకలు పెట్టి పిలిచి ఉంటుంది బామ్మ. అమ్మ "ఏమిటి అబ్బాయి ఉత్తరం రాశాడా! ఏనుని రాశాడూ? ఎప్పుడొస్తాట్టూ?" అని అడుగుతూ బయటకు రాగానే "చదవరా పరంధాచు య్యా! చదువు. ఉత్తరం చదువు. అదీ వింటుంది." అని నాన్నగారిని పురమాయిస్తుంది బామ్మ. నాన్నగారు నవ్వుతూ ఆలాగే అని "శ్రీ వాన్న శారీకి నమస్కారాలు. నేను కులాసాగానే వచ్చాను. ముఖ్యంగా వ్రాయునది ఏమిటా నేను ఇప్పుడు వా మనస్సు మార్చుకున్నాను. ఇంత కాలంగా మీరూ, అమ్మా బమ్మా అందరూ కోరుతున్నట్టుగా నేను మన జాపి కి చేసుకుంటాను. వెంటనే మన అంగీకారం మామయ్యాకు తెలియపరచవలెను. వచ్చే అధివారం ముహూర్త నిర్ణయం కోసం మన ఊరు రమ్మని మామయ్యాకు రాయవలెను. నేను తప్పనిసరిగా శనివారం సాయంత్రం బండిలో బయలుదేరి ఇంటికి వస్తున్నాను." ఇట్లు మీ శేఖరం. ఉత్తరం వినిగానే అమ్మ కళ్ళు ఆనందంతో మెరిసిపోయి ఉంటాయి. "అయితే మరి మీ పేషాలు లెక్కపెట్టుకుండా వెంటనే ఆ సంగతి అన్నయ్యాకు రాయండి." అంటూ ఉగానే బామ్మ అందుకొని "వెళ్ళరా చెళ్ళు శుభస్య శీఘ్రం" అని నాన్నగారిని పోషి పీసుకు తరిమి ఉంటుంది."

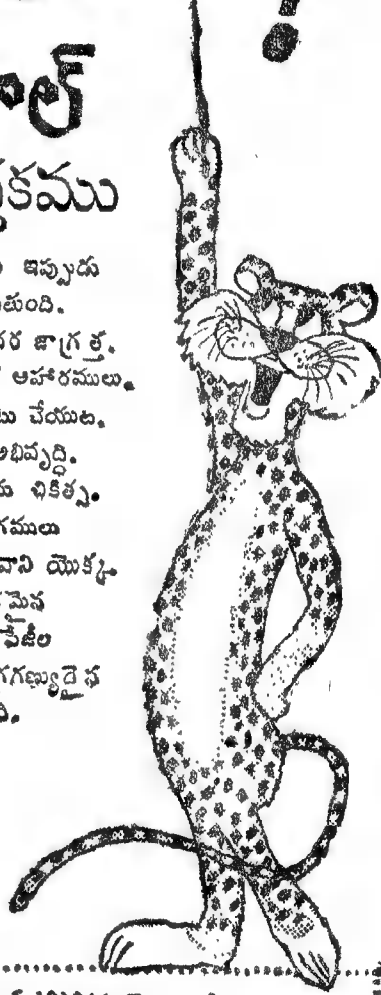
హిరోకంలో విప్లవవిధిగా విహరిస్తున్న శేఖరాన్ని జాగ్రత్తపథ్యలోకి రప్పించింది ఆస్ట్రేషన్లో ఆగకుండాసాగిపోతున్న గూడ్సు బండి. శేఖరం వాచి చూసుకున్నాడు. ఎనిమిది గంటలైంది. "అబ్బో చాలా పొడు దొయిందే! సరే ఇక ఇక్కడెందుకు! కాళ్ళకు బుద్ధి చెప్పే ఆ గదిలో పడితే సరిపోతుంది! అనుకున్నాడు శేఖరం. గొంతుక తడి అరి పట్టు అనిపించింది. పొల్లగా ఆ పక్కన

ఉచితము!

అమూల్ బేబీ పుస్తకము

అమూల్ బేబీ పుస్తకము ఇప్పుడు ఉచితంగా తల్లిలకు ఇవ్వబడుతుంది. గర్భధారణ, ప్రసవానికి ముందర జాగ్రత్త. ప్రసవము, శల్మి పాలు, ఇతర ఆహారములు. మిశ్రమ ఆహారమును అరివారు చేయుట. పిల్లవాని దినచర్య, పిల్లవాని అభివృద్ధి. జబ్బులను అరికట్టుట, ప్రథమ చికిత్స. పశితవమందరి పాదారణ రోగములు మరియు జబ్బులలో నున్న పిల్లవాని యొక్క సంరక్షణను గురించి వాస్తవికమైన అధ్యాయములు గల ఈ 48 పేజీల పుస్తకము సులభతైలిలో అగ్రగణ్యుడైన ఒక స్పెషలిస్ట్ చే వ్రాయబడినది.

ఈ క్రింది కూపన్ నుండి కోస్ట్ ట్యాగ్ 10124, కొండా-1, బొంబాయి-1కు, బుర్గుల విమిశ్రమై 60 ప్రేమ స్థాంపులతో వంపండి.

కోస్ట్ ట్యాగ్ 10124కు, కొండా-1
తెలుగులో వ్రాయబడిన అమూల్ బేబీ పుస్తకము యొక్క ప్రతిని ఉచితంగా వాకు వంపండి

పుస్తకమైన పెద్ద
అక్షరములలో
పేరు మరియు
ఎక్కడ

71. 104

45/10/1962 TEL

ఉన్న వెంపు దగ్గరకు వెళ్లి నీళ్లు తాగి పిగిలేట్ ముట్టించుకుంటూ ఉండగా కొంతం ముఖపరిచయం ఉన్న స్టేషన్ మాస్టరు "ఏంపార్! ఒక్కరే ఉన్నారు ఏకాళు కొచ్చారా?" అంటూ పలకరించాడు. ఆ ప్రశ్న వినిగానే ఒళ్లు మండిపోయింది శేఖరానికి. "నీ బొంద, బండి తప్పి వా ఏడుపు నే వేడుమంటే ఏకార్యం పాడూ." అనుబోయి "అవును పార్! చల్లగాడికని ఇలా వచ్చాను." అని స్టేషన్ దాటి రోడ్డు మీద వడ్డాడు శేఖరం. నడుస్తున్నాడన్న మాటని నువ్వంతా జానకి మీదికే మళ్ళి పోయింది. ఉపాహాన్ని జానకి చుట్టూ పరిశ్రమిస్తున్నాయి.

"తను జానకిని చేసుకోవడానికి ఒప్పు కున్నట్లు వాస్తవికంగా రాసిన ఉత్తరం అంద గానే అత్యయ్యా మామయ్యా ఎంతగానో అనుందండిపోతారు! ఇక జానకి నంగతి పరే సరి! సావం! జానకి ఎంత మంచిపిల్ల. అనుమ అను ఇంత కాలంగా చిన్నమాపు చూశాడు. అను ఎన్ని ఇన్మతల్లిడు జానకి తాంటి పిల్ల దొరకనే దొరకడు. విషయంలో విద్యలో పనిలో పాటులో ఎవరీనీ తిసి పోయేది కాదు జానకి. తను గుంటూరులో ఉన్నవాళ్ళా ఎంత అదరంగా చూసింది జానకి! ఒకసారి తనకి జ్వరం వస్తే మూడు రోజుల పాటు నిద్రపోతాడు మానీ దగ్గర ఉండి తనకి ఎంతో సేవ చేసింది జానకి. అసలే జానకిని చూసిన వాళ్ళంతా చిలకా గోరింకలాగా ఉంటారని మెచ్చుకొంటూ ఉంటే తోవల్లోపల ఎంత మురిసిపోయేది జానకి! 'బావని చేసుకుంటావుటే జానకి?' అని అమ్మ అడిగితే "పో అత్తా! నీకప్పుడూ అదే గోల!" అని ఎంత ముద్దుగా కోపం ఎటించేది జానకి! అటువంట జానకిని పద్ద పటం తనదే పోరబాటు! అటు జానకి విషయంలో చాలా అవివేకంగా ప్రవర్తించాడని నిజానికి తను ఈమధ్య చూసిన పిల్లల్లో ఏ విషయంలోనూ జానకి కాలిగట్టికి కూడా నరిసోలే వాళ్ళు లేరు. అందులో ఒకపిల్ల బి. ఏ. దాకా చదువకొచ్చడని, చిక్కదివాల ముక్కలని విని అటు పెళ్ళి చూపులకి వెళ్ళితే ఏం చేసింది? "నల్లని వాళ్ళే నేను చేసుకోను. పెళ్ళా కళ్ళల్లాలు పెళ్ళు కున్న వాళ్ళంటే నాకు పలకా అను

కలిగిన కల

వ్యాం" అని తనవీ తన నల్లద్దరి కళ్ళ జోడునీ కూడా అవమానించి పంపించింది. మరొక పిల్లని "నీకు నంగతం వచ్చువా? పంబ బాగా చేతనవువా?" అని అడిగితే ఎదురు తిరిగి "మీకు టెన్సిన్ చేతన వువా? ఎప్పుడైతే రన్నింగ్ రేస్లో గెలిచారా? ఏవీ సరికిపేట్టు?" అని ఎడతెగ కుండా ప్రశ్నలవర్షం కురిపించింది. ఒక పిల్ల తండ్రిని "మీ అమ్మాయి జాతకం రాయించారా? పోనీ, ఇవ్వవక్కతం అయివా జ్ఞాపకం ఉందా?" అని మాట సామెతగా అడిగితే "ఈ జాతకాల పచ్చివాళ్ళే నేను చేసుకోను. ఇటువంటి వాడితో కాపురం చెయ్యటం కష్టం." అంటూ చివాలన లేచిపోయింది ఆ పిల్ల. ఆ బెజవాడ పిల్ల నడక చూద్దామని "ఏదీ! కొంచెం లేచి అలా నడుపు చుద్దాం" అంటే "ఏం మీకు కారులేదూ! కనిపించే కారు కుడా లేనివాడికి పెళ్ళిమిటుండి?" బాలుగు దులిపిపోయింది. ఆ తెవారి పిల్లని "నీవు బి. యన్. చదివావు గదా! ఉద్యగం చెయ్యటం ఇష్టమేవా?" అంటే "ఏం? వా నంపాదన మీద బతుకు దామవా?" అని ఇంతింత కళ్ళు చేసుకొని కసిరికొట్టి పోయింది. ఈవిధంగా తన అన్నే పని అంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరై పోయింది. ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లలకి, పెళ్ళిళ్ళు కావటం మహాకష్టంగా ఉందో అని దేశం అంతా ఒకటే గోల. మరి ఇలాంటి పిల్లలకి పెళ్ళిళ్ళు కావాలంటే ఎలా అవుతాయో? తన మటుకు తాను ఉదారంగా పెళ్ళా కట్టం తీసుకోకుండా నచ్చిన పిల్లని చేసుకుందామంటే ఏదీ కుదిరిలేవా? తనకు నచ్చిన పిల్లలు తనని తిరస్కరిస్తే, తనకు నచ్చని వాళ్ళని తను తిరస్కరించాడు. ఇక ఈ పద్ధతిలో తనకి ఈ జన్మకి పెండ్లి గత ఉన్నట్లు అనిపించటంలేదు. అందు వల్లనే జరిగిన నంగతులు మరిచిపోయి మళ్ళీ తనమనస్సు జానకి మీదకే మళ్ళింది. తను జానకిని చేసుకోవాని నిశ్చయించు కున్నాడు. తన ఉత్తరం ప్రకారం మామయ్య వచ్చి వారి ఉంటారు. కాని తను మ్యాడం

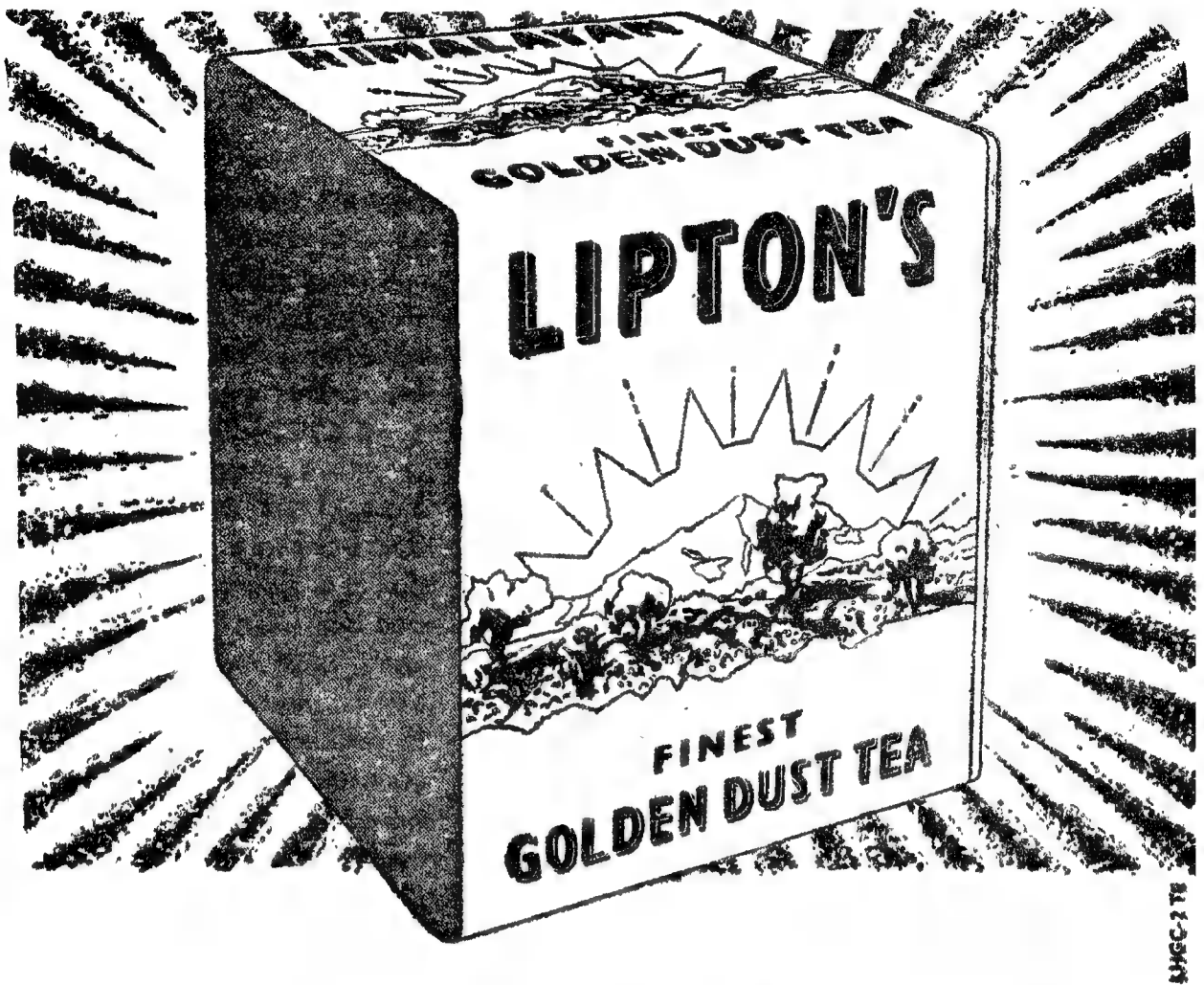
నమయానికి ఇంటికి చెరలేకపోయాడు. తను రాకపోవటం చూచి మళ్ళీ తన మనసు మారి ఉంటుందనీ, జానకిని చేసుకోవటం నిజంగా తన కిష్టంలేదనీ మామయ్యవాళ్ళా నందేవడతారు. ముందొకసారి కాదన్నం దుకే మనస్సు కష్టంగా ఉన్న మామయ్య ఈసారి ఒళ్లు మండి "ఫీ! ఫీ! ఈ మాట నిలకడ లేనివాడితో మాకు కుదరదు" అని తన దారిన తాను వెళ్ళిపోతే? ఏమో! అంతా అయోమయంగా ఉంది! అనుకుంటూ ముందుకు సాగాడు శేఖరం.

అతని మనస్సంతా సైబిట్టై పోయింది. ఎటు మానీవా కారుచిక్క. ఆలోచనా రహితంగా పొగిపోతున్న శేఖరాన్ని గది మూల దుకు లాక్కొనిపోయాయి వాళ్ళు. వరండా మెట్లెక్కుతున్న శేఖరం "అబ్బ!" అని అదిరిపడ్డాడు. "ఎంత కష్టం ఎదురు చెప్పు దగిలింది! దిక్కుమాలిన మెట్లు! ఒక్కక్కటే ఎంత ఎత్తుగా కట్టం పాడో వీడి సామ్యంతా పోయింటు ఈ ఇంటివాడు!" అని గొణు క్కుంటూ గది తాళం తీసి లెట్టు వేశాడు శేఖరం. కుర్చీలో కూర్చోని బాటూ పిచ్చు తున్న శేఖరానికి తలుపు వక్కనే పోస్ట్ కవర్ కనిపించింది. "వాస్తవికతే రాసి ఉండాలి కుటుంబ విషయాలు ఆఫీసు అడ్డన్ కి రాస్తే ఇతరులు చూస్తారని ఇక్కడికి రాయటం అలవాటేగా ఆయనకి." అనుకుంటూ కవరు విప్పాడు శేఖరం.

"చిరంజీవిశేఖరానికి ఆశీస్సులు. మొన్న నీ ఉత్తరంతో పాటే జానకి పెళ్ళి శుభలేఖ కూడా లందింది. పెండ్లికి మనల్ని అందరినీ తప్పక రమ్మని మరీ మరీ రాసింది జానకి. ఇందువెంట నీకు ఆ శుభలేఖ కూడా సంపు తున్నాను. గ్రహించవలెను." మీ తండ్రి పరంధామయ్య.

క్రింద జారినద, శుభలేఖమీద పెడ పెద, అక్షరాలతో కొట్ట వచ్చినట్లుగా కని పిస్తున్న పేర్లు చదివాడు శేఖరం.

"వధూవు: జానకి—వరుడు: రామచంద్ర బి. ఏ. యన్." ●

మేలిరకం “డస్ట్” టీలలో సాటిలేనిది

లిప్టన్స్

హిమాలయన్
గోల్డెన్ డస్ట్ టీ

ఈ టీతో మీరు కప్పుని, చిక్కని బంగారు ఛాయగల కప్పుల వెండి కప్పులు అతి త్వరలో తయారుచేయకలుగుదురు. ఈ పానీయమును మీరే త్రాగి చూడండి. మీ అతిథులకుకూడా యివ్వండి. మీరు తప్పక సంతోషముతో వికసిస్తారు. అవును - మీ ఆనందభరితులైన అతిథులుకూడాను. లిప్టన్స్ హిమాలయన్ గోల్డెన్ డస్ట్ టీ మేలిరకం టీలలో నిజంగా అద్వితీయమైనది.

లిప్టన్స్
అంటే
మంచి టీ

బయట పంట చేసుకుంటారు. హోటలు వారితప్పిపోతుంది. ముఖ్యంగా లేక్ హౌస్ లో హోటలు రేట్లు చాలా ఎక్కువ. కనీసం 10 డాలర్లు మినిమిక్ రోజుకీ—కనీసం.

మేం చెర్చు చూట్టా ఒకసారి తిరిగిమును. అన్నిటిలో ఏమిరాల్సిందో అన్నచోట చాలా అందంగా కనిపించింది. రోడ్డు ఎత్తుగా పాములా మెలికలు తిరుగుతూ అక్కడకు చేరుతుంది. అక్కడ నుంచి క్రిందకు చూస్తే 500 అడుగుల దిగువన చెర్చు కనిపిస్తుంది. అర్ధచంద్రాకారంగా వుండి, చంద్రబాసంలా మెరుస్తూ వుండి నీలవచ్చ వర్షపు నీటిలో చుట్టూ ఎత్తు పల్లపు పర్వతశ్రేణిలో, ఎంతో మనోహరంగా వుంటుంది. చాలా నుండి యిక్కడ ఆగి ఎక్కువ ఫోటోలు తీసుకుంటారు. రోడ్డు ప్రక్క రాళ్లు నున్నగా, నల్లగా వుండి, రోడ్డు మీదకి వచ్చేసరికి చుట్టూ వుంటాయి. 'రాళ్లు పడతాయి జాగ్రత్త' అని బోర్డులుంటాయి. శివకాలంలో అక్కడ చాలా జాగ్రత్తగా వెళ్లాలి. ముందు కరగడంవల్ల, ఎత్తులయిన ప్రదేశం అవడం వల్లా, ఎక్కువగా గవర్న మెంటు వారు కూడా ఏమీ చెయ్యలేదు.

యిక్కడ ప్రజల ముఖ్యవృత్తి, చూడ వచ్చిన వారి మీద బ్రతకడం. యిళ్లు అద్దెకిస్తడం. రువాణాలు పెట్టడం, ఇల్లు కొని, అమ్మడం, బోట్లు అద్దెకిస్తడం లాంటివి. ముఖ్యంగా చలికాలంలో స్కాయింగ్ (Skiing) నేర్చుకోడానికి ఎన్నో స్కూళ్లు వున్నవి. చాలామంది స్కాయింగ్ కోసం వస్తారు. స్కాయింగు చేయలేని వాళ్లు సైనుంచి చూడడానికి 'రోవ్' లున్నవి. గంట తిరగడానికి 2 డాలర్లు అడ్డే. ఆ కొండకూ, యీ కొండకూ మధ్య తాడు లాంటిది వేలాడ గట్టి అటు నుంచి యిటు చిన్నగాజు టద్దం పెట్టేలో కూర్చుని దాటడం అన్నమాట. ఒక్కొక్క దాట్లో యిద్దరి కంటే ఎక్కువ వుండరు. సైనుంచి క్రిందకి చూస్తే, చాలా భయంగా వుంటుంది కొత్తలో. దానికి తోడు అవతి వితమైన చలి. నుంచి వున్నట్లు కట్టు కోకపోతే చాలా కష్టం. సవంతు నుంచి సుంచువడం ప్రారంభిస్తుందిక్కడ. డిశం బోల్ స్కాయింగు బాగా రద్దీగా వుంది. కొద్ది మంచులో కప్పుకుపోతే అది ఎక్కడ వుందో తెలియక, కొందరు, పొరలు కట్టుకొని ఆ మంచు కొండల్ని తవ్వకుంటే మూడు లా మూడు అనిపిం

చుంది. చాలామంది వేసంగిలో వాటర్ స్కాయింగ్ చేస్తారు. అంటే ముందు పడవ వెళ్తుంటే వెనుక ఒకళ్లు రెండు తాళ్లు పెట్టుకుని నీటి మీద తేలుతూ వెళ్తుంటారు. చాలామంది వాళ్ల స్వంత బోట్లు కారు వెనక కట్టి తెచ్చుకుంటాడు. పడవలు అద్దెకిస్తారు లేనివాళ్లకి. ఎక్కువగా ఆడ వాళ్లు యీ స్కాయింగు చేస్తారు. సవ త్వరానికి, యీ వాటరు స్కాయింగు చెయ్యడానికి పోటీలు పెడతారు, వేసంగిలో. ప్రతి బీచ్ జనంతో నిండి కిక్కిరిస్తూ లాడుతూ వుంటుంది. ఆరడుకు కొంచెం రద్దీ తగ్గడానికి ప్రయత్నం బీచ్ కిక్కిర్ కొని జనం వెళ్తుంటారు. యీ బీచ్ లో రంగు రంగుల స్వమ్మింగు డ్రెస్సు త చూడ్డానికి చాలా అందంగా వుంటాయి.

లేక్ హౌస్ దగ్గర యిళ్లు టిప్స్ అమ్మడం పెద్ద పరిశ్రమ. ప్రయత్నం కొంత మంది యిళ్లు కట్టి, వెనుక కాలవలు తవ్వి వాటిని చెరువులోకి కలుపుతారు. యిలా వుండటం వల్ల యింటో నుంచి తిన్నగా చెర్చులోకి పడవలో రావచ్చును. దీనికి ధరలు వివరముగా వుంటవి. కాని దీనివల్ల చెర్చు పరిశుభ్రత పాడవుతుందని ప్రభుత్వంవారు వీటిని అరికట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. చెర్చు యొక్క పక్క అని కాపాడడానికి రెండు రాష్ట్రాల ప్రజలు, ప్రభుత్వం ఎన్నో కోట్లు డాలర్లు ఇచ్చి పెడుతున్నారు. చెర్చులో చేపలు పెట్టడం కూడా (లైసెన్సు లేకుండా) ప్రభుత్వం నిషేధించింది. చాలామంది యింజనీర్లు, శాస్త్రజ్ఞులు యీ సీటియొక్క స్వచ్ఛతను ప్రజల వాడకం నుంచి రక్షించడానికి నిరంతరం పాటు పెడుతున్నారు. ఎందు

కంటే యీ చెర్చు మృదులైతే నీలిరంగు నుంచి ఆకుపచ్చగా మారుతుందో, అప్పుడు దాని వుపయోగం చాలాభాగం తగ్గిపోతుంది. ప్రజలకు, ప్రభుత్వానికి దాని మీద ఆదాయం తగ్గిపోతుంది.

లేక్ హౌస్ గురించి యింతగా చెప్పి జాడపు గృహాల గురించి (Casinos) చెప్పకపోతే యీ వ్యాసం పూర్తి కానట్లే. అమెరికా అంతటో జాడం నిషిద్ధం. ఒక్క నెవాడా రాష్ట్రంలో తప్ప. అది అమెరికాలో అన్నిటిలో పెద్ద రాష్ట్రం (జన సంఖ్యలో) అయిన కాలిఫోర్నియా వాసుకుని వుంది. అందుచేత లాస్ వెగాస్, రీనో, లేక్ హౌస్ లలో నెవాడా సరిహద్దు మీద కాసేపును నిర్మించారు. వీటిని చూడ్డానికి, జాడం ఆడడానికి, రాత్రింపగలు దేశం నలుమూలల నుంచి జనం వస్తుంటారు. వేలకొలది. 21 సంవత్సరాల సైబడ్ ప్రతివారూ యీ జాడపు గృహాలకి వెళ్లి జాడం ఆడవచ్చు. లేక్ హౌస్ లో ఎక్కువగా, దక్షిణాదిని రి పెద్ద జాడపు క్లబ్ లున్నవి. అవి: హారన్, హార్వేస్, హేరాల్డ్స్, సహారా, నెవాడా లాడ్జీ అన్నవి. యిక్కడకు వస్తామంటే బస్సులకి, పిమావాలకి, థ. తగ్గిస్తారు. భోజనం చౌక. రాత్రిళ్లు రంగురంగుల దీపాలతో అందంగా వుంటాయి రాత్రిళ్లు ఏ క్లబ్బులో తెల్లవా జనము విస్తారముగా వుంటారు. ఎక్కువగా ముసలి వాళ్లు, ప్రార్థులే వచ్చి డబ్బు పోయే వరకు ఆడుతూనే వుంటారు. వాళ్లకి చూస్తే జాలీ, విచారం వస్తుంది.

మరైవా కాలిఫోర్నియాను దర్శిస్తే యీ ప్రాంతాన్ని చూడడం వల్ల ఒక కొత్త రకం అనుభవాన్ని పొందడం తథ్యం. ●

అత్యవసారి, ప్రకాశం చిన్ననాటి స్నేహితులు చాలాకానికి అనుకోకుండా కలిశారు. సత్యమూర్తి ఇద్దరు కల్యాణ ఎక్కడో వెళ్లిపోయింది. అతడు తల్లిని తీసుకుని తానువదలికి మకాం మార్చి, ప్రకాశం మిగత స్నేహితులతో అక్కడకు వెళ్ళాడు. అతడు ప్రకాశం ప్రకాశానికి ఎక్కువ వయస్కి వున్నట్లు గ్రహించాడు. మరలప్పుడు వందల తీవ్రంగా ప్రేమించుకుంటున్న ప్రకాశం మాయం చేస్తున్నాడు. కాశీకి వెళ్ళుతున్నప్పుడు మొదటి బహుమతివందు తున్న భానుమతి, ఉపా చక్రం స్నేహితులతో యారు. తాళి వదలు భావాయి కెదార్యంతో సాగుతోంది. తన భర్తను ఎలా వేర్పాడారో తాళికి చెప్పింది ఉపా. భానుమతి, ఉపా, రస, వేద్యిని, శ్యామ ముందరి, కమలమూర్తి తరతు కలనకావే మిశ్రమందం.

8

కుమారస్వామి రామవరం వచ్చి రెండు నెలలు పైగా దాటింది. అతనికి నలుగురు ఇద్దరుగురు మంచి స్నేహితులు దొరికారు. మూడవ తరువూ వచ్చి భాతాభాని కొట్టుంటాడు. సత్యమూర్తితో పరిచయం భాగ వున్నది. వేలుగోపాలరావని మరొక వ్యక్తి, బ్లాక్ డెవలప్ మెంటు ఆఫీసులో పని చేస్తున్న వ్యక్తితో కూడా పరిచయం అయింది. పీఠం దరితోనూ తరుచుగా కలుసుకు వెళ్ళాడు కాలం గడుపుతూండడం అతనికి అలవాటయింది. ఆ రోజు సుకుమార్ అనే ఒక యువకుడితో మాట్లాడుతున్నాడు. సుకుమార్ ఆ పూర్ణ ప్రసిద్ధ వ్యాపారస్తులైన వెంకయ్యగారి రహస్యం. అతనికి భర్తైన రెండేళ్ళుంటాయి. నల్లటి రూపై వా కళ్ళు విశాంమై, కొంమోహం కావటం వలన కూడలానికి ఆకర్షణీయంగా వుంటాడు. ఎప్పుడూ సిల్కుబట్టలే కట్టాడు. కుమారస్వామికి అతనికి రెండునెలల నుండి పరిచయం ఆరంభమైంది. సుకుమార్ కు ఆయనంటే చాలా యిష్టం ఏర్పడింది.

“వెళ్ళుంటావంటే మాత్రాన భార్యను ప్రేమగా చూడడం సాధ్యమవుతుందా? అందు రోమా భార్య, తను మొదటి నుండి పెరిగిన వ్యక్తి అయినప్పుడు, ఆ వ్యక్తిని అంతకు ముందు ఏ భావంతో చూసేవో ఆ భావమే చాలాకాలం నిలుస్తుందిగాని అది అంత త్వరగా పోదు.” అన్న సుకుమార్ మాటలకు కుమారస్వామి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“మీ ప్రవర్తనను మీరు నమర్చింపు కుంటున్నారుగాని, మీకు మాత్రం ప్రపంచ

వ్యవహారం తెలియదా? ఒక ప్రేమ తన భార్య అయిన క్షణం నుండి ఆమె యందు భర్తకు ఒకవిధమైన అనురాగం జనిస్తుంది. అలాగే భార్యకు కూడా, భర్త అంటే ఎంతో గౌరవం, ప్రేమా కలుగుతాయి. ఏదో వివరీత కారణమంటే తప్ప ఒకరినొకరు పాత దృక్పథంతో చూడలేరు.”

“మీరన్నది అందరి విషయాలలోనూ జరుగుదు.” అన్నాడు సుకుమార్. భారీ దర్జూ, సుకుమార్ యొక్క చెవాపాక జీవితం గురించి చర్చిస్తున్నారు. అతనికి వివాహమై ఆరు నెలలయింది. భార్య కాపురానికి వచ్చి మూడునెలలైంది. కాని అతను భార్యతో సరిగా మాట్లాడడనీ, ఆమె వాదించటం లేదనీ వెంకయ్యగారూ, ఆయన భార్య తెలుసుకున్నారు. కానీ తామై ఆ విషయంలో చెప్పటం కన్నా, అతని స్నేహితుల ద్వారా చెప్పిస్తే మంచిదని, వెంకయ్యగారు కుమారస్వామితో విషయమంతా చెప్పి, తన కొడుకుకు నచ్చచెప్పమన్నారు. అసలీ వివాహం సుకుమార్ కు ఎంతమాత్రం ఇష్టంలేదు. అతను వెంకయ్యగారి ఏకైక పుత్రుడు. అతను పుట్టకముందు వెంకయ్యగారు, తన తమ్ముడి కూతుర్ని పెంచి పెద్ద దానిని చేసి వివాహం చేసారు. సుకుమార్ కు ఆమె కూతుర్ని చేసుకుంటామని మొదటి నుండి అనుకున్నారు. ఆ పిల్లను చేసుకోవని సుకుమార్ చాలాకాలం పేచీ పెట్టాడు. కాని చివరకు తలిదండ్రుల బలవంతానికి, తల ఒగ్గక తప్పలేదు. వివాహం చేసుకున్నాడు గాని, భార్య వాదించడం దీనికి అసలు కారణం వేరే వుంది. వెంకయ్యగారి ఇంటి ప్రక్కనే సత్యవారాయణ అని ఒక పెద్ద విల్లు ప్రాంతంబులు వున్నాడు. ఆయనకు ముగ్గురు, పెళ్ళి కెదిగిన పిల్లలున్నారు. పెద్దమ్మాయి కారడ సుకుమార్ కన్నా ఒక ఏడాది చిన్న. వారిద్దరూ చిన్నప్పటి నుండి స్నేహంగా పెరిగారు. యుక్తవయస్సులు వచ్చాక అది అనురాగంగా మారింది. ఇద్దరి

కుమార్ ఒకటి కాశీనటం కలన, వివాహం జరుగలేదుకాని వారిద్దరి మధ్య ఏర్పడిన అనుబంధం తెగలేదు. సుకుమార్ కు వివాహమైనా కూడా వారిద్దరూ రహస్యంగా కలుసుకుంటూనే వున్నారు. అందువలన సుకుమార్ తన భార్యను సరిగా చూడటం లేదు. తను పుత్రుని అభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా వివాహం చేశామే అని కొంతవరకూ బాధపడుతున్న వెంకయ్య దంపతులు, ఆ వివాహం అతనికి సుఖవదం కాదేమోనని మరింత బాధ పడుతున్నారు. సుకుమార్ కు తలిదండ్రులను బాధపెట్టడం ఇష్టంలేదు గాని, కారడ తన మనసుని ఆక్రమించుకోవడం వలన భార్యను సరిగా చూడలేకపోతున్నాడు.

“మిస్టర్ సుకుమార్, మేంక విషయం చెప్పి వినండి. వివాహం అంటే ఒక పవిత్రమైన బాధ్యత అనే విషయం చాలామంది గుర్తించరు. దీనికి కారణం ఈ రోజుల్లో సంప్రదాయం మీదా, పాత పద్ధతుల మీదా గౌరవం పోవటమూ, తత్ఫలితంగా పెద్ద వాళ్ళని చేసినా హేళనగా చూడటం, పరిపాలిస్తుంటుంది. పిల్లల ఇష్టాయిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా వారి వివాహాన్ని నిర్ణయించడం, పెద్దవాళ్ళ తప్పుకావచ్చు. కాని, ఏ కారణం వలననైనా వివాహాన్ని అంగీకరించి, అగ్నిపాక్షిగా వివాహం చేసుకున్న భార్యను సరిగా చూడకపోతే అది మరి తప్పు. ఇది ఆరుభవం వృద్ధవతున్న కొద్దీ జీవితంలో మనం గ్రహించే సత్యం” అన్నాడు కుమారస్వామి.

సుకుమార్ చాలాసేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

“ముస్తే.” అంటూ ఒక వ్యక్తి ప్రవేశించాడు. ఆయన గురించి కుమారస్వామి అంతకు పూర్వమే విని వున్నాడు. ఆయన ఖద్దరు లుంగీ, ఖద్దరు జనీనూ వేసుకొని చేతికర్రతో, తిరుగుతూండడం కూడా చూసాడు. ఆయన వయస్సు అరవై అయిదే దశమైన శరీరం గలవాడు. నల్లగా, మెలపే కన్నుతో, పిలకతో ఆయన రూపం చూచాలో అసక్తి కలిగిస్తుంది. ఆయన గురించి ఆ పూరితో అనేకులకు అనేక రకాలైన అభిప్రాయాలున్నాయి. కొందరాయన చాలా విజ్ఞానం గలవాడంటారు. మరికొందరాయన మాటలన్నీ వట్టి బూటకాలంటారు.

అయితే స్వేచ్ఛాతంగా (అంటే కృత్రిమంగా) దిద్దు పుడు గవర్నమెంటు ఓర్వోగానీకీ, గాఢజీవీ స్వేచ్ఛాత్య సమర శంభావనం వినడంతోనే రాజీనామానిచ్చి, కైలుకు వెళ్లి, రెండేళ్లు కైలులో గడిపి వచ్చిన డగ్లర్నుండి, తన కున్న ఇంగ్లీషు భాషపట్టుతో, పైపు చేసుకుంటూ, వచ్చిన కొద్దిపాటి డబ్బుతోనే కొంత గడుపుతూ, గోపిరాజుగారు.

“ముప్పాఠం. రండి.” అని ఆయన వాచ్యనించాడు కుమారస్వామి. ఆయన లోపలికి వచ్చి కుమారస్వామి కెదురుగా కూర్చున్నారు.

“మీ రాకపూరి యున్నారని వేరుగోపిత్ చెప్పాడు.”

“మీకు జ్యోతిషం తెలుసునని చెప్పాను.”

“వా కొక్క జ్యోతిషమేకాదు అనేక విద్యలు తెలుసు. వైద్యంలో హోమోపతి, విల్లెనీ, ఆయుర్వేదం, యూనివర్సల్ మిసరీ, సైకో పాథిస్, మొదలైనవిధానాలన్నీ తెలుసు. సైన్సులో అటామిక్ ఫీజింగ్ డాక్టరేట్ పొందాడు. సత విషయంలో వేదాలూ, ఉపనిషత్తులూ, శేదాంతం, అన్నీ వాకు కొట్టిన ఓం. ఇక సిపా త్యంలో కావ్యాలూ, వాఙ్మయాలూ, సంస్కృతంలో, సందో, అలంకార శాస్త్రాలూ వేసు తదివినన్నీ మరెవరూ జడవలేదు. సిమిస్ట్రీ, డిప్లొమాలీలు చలాపతికోడన చేసాడు. మీకు కావాలంటే ‘సైకో-ఫీజింగ్-అస్ట్రో-సిమిస్ట్రీ’ చెప్పగలను.”

“అబ్బా మీకు ఇన్ని విషయాలు తెలుసు నన్నమాట!”

“ఇవేమిటి. ప్రస్తుతం వేసు కున్న కొన్నిటి గురించి తిలకించి ఉన్నాను. అది పూర్తిగానే డాక్టరు డిగ్రీకన్నకు కంటకుని మాట్లాడి అచ్చు వేస్తున్నాడు. అది తొలగితే వేదంతో సభలో మాట్లాడడానికి రమ్మవ్వారు. కాని వాకు పైలెంట్ కెల్లా లేదు.”

అయితే మాటలకు సునమిలోంచి తన్నున నవ్వు వచ్చుకుంటూ, కుమారస్వామి “అలాగా!” అని, మొహంలో అశ్చర్యాన్ని వ్యక్తపరిచాడు. కుమారస్వామి, గోపిరాజుగారి పైపు తిరిగి, “మీరు కొంతకాలం ఇప్పుడు వచ్చారు?” అని అడిగాడు.

“వారంలోకొరైంది” అన్నారాయన “మీరు కోకి చెల్లారా?” అని అడిగాడు కుమారస్వామి.

“అవును. అక్కడ బెవరన్ హిందూ యూనివర్సిటీలో వా స్నేహితులు కొందరుంటే వారిని కలుసుకొని మాట్లాడడానికి వెళ్లాను.” ఆయనను మాటలకు ముకుమార్కు కోపం వచ్చింది. ఎందుకంటే, ఆయన కోకి ఎందుకు చెల్లారో

అతనికి తెలుసు. అది మధ్యవరిని మాట్లాడుతున్నారని గ్రహించాడు. కాని అతనిని అనకుండా వూరుక వ్వాడు.

“మీ రేదో సైకో, ఫీజింగ్, అబ్బారు దాని అర్థమేమిటండి?” అనడిగాడు కుమారస్వామి.

"స్నేహ్—ఫిజిక్—ఆస్ట్రో—పిమిస్ట్రో
మనస్తత్వశాస్త్రం, విజ్ఞానం, జ్యోతిషం
వేదాంతం, పాస్త్ర సామూహికం ఇవన్నీ పుం
సాయి."

"అంతా 'మిస్టరీ'లా వుంది."

"అంతేకాదు, ముఖ్యైశ్వరీ విద్యా, అంగ
చైత్రరీ విద్యా మొదలైన విద్యలనేకం
పున్నాయి. మీలాంటి వారికివేమీ తెలియవు.
ఇదంతా మన మహర్షులు కనిపెట్టిన
శాస్త్రం."

"అయితే మా భవిష్యత్తు గురించి
చెప్తారా?"

"మీరు పుట్టిన సమయం, లేదీ చెప్పే
జాతకం వేసి చెప్తాను. అదికూడా ఇతరులు
వేసిన జాతకం వాకు పనిచేయదు. జాతకం
చెయ్యడానికి వారంరోజులు కావాలి. ఫలి
తాలు చెప్పాలంటే ఆరునెలలు ఆ జాతకం
పరిశీలించాలి. మరి దానికి తిరుగులేదు."

ఆయన మాటలు తమాషాగా కన్పించినా
ఆయన జ్యోతిషం బాగా చెప్తారని విని
పుండరం వలన కుమారస్వామి ఆయనకు
తన జనన తేదీ మొదలైన వివరాలు కాగితం
మీద వ్రాపించాడు. ఆ కాగితం తీసుకుని
మళ్ళీ వాలుగైదు రోజులలో కలుస్తానని
చెప్పి గోపాలరావుగారు వెళ్ళిపోయారు.
ఆయన వెళ్ళిపోగానే సుకుమార్, "ఈయన
తన్నీ అబద్ధులే. పైగా డాబులు. మా
ప్రక్కంటాయన కొడుకు ఇంటర్మీడియట్
పాస్త్ర, ఇంజనీరింగు సీటు కోసం ప్రయ
త్నించి ఎక్కడా దొరకకపోతే, ఈయన
వాళ్ళలో, బెనారస్ హిందూ యూనివర్సి
టీలో తనకు తెలిసిన వాళ్ళువ్వారనీ, తన
వాళ్ళలో మాట్లాడి సీటుఇప్పించగలగ్నాడు.
వాళ్ళాయన మాటలు నమ్మి, ఈయననూ
ఆ అబ్బాయినీ, భర్తూలిచ్చి కాశీ పంపించారు.
తీరా వెళ్తే అక్కడ ఈయనకు తెలిసిన
వారెవరూ లేనేలేరుట. వూరికీ, ఆ ప్రిన్సి
పాలునీ, రెక్టరయినీ కలుసుకొని, సీటు లేదని
పించుకున్నారు. ఒక వారంరోజులు కాశీ
యాత్ర చేసి మొన్ననే తిరిగొచ్చారు. ఆయన
కాశీ నరదా తీర్చుకున్నారు."

"దాగుంది. ఆయన చెప్పడం, వాళ్ళు
నమ్మడం రెండూ తమాషాగానే వున్నాయి.
కొందరికీ తమ గురించి గొప్పలు చెప్నకోస
డం ఒక అలవాటుగా అయిపోతుంది. సమ్మే
వాళ్ళంటే బోల్తా నడతారు."

"అవును ఆ అవసరం అలా అనిపిస్తుంది.

సుప్రభాతం

మీకు జ్యోతిషం చెప్పించుకోవాలని వుంది
కాబట్టి, ఆయన జ్యోతిషం గురించి చెప్పిన
మాటలు నమ్మారు. అలాగే వాళ్ళకు అంజ
నీరింగు సీటు అవసరం కాబట్టి, ఆ సీటు
నమ్మారు." అన్నాడు సుకుమార్.

"అవును." అన్నాడు కుమారస్వామి అలా
చిన్నా.

సూర్యం ప్రవేశిస్తూ, "అయ్యా, డేటి
సంజీ శ్రీరామనవమి ఉత్సవాలు జరుగు
తాయి. మనకు కొంత కాలక్షేపం." అన్నాడు.

"ఏమింది పురాణాలూ, పారికథలూ?"
అన్నాడు సుకుమార్.

"అనే చాలు. కొంత సందడి కల్పి
స్తాయి."

"ఈ పూళ్ళ బాగా చేస్తారా?" అని
కుమారస్వామి అడిగాడు.

"ఓ! చాలా చందాలు పసాలు చేశారు"

"ఎవరు, ఈ ఉత్సవ నిర్వహణ అంతా?"

"బిదరీ, రంగారావు, దామోదరయ్యరు,
గోపాలన్, మొదలైన ప్రభువులంతా
పున్నారు. అంతా ప్రకాశంగారి పనుషులే.
ఆయన ఈ కమిటీకి ప్రెసిడెంటు. అప్పుడే
కొన్నివేలు పనారయ్యాయి."

"అవును. వాళ్ళు తల్పుకుంటే తిరుగే
మింది. ప్రకాశం, వర్తకు లందరికీ,
'మీనంతు ఇంత.' అని కమిటీకితే చాలు
వాళ్ళు గడగడ పడుకుంటూ ఇచ్చేస్తారు.
అయినా ఇందులో వగవైవా ఉత్సవానికి
భర్తవుతుందో లేదో! తక్కినదంతా, దేవుడి
పేరు చెప్పి శ్రీ మద్రమా రమణ గోవిందో
హరి!" అన్నాడు సుకుమార్, చేతితో
నోటిని చూపిస్తూ.

"మీ వాస్తుగారు చందా చెయ్యలేరుటగా?"
అన్నాడు సూర్యం.

"అవును. వీళ్ళ దురహంకారానికి వితి
లేకుండా వుంది. ఆయనను సస్యంగా చందా
ఇమ్మని అడిగివుంటే, ఏదోఇచ్చేవారు. కృష్ణం
వాయుడు నోటి కొచ్చినట్లు వాగాడు.
దాంతో ఆయనకు వళ్ళు సుండి, మాట
పదార్లు కన్నా ఎక్కువివ్వగన్నారు. వాళ్ళు
తీసుకోము అన్నారు."

"కృష్ణంవాయుడంటే మనసమ
కదూ?" అనడిగాడు కుమారస్వామి, సూర్యం
అవునన్నాడు.

తరువాత కొద్దిసేపు సంభాషణ ప్రాప్త

నరు గోపాలరావుగారి మీద జరిగింది.
ఆయనను అంతా అట్లాంటిన్నారు. సూర్యం
ఆయన గురించి మరికొన్ని తమాషలు చెప్తు
కుంటూ వచ్చాడు. అంతా కాసేపు నవ్వు
కున్నారు. సుకుమార్ తన "అక్వేరియం"
చూడటానికి రమ్మని కుమారస్వామి వాస్తో
నించి వెళ్ళిపోయాడు. అతను తమ
యింటా, వాళ్ళ గాజుట్టిపట్టి
అందులో నీళ్ళుపోసి, రకరకాల రంగురంగుల
చేపల్లి పెంచుతున్నాడు. అదంటే అతనికి
విపరీతమైన సరదా. ఆ గాజు తొట్టెలో
అడుగున ఎలిక్ట్రిక్ బల్బులను కూడా ఆను
ర్పాడు. ఆ బల్బుల వెలుగులో, ఆ చేపలు
తమ వింత రంగులలో, పైకీ, క్రిందకీ
తిరుగుకుంటే చూసే వారికి చాలా ఆనం
దంగా వుంటుంది. అతను తన యింటికి
చెళ్ళసరికి, పూజాబాయి, ఇంట్లో డిపిలరీ
బాయి వున్నాయి. వెంటనే ఒకపైరు
పూజా కారియర్లోవేసి తెల్లట్లు వెల్గట్లు
చేశాడు. కొద్దిసేపు, తమ అక్వేరియం వద్ద
గడిపి, భోజనానికి చేరాడు.

మరువాడు శ్రీరామనవమి ఉత్సవాలు
ప్రారంభమయ్యాయి. ఆంధ్రదేశంలో చాలా
పూళ్ళలో శ్రీరామనవమి ఉత్సవాలు పరిపా
జరుగుతాయి. పెద్దపెద్ద పందిళ్ళు వేసి,
పురాణాలూ, ఉపన్యాసాలూ, పారికథలూ,
పుండ్రులు ఆ మందిరము కట్టించాడు.
ప్రజలలో భక్తిప్రవృత్తులు అభ్యుదయంగా
వున్నాయనుటకు నిదర్శనంగా ఈ పుట్ట
వాలకు చందాలూ బాగానే పనిచాలవుతాయి.
కార్యక్రమాల్ని చూడటానికి జనం, చుట్టు
ప్రక్కల పల్లెటూళ్ళ నుంచి కూడా వేల
సంఖ్యలో వస్తారు. స్త్రీలు చాలామంది
వస్తారు కాబట్టి, కార్యక్రమాలెలా వున్నా
నయ:పానందకరంగా యజమాతీ భవ సందర్శన
మైవా చెయ్యవచ్చునని, యువకులనేకులు
వచ్చి ఓపికతో కార్యక్రమాలు వింటూం
టారు. విధిగా ఈ కార్యక్రమాలలో
పాల్గొని, భక్తిని విశేషంగా ప్రదర్శించే
వారిలో సత్యయ్య పెట్టిగారూ, ఆయన
భార్య ముఖ్యులూ. ఆ తొమ్మిది రోజులూ,
తమ భారీ దేహాల్ని ఉద్యుక్తులు వెళ్ళి,
ఆ పురాణాలూ, పారికథలూ,
శ్రద్ధగా విని, పారికథకులకు విధిగా
ఒక్కొక్క రూపాయ్లా దక్షిణ చదివింది,
తమ భక్తిని, రసితోసూ చుటుకంటూం
టారు. ఎర్రటి పట్టుబట్ట కట్టుకున్న

మీ జుత్తును ఆరోగ్యంగా నిగనిగ లాడేలాగు వుంచుతుంది బ్రైల్ క్రీమ్

పర్యోత్తమ హేర్-డ్రెస్సింగ్

శేవలిం బ్రైల్ క్రీమ్ మాత్రమే

- చక్కగా జుత్తు రువ్వకొనడానికి సాయపడుతుంది. జుత్తు శిథిల కాదు.
- చెదరి పోదు.
- చాలా పొదుపు అయినది. ఒక్కసారి రాస్తే చాలు రోజంతా జుత్తు రేగదు.
- దీనిలో చేర్చిన అద్వితీయమైన మిశ్రమము చూడుపు పోషింపు, జుత్తును బాగా పెంచుతుంది.
- మీ జుత్తు యొక్క సహజ రంగును నిలుపు వరచును.

మీరు కూడా బ్రైల్ క్రీమ్ ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి

ప్రపంచమంతటా లక్షలాది మంది సొగసుకారులు ఉపయోగించేది.

REGISTERED TRADE MARK

క్రావు మీద పిలకతో, నానా బాగాలో పెద్దపట్టుతో, పెట్టి గారూ, అయిన భార్య నీరంగు పట్టు మీర కట్టుకుని, పంట పండి పగలతో, పేర్ల పడుముకి, పేర్ల పడ్డాలుతో, కళ్ళజోడుతో, తిరుగుతూంటేనే ఆ వుత్సవాలకు నిడుగా వుంటుంది. ఇంకా మరికొంత మంది వ్యక్తులు తమ భక్తిని ఆ రోజుల్లో వ్యక్తంచేస్తూ, భార్య క్రమాలకు సుచ్చంద సేవ చేస్తూంటారు కాని, పెట్టి గారి పాటి ఎవరికీ రాదు.

అంద్రదేశంలో క్రిరామ భక్తి పాచ్చు. మన పాతరాజగారూ, త్యాగరాజగారూ కదా చాలా గోపరాజగారూ, తమిళ భక్తుల ద్వారాలలో నిలుపుకోవడమే కాకుండా, అంద్రదేశంలోని ప్రతివ్యక్తి భక్తిరయానికి తగినానుబంధం కట్టు తమ కవిత్వ గావా లో తమ భక్తిని ప్రబోధం చేస్తారు. 'రామ భక్తుడు పలికిస్తున్నాడు, తాను పలుకు తున్నాను' అని పాతగారూ, 'ఉండేది తాను తోకడు, ఊరకచెడిపోకే మనసే' అని త్యాగయ్యగారూ, 'రాముని కంటే వేరు దేవునికలేదని' రామదాసుగారూ, అంద్ర ద్వారాలు భక్తిలో పులకించి, కదలించ సాగుతూవుంటే మైమరిచిపోతుంటారు. భిక్షాలో కాలికా భాదవా, భమికదేశంలో కైవారాధవా, మరి యితర రాష్ట్రాలు కొన్నిటి కృష్ణభక్తి పాచ్చుగా పుట్టుకుంటుంది అంద్రదేశంలో రామభక్తులు చాలామంది వున్నారు, అరాధనా విరివిగా జరుగుతుంది.

మొదటిరోజు క్రిరామ విగ్రహం, సీతా లక్ష్మణ అంజనేయూది విగ్రహాలతో సహా ఊరేగింపు జరుగుతుంది. ఆ గ్రామంలోని పెద్దలంతా, ఆ ఊరేగింపులో పాల్గొని, దేవుణ్ణి ఊరేగిస్తూ తీసుకువచ్చి మందిరంలో నిలుపుతారు. ఆ యేడాది, సాయంకాలం అటు దాటాక ఉత్సవం ప్రారంభిస్తూ, బజా సందా ఉత్సాహంగా కాలిస్తూ, బొండ్లు మేళంతో, రామవిగ్రహాన్ని పల్లెకీలో నుంచి ఊరేగింపు ఆరంభించారు, మొదటిరోజున పెద్దలంతా, రామవరం బజారు పీఠిలో ఇంటంటూ హారతులూ, కొబ్బరికాయలూ పీకరిస్తూ, మెల్లిగా సాగుతోంది ఊరే గింపు. వర్తకులు చాలామంది ఆ ఊరే గింపులో పాల్గొంటారు. వెంకయ్యగారు తమకొట్టు మీద కూర్చొని, ఊరేగింపులో పాల్గొనాలా? వద్దా? అని అలోచిస్తున్నారు. చందా దగ్గర వచ్చిన పేదవల్ల, ప్రకాశం

సుప్రభాతం

మమమలంతా తన మీద గుర్రుగా వచ్చారని ఆయనకు తెలుసు. కృష్ణంవాయుడు ప్రకాశానికి కుడిభుజం. కాని అతి దుర్మార్గుడు. వీళ్ళదే పెచ్చెయ్యి అనిట్లున్నా. ఊరేగింపు బజారులో ముందుకు వెళ్తున్న కొద్ది జనంలో భక్తులూహాలు పెరుగ సాగాయి. అశ్రిత జనపాలకుడూ, అపాధ సంరక్షకుడూ, భక్తజన పరిపాలకుడూ అయిన ఆ క్రిరామపుండ్రమూర్తి సవరి వారంగా, తరలి వస్తున్నట్లుంది వారికి.

వెంకయ్యగారి కేళ్ళే అయిదేళ్లుంటాయి. సంచెకట్టు మీద తెల్లని చాక్కా, కండ్ల వాతో ఆయన తన కొట్లో వచారు చెయ్య సాగారు. ఉత్సవాన్ని చూస్తూంటే తనూ ప్రతి సంవత్సరంలాగే, ఆ జనంలో పాల్గొంటే బాగుండుననిపించింది. కాని మాట మాత్రం గానైవా ఎవరూ తనను పిలువలేదు. వెళ్ళే వాళ్ళు తనను అదొక లాగ చూస్తారేమో ననిపించింది. తన తోటి వర్తకులు, అడ్డా ధికార్లంతా, పల్లకి వెనకాం నడుస్తున్నారు. ఆయనది విశాలమైన మేహం, నెరిసిన జట్టూ. అసందగ్ధ అమోహంలో ప్రస్ఫుటమౌతోంది. ఆయన గుమాస్తాలు ఆయన చిరాకు గమనించారు.

అయినా ఇది భగవంతుని ఉరేగింపు రావద్దా దానికి ఎవరికీ హక్కులేదు, రమ్మని ఎవరిని పిలువనక్కరలేదు. తనే వెళ్ళి వాళ్ళలో కలుద్దామనుకునే సరికి, తన యింటి దగ్గర నుంచి, వెంటనే రమ్మని కలుర్చొంది. కోలాహలం జరుగుతున్న ఉత్సవం మధ్యగా, ఓటికి తొందరగా వెళ్ళ వలసి వచ్చింది.

సుకుమార్ ఆరోజు సాయంకాలం ప్రతిరోజూ తన అలవాటు ప్రకారం పికారు వెళ్ళివచ్చి, బట్టలు విప్పుకుంటూ, టన ఆక్సరియం వైపు చూశాడు. ఆ గజా తొట్టికి ఏర్పాటు చేసిన ఎలక్ట్రిక్ బల్బ్ టి వెలగటంలేదు. అది సరిచేద్దామని ఆక్సరియం వద్దకు వెళ్ళాంటే, తల్లి భార్య కూడా, భోజనం చేయడానికి రమ్మని పిలసాగారు. 'ఇప్పుడే వస్తానని' వాళ్ళకు జవాబు చెప్పి ఆ గజా తొట్టి వద్దకు వెళ్ళాడు. వెళ్ళాడే ఆ తొట్టిలోని వీళ్ళ లోకి వెయ్యిపోయాడు. అంతకుముందే వెంటనే తెగిన కారణంగా, కరెంటు

ఆ సీట్లోకి వచ్చి వుంది. అటువంటి సీట్లో వెయ్యి పెట్టేసరికి, కాన్సిపండల యూనిట్లు కరెంటు ఒక్కసారిగా అతని శరీరంలోకి ప్రవేశించింది. ఇంట్లోని లైట్లున్నీ ఒక్క సారిగా ఆరిపోయాయి. ఇంట్లో వాళ్ళంతా ఒక్కసారి కేక వేశారు. అంతకు కొద్ది సేకమల ముందే కేక వేసిన సుకుమార్ శరీరంలోని జ్యోతి కూడా ఆరిపోయింది. ఆ ప్రక్రియలో మమష్యులు వచ్చి, విషయం తెలుసుకుని ఒకరు వెంకయ్యగారి కోసం, మరొకరు డాక్టరు కోసం, మరొకరు ఎలక్ట్రిషియన్ కోసం పరిగెట్టారు.

సుకుమార్ శరీరాన్ని ఇవలకు లాగి దానిలో ప్రాణమేమైతే వుండేమోనని డాక్టర్ వచ్చేలోగా తక్కినవాళ్ళు చూశారు. కివిలిపోయి, నల్లగా మారిపోయిన ఆ శరీరంలో ఎక్కడా ఊపిరి పీలుస్తున్న గుణం లేదు. వెంకయ్యగారు, కొడుకు దేహాన్ని చూచి గుండె చెరువై నోట మాటలాక వ్రంభించిపోయారు. ఆయన భార్య, కోడలు ఏడుస్తూనే వున్నారు. ఎలక్ట్రిషియన్ వచ్చి, భ్యాజాను పరీక్ష చేసి, ఎవరో తెలియని వాళ్ళు భ్యాజా వెయ్యడంవల్ల, అంత కరెంటు ప్రవాహంంటే అది తెగిపోకుండా నిల్పిందిని గ్రహించాడు. అది ఆ క్రితం రోజు సుకుమార్ చేసిన పనే. సరియైన సీగ అందుబాటులో లేకపోవడం వలన, దగ్గర వున్న ఏదో ఒక సీగ వేళేశాడు.

ఇల్లంతా లైట్లు మల్లీ వెలగాయి కాని సుకుమార్ దేహంలోని దీపం వెలుగలేదు. డాక్టరు రెండుగంటల సేపు చంటాలూ వడ్డాడు, పోయిన ప్రాణాన్ని తప్పించడానికి వెంకయ్యగారి తృప్తి కోసం.

దేవుడి ఉరేగింపు వైభవంగా సాగిపోతోంది. ఆ గ్రామంలోని పెద్దలంతా ఉత్సాహంతో ముందు నడుస్తున్నారు. గొప్ప వాళ్ళ ఇళ్ళ వద్ద హారతు లందుకోవడానికి కొద్ది సమయం నిలుస్తున్నాడు దేవుడు. కీదవాళ్ళు ఆయనను దూరం నుంచి చూసే ప్రార్థిస్తున్నారు. స్త్రీలలో, పురుషులకన్నా భక్తి విశేషంగా వుంటుంది. వారిది కోమల మైన మనసు. టను యింటి గడవలలోనూ టిటికీల వద్దా నుల్లుని భక్తిపూరిత నయ వారితో ఆ భక్తవరదుడి విగ్రహాన్ని చూస్తున్నారు.

వెంకయ్యగారికి పంభించిన ఆపద, ఊరేగింపులో వున్న పెద్దలకు తెలిసింది.

తెలంగాణ ప్రభుత్వం. మునుపటి కరణాల మధ్య సంప్రదింపులు జరిగాయి. ఊరేగింపులో నడుస్తూండగానే దామోదరయ్య రుసు కడిచి చూశారు. వారి ఊహల్ని లతనూ అయోధించాడు. సంచాయతీ జరపందే శవాన్ని ఎలాగూ, బయటకు కదవలేదు కాబట్టి, వెంకయ్య తను చేతిలోనే ఉన్నాడని వారికి తెలుసు. పరవాసన వేసిన రాక్షసుల్లా ఆనందించారు. దేవుడు తనకేవల తెలియనట్లు అభయహస్తం లోకానికి ఐస్తూనే ఊరేగుతున్నాడు.

ఊరేగింపు రామమందిరంవద్దకు వచ్చాక దేవుడి విగ్రహాల్ని, వేదపఠనం చేస్తూ మందిరంలోకి తీసుకువెళ్ళి పూజ చేశారు. ఆరాతి జరుగుచున్న పొరికథా కార్యక్రమం ప్రారంభమైంది.

ఒక వైపున, దాక్టరు ఇంక ఎంత ప్రయత్నించినా పోయిన ప్రాణం తిరిగిరాదని చెప్పి వెళ్ళిపోవడం, మరొక వైపున శవాన్ని పంచాయతీ చెయ్యందే కడపడానికి ఏలేళ్లదని మునుపటి దగ్గర నుండి కబురు రావడం ఒకేసారి జరిగాయి. ఆ కబురులో వున్న అర్థం వెంకయ్యగారికి, ఆయన బంధువులికీ బాగా తెలుసు. వెంకయ్యగారు అసలు తను స్పృహతో ఉన్నాడో లేదో ఆయనకీ తెలియనంత దుఃఖంలో ఉన్నారు. అందువలన ఆయన అన్నగారి అబ్బాయి, మోహనరావు, పూనుకుని కృష్ణంబాయాడితో సంప్రదింపులు ప్రారంభించాడు.

కృష్ణంబాయాడు ఎప్పుడూ డోసురోనే వుంటాడు. పరమ కాశీ. మొహంలో, క్రూరత్వం ఉట్టిపడుతూ వుంటుంది. మోహనరావుతో మూడే ముక్కలు చెప్పాడు. పదివేల! ఇస్తే, శవాన్ని కదలనిస్తామని, తీకపోతే పంచాయతీలో, దీనిని హత్యగా తేల్చి 'పోస్టుమార్టమ్' కు సంపిస్తామని చెప్పాడు. పెద్దంటే కుర్రవాడి శవాన్ని పోస్టుమార్టమ్ కు సంపించడానికి ఎవరంగీకరిస్తారు?

వాటిలో శవాన్ని సెక్కులు కాసినట్లు, పెద్దమనుషులంతా శవాన్ని అమ్మే డబ్బు కోసం మూగారు. మోహనరావు చాలాసేపు బ్రతికిపోలాడు, అంత డబ్బు ఇమ్మకోలేమని మరో సందర్భంలోనయితే విషయం ప్రకటించడం చేశాడు. అతను కొంత పట్టు విడుదల కలిగి మనిషి కాబట్టి, కొంతైనా

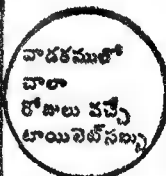
పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో మీరు జరుగబోతున్నది, మీ నరియే న చిరము గలించితిమి మీరు తెలుస కొంగరినట్లు యితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకున్న పుగు ఒక పుష్పము మీరూ, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేళవిసరములున్నా, మీనరియే న చిరునామా, వెంటనే వ్రాసినవండి. బోర్డుకాస్తములోని రూపక గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ తాముతం 12 మానములలోను మీయొక్క అభివృద్ధి, లాభవృద్ధి, జీవితవ్యయము, విద్యనవరములో మీకు జయముకలుగునో, ఉద్యోగం చెయ్యంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు. ఆరోగ్య విషయము, వరదేశము నము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, ప్రేమము, సంతానము, విధివేత్తలములు, లాభరీ, అకస్మాత్ ప్రభుత్వ లాభముమొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి 1.25 రూ.లకు పోస్టుము వి. పి. గా పంపగలము. వి. పి. కార్డులు ప్రత్యేకం. దుష్ప్రగ్రహములేన వాడవుయెడల కాంతివేయు విధానం కూడా తెలువగలము. వివరములు మా పూచీపై చంపబడును. మేము పంపిన బోగట్టు మీకు తప్పిగా లేనియెడల పై కము వాచనుచేయబడును. ఒకసారివరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI,
(A. W. P.) Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.

హామామ్ వల్ల తాజాగాను కాంతిగాను వుండండి

హామామ్ తో ఘట్టకాని ప్రతి దినము స్నానము చెయ్యండి. హామామ్ మీ శరీరమును శుభ్రపరచుటయే గాక, దానికి కాంతినిచ్చి, హాయిని గొల్పును. ప్రతిరోజూ హామామ్ వాడండి... ఈ సబ్బు మాత్రమే వాడకానికి చాలా రోజులువస్తుంది.

జాబా ఉత్పత్తి

కాయదు ఎదురు చెప్పడు. కాని ప్రస్తుతం ఉత్సాహం చందా విషయంలో, వెంకయ్యగారి మీద ప్రకాశానికి కోపం వచ్చిందని అందరికీ తెలుసు. అందువలన ప్రకాశంవద్దకు వెళ్లి తాళలేదని రెండు వైపుల వాగికి తెలుసు. చివరికి వెంకయ్యగారి బంధువు అండా బ్రతిమాలుగా, కొద్ది మోతాన్ని

సుప్రభాతం

తగ్గించి, చివరకు, రాత్రే మంచాయటి ముగించి, శవాన్ని దహన కార్యానికి విడుదల చేశారు, కృష్ణంవాయుడి ముఖా. ఇరవై రెండేళ్ల కొడుకుని పిగొట్టుకున్న వెంకయ్యగారూ, వివాహమైన కొద్ది కాలంలోనే

ఖల్తను బాగిట్టుకున్న ఆయన కడలా ఒక్కగా నొక్కి బిడ్డను కాటి కప్పగిస్తున్న ఆయన భార్య, దుఃఖంతో తెల్లవార్నూ కుమిలిపోయారు. ప్రాద్దునే సుకుమార్ కు అంత్యక్రియలు జరిగియి. వీరందరితో పాటూ వక్కింటి కారద కూడా దుఃఖించింది. (నకేషం)

వైదూర శతకే బట్టలన్నీ మెరియించుచే తెలుపునా వాస్తవంకమైనా కట్టక ఇది మిల్లి ముద్దల కొందీ సురగ గల సర్ఫ్ యొక్క ఉత్తమ ఆదేశానికి వల్లనే. మీ బట్టలన్నీటి ఉతుకును చాలా సులభం చేస్తుంది. మీ బట్టల బట్టలు, వస్త్రాలు, వీరదా... ప్రతీదీ అమిత తెల్లగాను, ప్రతీదీ పరిశుభ్రంగాను వుంటుంది. సర్ఫ్ ఇంట్లో ఉత్తమం.

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉతుకును

వారపలం

23-12-1966 శుక్రవారం మొదలు

29-12-1966 గురువారం వరకు.

మేషం : పుత్తివ్యాపారంలో యిదివరకు దేవుడైన చికాకులు తొలగిపోయాయి. అవసరానికి యెదో ఒక విధంగా ఉప్పు పనికి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో డౌరస్ ప్రాచుర్యం బాగా ఉంటాయి. రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రోత్సహితం అంటాయి. ప్రయాణాలు కొంచెం ప్రయోజనకరం.

స్త్రీలకు : కుటుంబ కార్యక్రమాలు విరాటంకి ముగిసేవేరవుతాయి. వివాహాలపై పాల్గొంటారు.

వృషభం : వాతం ప్రారంభంలోనే పుత్తివ్యాపారంలో చికాకులు దేవుడైన తరువాత వర్షం కొంటాయి. కొద్దివ్యవసాయం జరిగి ఉండవలసి అర్థికంగా వత్తిడి వస్తుంది. భారీవత్తుల చేసేవ్యాపారాలు వాయిదా వేయడం మంచిది. అందోరన కలుగుతుంది. మిత్రాలకు వస్తువులు పంపిస్తును.

స్త్రీలకు : అరోగ్యం సహజంగా ఉంటుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకోవాలి.

మిథునం : కొన్ని వ్యవహారాలు ములుపుగా వెనకబడి, మరొకటింటే ప్రయోజనం ఉంటుంది. పుత్తిలో యెదో ఒక విధంగా ఉప్పు ఉండవచ్చు. సహజ ముత్యాడిన వ్యవహారాలు కొంతవరకు లాభిస్తాయి. వారం మధ్యలో చికాకులు వస్తాయి. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాల్లో లభిస్తున్న వ్యయం తగ్గుతుంది. ప్రయాణాలలో చనిపోతూ ఉంటుంది.

కర్కాటకం : వ్యాపారంలో మిశ్రమం చనిపోతుంది. అందోరన లభిస్తాయి. పుత్తిలో ప్రయోజనం గల వస్తువులను కలుసుకోవాలి. అర్థిక వ్యవహారాలు యిది వరకు ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో మిత్రులకు ఉపకారం చేయగలరు. వారంతంలో ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు : అరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. బంధువుల వ్యవహారాల్లో మిశ్రమం ఫలితం ఉంటుంది.

సింహం : పుత్తి వ్యాపారంలో మిశ్రమం ముమ్మడిగా లాభించగల వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని నిధించగలరు. అర్థిక వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. ఉద్యోగంలో అధికారులకు కూడా మిశ్రమ ప్రయోజనం ఉంటుంది. ప్రయాణాలు అర్థిక వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. పుణ్యకార్యాల చేపట్టరు.

స్త్రీలకు : కుటుంబ కార్యక్రమాలు సంతోషకరంగా వెనకబడతాయి. వివాహముపై పుత్తి కొంటాయి.

కన్య : వ్యవహారాలను యెదో ఒక విధంగా పుత్తి వ్యాపారంలో మొత్తంమీద అధికారులకు బాగా ఉంటుంది. వారం ప్రారంభంలో సహజముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో సంతోషం వస్తుంది. సహజ వ్యాపారం కొంచెం ప్రయోజనకరం లాభించగలవు. సహజ కారణంగా భయపడవచ్చు. వజ్ర వంగులకు లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు : అరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. అందోరన సంతోషకరమైన వ్యవహారాలు వెనకబడతాయి.

తుల : పుత్తి వ్యాపారంలో మిశ్రమం కుటుంబ కుటుంబం లెక్కన వెనకబడతాయి. వారం మధ్యలో మాత్రం చికాకులు యెదో ఒక విధంగా ఉంటాయి. భాగ్యములతో కలిసి పేసే వ్యాపారాల్లో సహజము కాకూడా లభిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రోత్సహితం అంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు : కుటుంబ కార్యక్రమాలు కొంచెం ప్రయోజనకరం వెనకబడతాయి. వివాహాలపై పాల్గొంటారు.

వృశ్చికం : ప్రయత్నించిన ఫలం అనుకూలం కాదు అనుకూలమైన వ్యవహారాలు వెనకబడవలసి సంతోషం కలుగుతుంది. మిత్రులను దీనివల్ల వ్యవహారాలపై యిప్పుడు అర్థికంగా ఉత్తిడి వస్తుంది. ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరం. సహజముతో కూడిన వ్యవహారాలు ఉంటుంది. అనుకూల వార్తలను వింటారు.

స్త్రీలకు : అరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. సహజ కారణంగా మిశ్రమం లభిస్తుంది.

ధనుస్సు : పుత్తి వ్యాపారంలో కొంచెం శ్రమ కలిగినా, దానికి సంతోషం లభించగలదు. సమయానికి యెదో ఒక విధంగా ఉప్పు వేసి వస్తుంది. పుత్తిలో సహజము కాకూడా లభిస్తాయి. సంతోషముతో కూడిన వ్యాపారాలు ఉంటాయి. సహజముతో కూడిన వ్యవహారాలు దిగడం తగ్గుతుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ కార్యక్రమాలు అందోరన మార్పులు వస్తాయి. వైవాహికం వెనకబడతాయి.

మకరం : ప్రయత్నించిన ఫలితం వెనకబడిన ఫలితం ఫలితం మాత్రం సంతోషకరంగా ఉంటుంది. పుత్తిలో కొత్త వ్యాపారాలు యెదో ఒక విధంగా ఉంటాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రయోజనం ఉంటుంది. పెరుగుతుంది. పెద్ద వ్యాపారాల్లో మిశ్రమం లభించగలదు. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు : అరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. శుభ కార్యాలపై యెదో ఒక విధంగా అనుకూలమైన మార్పులు వింటారు.

కుంభం : వ్యాపారపరంగా ప్రయత్నాలు ప్రోత్సహితం అంటాయి. అధికారులవలన జరిగిన అనుకూలమైన వ్యవహారాలు కొంచెం ప్రయోజనకరం వెనకబడతాయి. పుత్తిలో వ్యాపారాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో మిశ్రమం ఉంటుంది. మిశ్రమం దివి కలిగిస్తుంది. మిత్రులకు సహాయం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాలు సహజంగా ఉంటాయి. సహజముతో కూడిన వ్యాపారాలు ఉంటుంది.

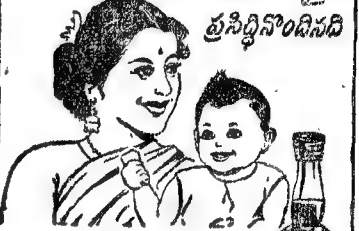
మీనం : మిత్రులను దీనివల్ల అనుకూలమైన వ్యవహారాలపై యిప్పుడు అర్థికంగా ఉత్తిడి వస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో మిశ్రమం ఉంటుంది. మిశ్రమం దివి కలిగిస్తుంది. మిత్రులకు సహాయం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు : అరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. సంతోషకరమైన వ్యవహారాలు లభిస్తాయి.

—మహేష్—

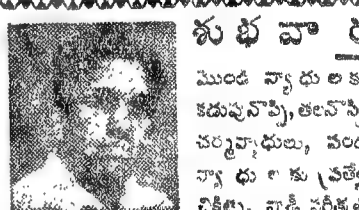
అరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో మహిళలు

అరోగ్య సౌఖ్యములకు లోతైన అధ్యయనం 60 సంవత్సరముల పైగా

కేసరి కులేతం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్ హైదరాబాద్, మద్రాసు-14

సీతారామ అవరత్ శ్రీధర్ (ఎడిటింగ్) విజయవాడ, సికిందరాబాద్, మద్రాస్, బరహంపురం, బెంగళూరు

శుభ వార్త ముందు వ్యాధులకు కడుపునొప్పి, తలనొప్పి, చర్మవ్యాధులు, నొప్పులు, వ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స, వాటి పరిశీలన వ్యాధిని నిర్ణయించుట, ప్రతినెల జిల్లా ముఖ్య కేంద్రాలలో మానసిక ప్రవర్తనలలో సలహా, మిజిల్, తేలిక కొరకు వాడుతుంది. రా. వూ. న్ ప్రొ. డక్టర్, డా. రత్నాబాద్, పెండ్రబాద్-4 (H.O.) —SWA—

3 నెలలు ఉచిత బహుమతి.

అందమైన స్త్రీలకు మిక్కిలి సుఖమైన అక్కడే ఉన్న అందమైన డిజైన్లతో రంగులతో పరిశీలన, కాశ్మీర్ ఆర్ట్ చిరంజీవి వచ్చివున్నది. పెద్ద పైకాకలో మాత్రమే లభిస్తుంది. 1 కి. లో 11 రూ. 20/-; 3 కి. రూ. 28/-; 4 కి. రూ. 36/- రెండు రోజులకు పై చిరంజీవి ఆర్ట్లను పంపి వారికి పాత గుడ్డు ఉచిత మీ ఆర్డరును పంపు పార్సల్ ద్వారా పంపగలరు.

ARVIND AGENCIES (WAPT-2) P B 1408 Delhi-6.

అమృతాంజనం

వాడి శీఘ్రంగా నివారణ పొందండి

నిరపాయకరంగా గుండె జలుబుకు, పొడారణ జలుబుకు అమృతాంజనం గుణాన్నిచ్చే అమృతాంజనం 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు, కండనొప్పికి, తలనొప్పికి, బెబుకులకు కూడా అమృతాంజనం పనిచేస్తుంది. కొంచెం కొంచెం ఉపయోగించి వలసి ఉంటుంది కాబట్టి ఒక పేసా మీ కుటుంబానికి కొంత వెలయి తరచి వస్తుంది.

అవసరానికి ఎప్పుడూ అమృతాంజనం ఉంచుకోండి. అమృతాంజనం 70 ఏళ్ళ ప్రసిద్ధిపొందిన నమ్మకమైన గృహ ఔషధం.

అమృతాంజనం నొప్పులు జలుబుల నివారణకు 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు.

అమృతాంజనం రిమిడర్,
మద్రాసు - బొంబాయి - కలకత్తా - ఢిల్లీ

కమ్యూనిస్టుదేశాలలో కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు కామరాజ్

(గత సంచిక కరవాయి)

“మాస్కో ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ది పీపుల్స్ ఆఫ్ ఆసియా” అనే సంస్థ ఒక్కటి రష్యన్ వుంది. భాషలకు సంబంధించిన పెక్కు పరిశోధన అను ఆ సంస్థ జరుపుతున్నది. ఆ సంస్థకు రెవ్ల్యూజీ భామరాజ్ కు ఆ సంస్థ డైరెక్టర్ షి కక్వింట్ స్టీగెజ్ మిచ్చారు. భారతీయ భాషలలోని గ్రంథాలలో ఏదీ గ్రంథాలు రష్య భాషలోకి అనువదించ బడుతున్నాయనే షెయ్యాన్ని, వాటిని చదవడానికి ఏదీ వసతులు చేయబడ్డాయనే షెయ్యాన్ని గురించి, ఆ డైరెక్టర్ వివరించారు.

సెంగళి, హిందీ, తమిళ భాషలలోని గ్రంథాలను రష్యన్ భాషలోకి అనువదించామని, ఈ భాషలను నలుపురు రష్య వారు పెర్వకొంటున్నా ధని డైరెక్టర్ తెలియ జేశారు. తమిళం వేర్వ కొనే రష్యన్ విద్యార్థి ఒక్కరు తమిళంలో కొంత మాట్లాడారు. కొన్ని మాటల వ్యవహార మిహో యిస్తే, చక్కని తమిళంలోనే ఆయన మాట్లా డారు. తర్వాత కామరాజ్ పెక్కు రష్యన్—తమిళ గ్రంథాలను వారికి స్నేహ ఒహామతిగా ఇచ్చారు. మేము తీసుకొని వెళ్లిన కొన్ని తమిళ గ్రంథాలను ఆ సంస్థకు బహూకరించారు కామరాజ్.

రష్యలోను మనదేశంలోలాగే జహీరంగ వధలు విషంగా జరగవు అలా జరిగే కొన్ని జహీరంగ వధలు ఏదో హోలోలో జరుగుతాయి.

సోవియట్—భారత సోహార్ద సంఘం వజ్జవ ఒక జహీరంగవధ విర్పాటయింది. హాలు మట్టని జనం, తానికి శ్రమితి నివా వహివా అభ్యక్షత వహించారు ఈమె విదేశ సోహార్ద సంఘాల యూని యన్ (యునియన్ ఆఫ్ సోషలిస్ట్ ఆఫ్ ఫ్రెండ్ షిప్ విత్ సోవిట్ కంట్రిస్) అధ్యక్షురాలు.

కొన్ని పంపత్తరాం శ్రీతం రష్య సోషలిస్టిక కొళా మంత్రిగా వున్న శ్రీమతి నివా వహివా భారత దేశానికి వచ్చారు. అందునల్ల కామరాజ్ ఆమెకు బాగా తెలుసు.

జహీరంగ వధలో కామరాజ్ కు గొప్పగా స్వగత రుచ్చి ప్రవంగించారు వివావహివా. భారత సోవి

ఆర్. వెంకట్రామన్

యట్ పత్నంబంధాలను గురించి, ఈ పత్నంబంధాలు ప్రపంచ శాంతికి ఎంత అవసరమన్నదానిని గురించి ఆమె వివరించారు. కామరాజ్ రాకతో సోవియట్—భారత ప్రజల మధ్య విడదీయరాని సంబంధం ఏర్పడినదని కూడా ఆమె అన్నారు.

కామరాజ్ వారి గొప్పగా సమాధానం చెప్పారు. సోవియట్ దేశంలో ఆయన చేసిన ప్రపంగాలలో వారి దీర్ఘ మైనది ఇదే. 30 మిమిషాల పాటు ప్రపం గించారు కామరాజ్.

“నేను సోవియట్ దేశంలో ఆడుగు పెట్టినది మొదలు ప్రతి రంగంలోను మీరు పొందిన మహ త్తర పురోభివృద్ధిని చూస్తున్నాను ఉదాహరణంగా, ఆర్థిక రంగంలో మీరు వెళ్లే వేగం ఇతరులకు అశ్చర్య విశ్రాంతిని కలిగిస్తున్నది. సోవియట్ భారత దేశాల మధ్య సుదీర్ఘ కాలంగా పత్నంబంధాలు అభివృద్ధి అవుతున్నాయి. సరి హద్దుల చృష్టితో మన దేశాలు కలిసివుండకపోయి వచ్చిటికీ, అంతరంగంలో ఉభయ దేశాలా సర స్వరం పెంచుకుని వున్నాయి.

“మీ దేశంలో జరిగిన మహత్తర విప్లవాన్ని మా విప్లవకవి భారతి ప్రశంసిస్తూ, అదృతమైన గీతాలు వ్రాశారు మీ విప్లవ వాయకుడు లెనిన్ ‘భారత దేశం స్వత్రంత్రమయితే వీడల్లెవ అసియా దేశాలు కూడా విడుదల పొందుతాయి’ అని విశ్వసించారు. మేము స్వత్రంత్రం పొందిన పిదప, మన ఉభయ దేశాల అంతరంగ సంబంధం బల పడింది. ఆర్థిక రంగంలో సహకారం, సోషలిస్టిక రంగంలో ప్రతినిధి వర్గాం విర్పాలు, రాజకీయ తంగంలో వర్ధాపం—ఇవన్నీ అభివృద్ధి చెందాయి.

“మా ప్రధాన ప్రధాని నెహ్రూజ్ మీ దేశానికి 1927 లో మొదటిసారిగా విజయం జేశారు. ఆటు తర్వాత పెక్కుసార్లు వర్ధాపయవారిగా విచ్చేశారు. మీ దేశం అభివృద్ధిని చూచి, అదేవిధ మైత్ర అభివృద్ధి భారతదేశంలోను ఏర్పడాలనే చృష్టితో ప్రజాశక్తి సంఘం వియమించి ప్రోత్స

హించారు. మీరు వ్యవసాయ రంగంలో మారణాల్ వ్యవసాయ సహకార క్షేత్రానికి చేసిన సహాయం, పరిశ్రమ రంగంలో భిలాయ్ వంటి ఉక్కు, కర్మా గారాలకు చేసిన సహాయం, విద్యుద్రంగంలో వియవేలి విద్యుదుత్పత్తి కేంద్రానికి చేసిన సహాయం మొదలయిన వాటికీ మేము ఎంతో ముఖనశి వున్నాము.

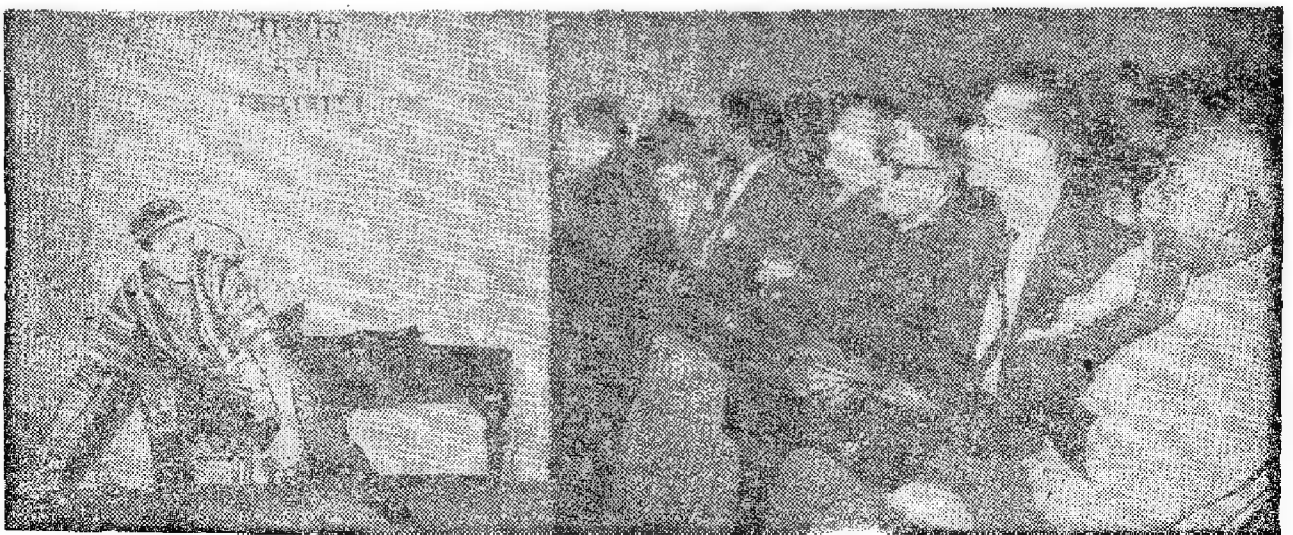
“నేడు వియత్నాంలో జరుగుతున్న యుద్ధం మూడవ ప్రపంచ యుద్ధంగా పరిణమించరాదనే మేము కూడా అందోళన పడుతున్నాము. వియ త్నాం యుద్ధాన్ని విలపడానికి చేసే ప్రయత్నాలలో అన్ని దేశాలూ పాల్గొనాలి. దీనిని గురించి మా ప్రధాన మంత్రి శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ పుస్తంగా చెప్పే వున్నారు. వియత్నాం పోరాటం అపదానికి అమెరికా వెంటనే విమోక్ష దాడులను ఆపాలనేది మా కోరిక. శాంతి చృష్టిగల దేశాల్ని దీనికోసం తీవ్రమయిత ప్రయత్నాలకు స్థూనుకోగలవని నేను విశ్వసిస్తున్నాను.

“మా భారత పిత గాంధీజీ ప్రపంచ శాంతి దూత. ప్రపంచంలో యుద్ధం అన్నదానివే రూపు తూపించి ఆడుత కలలు గడ్డారు. ఆయన సూర్య ములో వదలిన మా వాయుకుడు జవాహర్ లాల్ నెహ్రూ దానికోసం విరంజరం పాటు పడ్డారు. జవహర్ జ్య సమితిలోను, వెలుపలను ప్రపంచ శాంతికి మన ఉభయ దేశాలూ అనేయం మైత్ర చృష్టి చేస్తు వ్దాయి.

“మీరు మాదేశ సంస్కృతిని శాల గౌరవిస్తు వ్దారు. మీ దేశంలో లాగే మా దేశంలోను పెక్కు భాషలు మాట్లాడు తున్నాము. మీరు భాషా సమన్వయ పరిష్కరించుకున్నట్లే మేము పరిష్కరించుకో గోరుతున్నాము.

“తమిళ భాష శాల ప్రాచీన మైత్ర భాష. దానిలో గ్రంథాలు అనంభ్యంకంగా వున్నాయి. వాటిని మీలో కొందరు చదువడం మోషి, వేరు తాం వంతోహిళ్ళర్పాలు పొందాము.

“మీరు చూపిన అవధానిమోహాలు నా మన మలో వింద పోయాయి. భారత ప్రజలకు మీపై

సోవియట్ తత్వాధర్మవాన్ని తెలిపిస్తున్న కామరాజ్

అందమైన! అలంకరణలు!

అజంతా

(రిజిస్టర్డ్)

అభరణములు.

దరించండి

మధ్యరాయి సాదాపాదము

No. 419 రూ. 4/-

20.352

20.356

20.357

రూ. 14/

రూ. 14/

అజంతా గోల్డ్ కవర్స్ వర్క్స్

మిలీటరీ వర్క్స్, మిలీటరీ వర్క్స్

స ల హా

క్రోన్యూస్ అనందం, ఎం. జి. వి. తిరిగి
యిచ్చేందుకు అప్లై చేయండి. నడక బలంకు
పై పూతకు వాడే టైం. 1 ఏడాది 11-50
సెన్సిటివ్ రకం ఆర్థరైటిస్ గుణంకు రూ. 27/-
ఎక్స్ పర్టు సెంపుటా జవాబుకు కనదు వేసాలి.

డాక్టర్ రత్నం పర్యం

Sex Specialists (Estd 1904)
అణంపురా మార్కెట్ వద్ద, మలకా పేట రిల్వే
స్టేషన్-36 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

కుందీర్

డి. గోపాలాచార్యులవారి

ప్రేమామృతం

ఆరోగ్యానికి బలంగా

అమృతదాతృమం
ప్రెవెంటివ్ లెటర్
గురురాగూ-17

“అంధులకు పాఠ్య పుస్తకాలకు ప్రతి
గామం ఇండియన్ ఇంకో తేనెన కొరూ
మలకా మూల మేలంపాలి. జాతావళి
11" X 2", 4" X 4" మి. తొలగి
జాతావళి అంటారు. నం.

కామరాజ్

పున్న వద్దాం, వారి పురస్కారం మారు చూపి
శ్రద్ధాపూర్వకముగా అందమగుట్టలకు చేస్తున్నది.
సోవియట్, భారత్ సత్సంబంధాలకు ఉత్తరాలకు
అభివృద్ధి పొందాలి చెబుతూ నా మాటలు ముగి
స్తాను” అని కామరాజ్ ప్రసంగించారు.

కామరాజ్ ప్రసంగాన్ని సెమియోన్ రూడిన్
రష్యన్ భాషలో అనువదించారు. ముఖ్యమైన
సందర్భాలన్నింటినీ శ్రీకాంత్ కరతాక రసమయ
మే ప్రశంసించారు. రూడిన్ అనువాదం చక్కగానే
వుందని అర్థం చేసుకోగలిగిము.

అటు తర్వాత అక్టోబర్ 10 నుండి పురస్కారం
కామరాజ్ ప్రదర్శనలు జరిగాయి. గౌరవ విధులు,
ఉత్తరాలకు, రష్యన్ సంగీతం మొదలయినవి
జరిగాయి. ఈ రష్యన్లైన కార్యక్రమం ముగిసే
టప్పటి ప్రజల పుత్తాపాపానికి పాలంది. అందరూ
కామరాజ్ వద్దకు వచ్చి, ఆయనను చూడాలి
ఆతుర పడ్డారు. ఒకరిని ఒకరు తోసుకుని మొందుకు
వచ్చి కామరాజ్ తో కరతాక చేశారు.

జూలై 30 న చేరి ఉదయం కమ్యూనిస్టు
పార్టీ కార్యదర్శి లిలిన్ వోవోస్కె సమీక్షించారు
కామరాజ్.

సోవియట్ డేం కమ్యూనిస్టు పార్టీ లక్ష్యం
లిలిన్ వోవోస్కె ముందే చెప్పి పూర్తి, సోవియట్
లో 12 లక్షల మంది పార్టీ సభ్యులు వున్నారని,
వారిలో 51 శాతం కర్షకులు, కార్మికులునని,
శివసేన వున్న విప్రులు, ఇంజనీరింగు పాఠశాల
కామరాజ్ విప్రులు, సోవియట్ కార్యకర్తలు
యె తెలిపారు. ప్రజల శ్రేయస్సు పార్టీ శ్రేయస్సు,
ప్రజల శ్రేయస్సుకు ప్రతికూలంగా పార్టీ ఎలాటి
సమితి పూనుకోదని అన్నారు.

పార్టీ సమావేశంలోనే పార్టీ ప్రజాశక్తి
సాధించుతాయని, వాటిని రూపొందించడంలో
కార్మిక సంఘ ప్రతినిధులు, స్వసహాయ సంఘ
ప్రతినిధులు, ఇంజనీరింగు విప్రులు, సోవియట్
కార్యకర్తలు— అందరూ తిలుసుకుంటారని కుది
రవ్వే తెలిపారు. ఆ విధంగా రూపొందించిన విధా
నాలను డే పరిపాలన ద్వారా సహించిన ప్రజ
తము వెరవేర్చాలని ఆయన అన్నారు.

కొన్ని సమయాల్లో పార్టీ శ్రేయస్సుకు,
లక్ష్యానికి ప్రతికూలంగా కొందరు పని చేయ
వచ్చునని, అందుకు ఆ సభ్యులపై ప్రతికూల
చర్య తీసుకుంటామని, అవసరమైతే, వారిని పార్టీ
నుంచి బహిష్కరించడం కూడా జరుగుతుందని
ఆయన తెలిపారు.

“మీరు అరులు పరచే ప్రజాశక్తి, ప్రజాశక్తి
అప్పంటేనే కింది స్థాయి నుంచి, వాడ ప్రతి
వాదాలు జరుగుతాయి. అదేవిధంగా పార్టీ తిర్మా
నాలు గూర్చి కిందిస్థాయి వరకంటే చర్చించ
బడుతాయి. దీనిని బహిష్కారానికి పెట్టాలి”
అని అంటాము.

“పార్టీ సభ్యులను ఎప్పుడు తర్వాత వారికి
శిక్షలు ఇవ్వబడుతుంది. దానికోసం శిక్షణ పాఠ
శాలలు వున్నాయి” అని ఆయన తెలిపారు.

“పార్టీ నిర్ణయాలు ప్రభుత్వం అమలు
పరచలేదు! ఏమీ జరుగుతుంది” అని భాగము
అంటాము.

“పార్టీ నిర్ణయాలు అమలు జరిగే ద్వారా
ప్రభుత్వం. వాటిని ప్రతిమంగా అమలు పరచ
డానికి అటంకాలు ఏర్పడితే, వాటిని పార్టీకి ప్రభు
త్వము ఎవరించెలి. పార్టీ వాటిని మరొకవారు
పరిశీలించి, మార్పులు చేయవలసి వస్తే చేస్తుంది,
అయితే, పార్టీ అనుమతి లేకుండా ప్రభుత్వం
తుకు తాస్తే ఏమీ చేయడానికి లేదు.” అని కుది
రవ్వే మూలం చెప్పారు.

తర్వాత కామరాజ్ విద్యాకాళా మంత్రి శ్రీ
ఎలడిన్ సు తిలుసుకుని సభాసభారు.

బొంబాయిలో పున్న పుత్తి శిక్షణ కళాశాల
జి. జి. టి. సోవియట్ యూనియన్ సహాయంతో
చదువున్నది. దానిలో 50 మందికి పైగా రష్యన్
పాఠశాల విప్రులు పని చేస్తున్నారు. మారు
మందికి పైగా భౌతిక విద్యార్థులు రష్యన్
విద్య, శిక్షణ పొందుతున్నారు.

రష్యన్లలో 42 విద్యవిద్యార్థులు, 714 కళా
శాలలు ఉన్నాయి. విద్యార్థులలో 52 శాతం
బాలరు, 48 శాతం బాలికలు. మొత్తం విద్య
ర్థులలో 40 శాతం ఇంజనీరింగు చదివే వారు,
12 శాతం స్వసహాయ కార్యక్రమ విద్యార్థులు, 8
శాతం వైద్య విద్యార్థులు, 25 శాతం ఉపాధ్యాయ
శిక్షణ పొందుతున్నవారు, 15 శాతం గణితం,
విజ్ఞాన కార్యక్రమ మొదలయినవి చదువుతున్నవారు.

రష్యన్లకు బోధన భాష అయిన ప్రాంతా
భాషలోనే జరుగు తున్నది. కళాశాలలు, పరిశోధన
శాలలు కేంద్ర ప్రభుత్వం ద్వారానే వదుస్తు
న్నాయి.

“ప్రజాశక్తి వున్న ఆర్థిక స్వస్థ గమక
ఒక్కొక్క రంగంలో ఎంతమంది శిక్షణ పొందిన
వారు కావాడనే మొదట్లోనే నిర్ణయం చేసి,
దానికి కావలసినన్ని నిధులతో ప్రత్యేకపడతాము.”
అని ఎలడిన్ విద్యమంత్రి ఎలడిన్.

“మూ డేంలో కళాశాల ప్రవేశానికి పెద్ద
ప్రతి పులుస్తుండే, మూ డేంలో పరిశీలించింది?”
అని ప్రశ్నించారు కామరాజ్.

“మూ డేంలోనే అదే పరిశీలించి. ఒక్కొక్క
స్థానానికి ముగ్గురు, నలుగురు పోటీ పడుతున్నాయి.
యోగ్యతను బట్టి అవసరమయినంత మందిని
మూడం ఎప్పుడు పిల్వాలను పూర్తి చేస్తుం
టాము.” అన్నారు ఎలడిన్.

విజ్ఞాన కార్యక్రమంలో 50 శాతానికి పైగా
విద్యార్థులు చేరుతున్నారని తెలుసుకుని అభ్యుత్స
హులైన కామరాజ్. సోవియట్ డేం ప్రతికూల
రంగంలో పురోగమించడానికి ఇది ముఖ్య కారణ
మని అన్నారు కామరాజ్.

విద్య మంత్రితో సభాసభించి తిరిగి వస్తుండగా
దారిలో పిల్లలకోసం ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేసిన
స్టోర్లు చూడము. ఆ స్టోర్లలో గుంపు తీసి
కీలకమవుతున్నది. “ఏరంతా పిల్లలకు కావలసిన
వస్తువులను తీసుకోడానికి గుంపుగా నిలబడ్డారు!
పిల్లలను పరామర్శ చేయడంలో సోవియట్ ప్రజలు
ఎంత శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నారో.” అని అంటాము.
ఆ ప్రజలను ముగించి ప్రశంసించారు కామరాజ్.

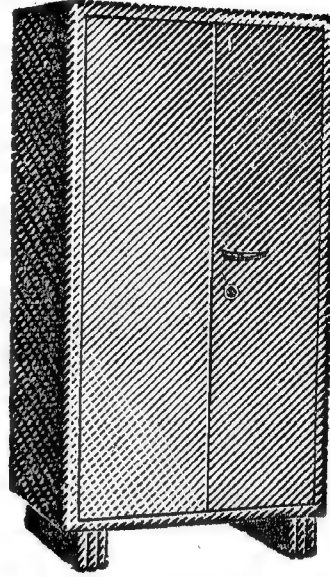
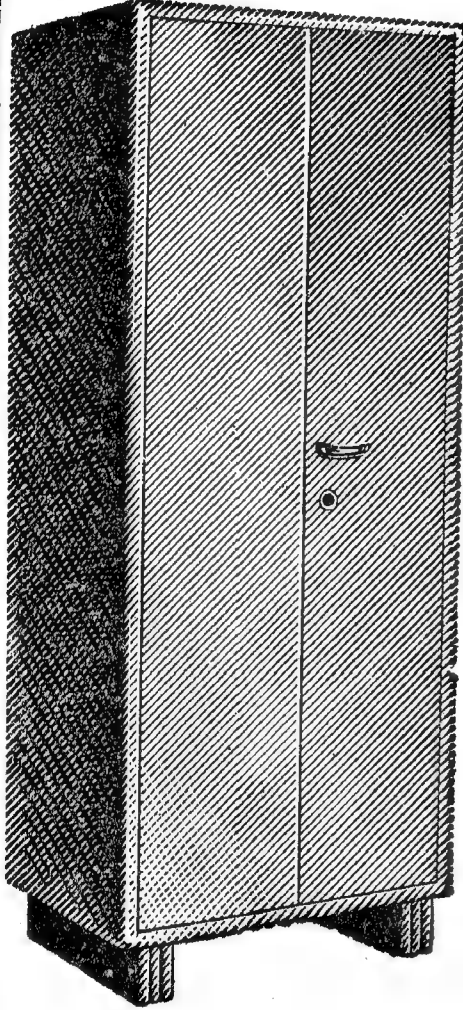
(సేకషం)

—అనువాదం: డి. రా.

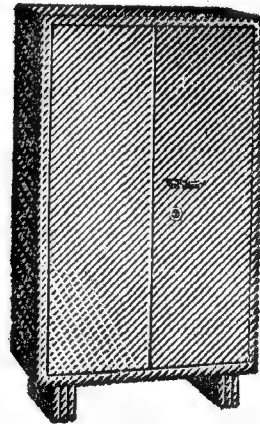
(అనందవికటన్ లొకేషన్లో)

వస్తువులను పెట్టుటకు ఖీరా క్యాబినెట్లు!

ఖీరా క్యాబినెట్లు క్రమస్వచ్ఛవి, ముక్కలుగా ఉండవి ఉత్కృష్టమంది ఎంతో అందమైన వివిధ కోణాలలో రీయల్డ్ డ్రాయి. ఇవి ఎన్నో ఏళ్ల పాడవకుండా ఉన్నాయి. మీ విలువైన వస్తువులను భద్రముగా పెట్టుకొనుటకు ఖీరా స్టీల్ క్యాబినెట్లు ఎంతో అనువుగా ఉంటాయి. ప్రతి క్యాబినెట్ కు గట్టిగా కాళము వడే ఏర్పాటు ఉంది. మీ కాలనంట్ల వీటి పెట్టెలను మార్చి పెట్టవచ్చును మరియు అదనపు హంగులను పెట్టుకోవచ్చును. అసెమబ్లీ తిని టైల్, ఎక్కరైవారే, మీ వస్తువులను భద్రముగా పెట్టుకొనుటకు ఖీరా క్యాబినెట్లనే కొనండి!

'సాఫ్టర్': 1641 మి.మీ. x 831 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (65" x 33" x 19")

'యూటిలిటీ': 1971 మి.మీ. x 910 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (78" x 36" x 19")

'మిడ్లెట్': 1270 మి.మీ. x 760 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (50" x 30" x 19")

ఖీరా స్టీల్ వర్క్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

స్వామి వివేకానంద రోడ్, సాంకాక్రస్, బొంబాయి-54

అమ్మ

తాడిగిరి
పోతరాజు

రైలు ఆగింది.

తనను ముసురుకొంటూన్న ఆలోచనలకు వ్యతిరేకమైన మెల్లగా దిగాడు అతను. బంగ్లా ట్టెక్స్టును పొట్లాం చంకతో పెట్టుకొని పడవేసి 'బాబుగారూ' రిచ్చా. రిచ్చా బాబు గోరూ' అంటూన్న రిక్వావల్ల కేకల మధ్య మండి దూసుకొని ముందుకెళ్ళాడు.

వెళ్ళవెళ్ళమని కాస్తాన్న ఎండ ఆర విరిగి ముక్కలయిపోయిన మోటారుపానా

నితో కుతకుత లాడుతూన్న అవేళం, రోడ్డుపై కరుగుతూన్న తారు, మనసులో మరుగుతూన్న ఆలోచనలు మోటారు, హోర్ను, రిక్వా మువ్వల వప్పుళ్ళ మధ్య అలవాటుయిన కాళ్ళు దారి చేపికోంటూ నందులూ అనుబంధపు గొండులూ దాటి పోయాయి.

చెడిపోయిన హిత ఇనుపపానాన్ని,

మీరు గుట్టులు గుట్టులుగా పేర్చిన ఆ బో పరివీతమైన పండువారుకు నడిచి ప్రక్కకు తిరిగి అమూలపై నున్న ఇంటిమూండు అగి పోయాడు.

తుప్పుపట్టిన తాళం మండ్రగబ్బలా ఉండితలుపుపై. జీర్ణమైన తాటాకులతో నల్లగా ఉన్న పంచుపాళి వసారా గబ్బంతా చిందరవందరగా ఉంది. పిచ్చుకలు రాల గొట్టిన తాటాకులతో దిమ్మె ప్రక్కగా ఆన్చిన నులకుమంచం. విసురుగా వెళ్ళి మంచం వాల్చుకొని వదుక్వాడు. జేబులో వెయ్యి పెట్టుకొని.

జేబులో ఉత్తరం తగిలింది.

దాన్ని బయటికి తీసి గచ్చుపై దానితో నువ్వాలు చుట్టసాగాడు.

అదే ఉత్తరం తన నక్కడకు శాదు కొచ్చింది. ఆ ఉత్తరం వ్రాసిన వ్యక్తితో ముఖముఖి మాట్లాడి తాడో పేడో లేల్చు కొని పాటానికి తాను మాటాహుటి బయలుదేరి వస్తే అతను లేడు.....

ఉక్రోశంలో అతను మంచంపై బడి అటూ ఇటూ దొర్లాడు.

మడతలలో చిల్లులుపడి నలిగిపోయిన ఆ ఉత్తరం పైకి ఆతని చూపులు ప్రాణాయి. ఉత్తరాన్ని ఉండలా నలిపి గుప్పిరి ముడుచు కున్నాడు.

"ఎలానో ఈ నెలపాటు సర్దుకోవా లిట.. ఎలా సర్దుకోవాలి?.. అదసలే విశాళ మట్టణం. అన్నం కొలిచి అమ్ముకుంటూర్న హోటల్ వాళ్ళు... చదివించలేని వాళ్ళు ముందుగానే ఆలోచించుకోవాలి... చదువు కని తన నక్కడికి పంపించి తన నెండుకలా హింపించాలి.. తన వద్ద లేకపోతే మరొకరి వద్ద అప్పు తీసికొని పంపాలి.. అసలు పంపా లనుం టేగా ఈయనకు— ఈయనకన్నా తను వడనియ్యవద్దు. ఆమెగారు గీచిన గీటు దాటడి మహాశయ్యుడు.. పైకి ఎగ్రాతం ఏమీ ఎరగనట్లే నంగవాలిలో మాట్లాడు తుంది..."

ఉక్రోశం పట్టలేక ఆతని మనస్సు లోలోన తిట్టుకోసాగింది. గట్టిగా కళ్ళు మూసికొని ప్రక్కకు వత్తిగిరి పడుక్వాడు. మూసిన ఆతని కనురెప్పల వెనుక వారిద్దరి ఆకారాలూ కదలసాగాయి. కసిగా వాళ్ళను స్మృతివశంతో అవలోకించ సాగాడు.

"చూడు వీలా.. వీడికి రెండు సంవత్స రాల వయస్సువుడే తను కళ్ళు మూసింది. ఇప్పుడైనా వేసే వీడికి తల్లిదండ్రుమా.

అలా.. తొలకాళిక చూడ, ఏదోలా బాడము
బోతున్నావో... ఏదీ ఏ చేతుతో.. పెడు
తున్నా... బాదువా!... అమ్మ!..

తనకు దగ్గరకు తీసికొంది ఆమె,
ప్రేమగా ముద్దుగా తటనిమిరి, తన చురు
బాన్ని పెత్తెత్తి లాలనగా తన కళ్ళలోకి
చూపింది అంతా నటన, నిపురు, కప్పిన
విప్పు, తన తండ్రిని మోసగించటానికి
మెత్తని చిరునవ్వు.

ఆమె చేతిని తొలగించుకొని చూరంగా
జరిగిపోయాడు తను కొరకలా చూస్తూ..

“తప్పు బాదువా..రా.. అమ్మ.. పిలు
వ్తుంటే అలా నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళవచ్చా...
తా”.. మళ్ళీ పిలిచింది.

“ఏవు, అమ్మవుకాదు!.. పిన్నివి”..

“మంచిది.. చెల్లి ఆడుకో”.. ఇలానే
లేనిపోని, నూరిపోపి పిల్లల్ని చెరుపుతారు.”

అయినప్పటికీ సుదీర్ఘంగా తనకేసి చూస్తూ..

అలాటి నుండే తనకు సవతితల్లి ప్రాస
కంలో పెరిగే దుర్లభ సంభవించింది.
పెళ్ళయిన మరుక్షణంలోనే ఆయనను తన
నుండి వేరు చేసింది. అంతకుముందు
అల్లారుముద్దుగా చూపిన తండ్రి తనపై
చీటికినూ చీటికి చేయి చేసికొనిగాడు. కానీ..
అదో.. అదో..

ఆరోజులోనే ఆమె అట కట్టింది.

అవాల్చి నుండి ఈనికృష్ణమైన ఇంటి
నుండి వెనుక్కి అభించింది.

“ఏలా.. ఇటులా!.. చెధవ.. వేళెదులేవు.
నీకు సిగరెట్లు కావల్సి వచ్చాయా?...రా,
ఇటు”..

భయపడుతూ భయపడుతూ తన
ముందుకు జరిగాడు.

“లేదు వావా.. నేను తాగటంలేదు,
కాలంటే ‘నల్లనీ’ వడగండి.. మరింతా”

“చెధవ.. పెైన అబద్ధాలు చెబుతావా
దగ్గరకు రా.. నీవు సిగరెట్లు తాగకపోతే
నీ జేబులోకివి ఎలా వచ్చాయి.. రా” ఆయన
చేతిలో నలిగిపోయిన సిగరెట్లు. కోపంతో
ఎర్రబారి కంపిస్తూన్న ముఖం.

“ఏదో అటకాయతనం పోనివ్వండి..
చదేపదే అడిగితే వాడు మాత్రం ఏం చెబు
తాడు.. రా.. వాయవా”.. దగ్గరకు తీసి
కొంది తను.

“నీవలా వాళ్ళే గారణం చేసి పాడు చేస్తు
న్నావ్.. వదులు వాళ్ళే.. ఏమన్నా భయమూ
భక్తి ఉంటేనా?... ఇప్పుడే ఏదోలా తయారై

యంతే లేవు కనుకనాట ఎంటా?.. వదులు
పైకా అబద్ధాలు.. ఇది రెండు తప్పు.”..

అమె వెనుక దాక్కున్నాడు తను. తనకు
దెబ్బలు తగలకుండా వాన్న బారి నుండి
తనను తప్పించటానికి ప్రయత్నించింది.
రెండుమూడు దెబ్బలు అమెకు కూడ తగి
లాయి. అమెను బలంగా వెట్టివేసి తన
ఒళ్ళంతా హవం చేశాడు.

“తాగుతావా.. చెప్పు.. తాగుతావా!”

“తాగను వావా.. తాగను.. తాగను.”

“వంపెయ్యండి లేకపోతే.. నడలండి”..

అమె అడ్డొచ్చి ఆయన చేతిలో బెత్తం
లాక్కుంది.

“అదికాదు. నీవు చూడబట్టి వరి
జోయింది.. లేకపోతే ఎన్నాళ్ళు మన కళ్ళు
కప్పేవాడో!.. అసలు మొదలుపెట్టి ఎన్నాళ్ళ
యిందో!.. ఇంకా ఏమోచూస్తు సిగరెట్లు వా!
ఎప్పుడు చాకలికి వేసివా నీడి బట్టలు
జాగ్రత్తగా చూడు.. తోలు వలుస్తా..పో,
వా కళ్ళముందు నుండి”.. ఆయన ఆయా
వంతో గాలి పీల్చుకొంటూ అన్నాడు.

ఆ మాటతో తన కర్తవ్యమైంది. ఆ తెర
వెనుక వాటకమంతా చాకలికి ఇస్త్రీగుడ్డలు
చెయ్యబోయ్యే ముందు తన జేబులు వెదకిన
అమ్మకు, తనని తప్పించటానికి మంచి
చాన్సు దొరికింది. ఒకవేళ అమ్మ బ్రతికి
ఉంటే అలా చేసేదా?... కోప్పడి “ఇలా
రెండోసారి చూస్తే వాన్నతో చెబుతా”నని
బెదిరించేది... తనంటే పిన్నికి కచ్చ.. సవతి
కొడుకుంటే ప్రేమ ఎలా ఉంటుంది.. చాచీలు
చెప్పి తనను కొట్టింది పెత్తెత్తి ఏమీ తెలియ
నివ్వకుండా నంగవాలిలా అడ్డొచ్చింది..
అబ్బ.. ఒళ్ళంతా ఎలా వాతలు తేలి
పోయాయి.. అమ్మ ఉంటే ఇలా కొట్టు
నిచ్చేదా?... దుఃఖం అగిందికాదు తనకా
వేళ. ఏడుస్తూ అమ్మమ్మను వెతుక్కుంటూ
చక్క ఇళ్ళలోకి నడిచాడు.

“అయ్యో.. అయ్యో.. ఇవేం వాత్రా.
బంగారంలాటి పిల్లాడ్ని కొట్టుటానికి చెతు
తెలా వచ్చాయో... ఇంతకుముందు లేడున్నా
ఇది.. చీటికినూ చీటికి కొట్టుటం చీదరించుకో
వటం. కన్నకొడుకు, కొడితే మాత్రం,
ఎక్కడికి పోతాడు.. ఇంకా ఎన్ని అగణట్లు
పెడతారా తండ్రి.. ఈ ఈడు పిల్లలన్నీ
తెలిసే చేస్తారా?... చెప్పుడమ్మా?... ఏదో
సిగరెట్లు ముక్కు తాగినందుకు ఇలా కొడుకు
బాదినట్లు బాదుతారా?... వాయవా అతల్లి

ఇంట్లో కాలి పెట్టినప్పుడే అనుకోవ్వాలా!
పడ.. వాయవా ఒకళ్ళతో చెప్పుకుంటే
తీరేవా, మన కష్టాలు.. అయ్యో అయ్యో
కన్నకడువయితే కొద్దూలే చూస్తూ
ఉంటుంటుందా!.. వాత లన్నిటిని తరచి
తరచి పరిశీలిస్తూ ముక్కు చీరుకోపాగింది
అమ్మమ్మ.

“సవతితల్లి సవతితల్లి పిన్నిగారా?
తల్లితో సమానమాతుందా? పిల్లవాడ్ని ఇక్క
ట్టింది తీసికొన్నండి”.. పానుభూతిని వ్యక్త
పరచింది పొరుగుంటావిడ.

“అంతే తల్లి.. అదే.. నేనూ అను
కొంటున్నా!.. వా బిడ్డ పెరు మిడుగా
మిగిలిన ఈ ఒక్క వలును.. మహావ్యూతి
ఏమందో—మాకో పెద్దందనే భయం కొద్ది
నేనూ కొడుకులను వదిలి ఇక్కడే ఉండి
పోయా.. ఇక ఉండలేం.. పడ వాయవా!..
మానయ్య గారింటికి పోదాం.”..

తను చెల్లి పోబోయ్యే ముందు ఆయన
అనుమతి తీసికోలేదు. వెళ్ళకూడదని నిర్ణయ
దిస్తారేమోనని అమ్మమ్మ భయపడి తన
ఒంటిపై మున్న చొక్కా లాగుతోనే వేస
మామల వంచ చేర్చింది.

ఆ తరువాత తనను సంపించెయ్యమని
ఆయన బాదుబారాలు సంపాడు కొది
రించాడు.. వసేమిలా సంపపన్నాడు.. తన
భోజన ఇరుప్పం క్రింద వదువుకూ బట్టు
లకూ నెలకు ఇరవై రూపాయలు పంపేలా
నిర్ణయం జరిగింది. ఆ విధంగా తాను
ఆ ఇంటి నుండి నిష్క్రమించిన వాటినుంచి
ఆమె అధికారం మస్తిరమైపోయింది.

వసారాలో ఎవరిదో అడుగుల పవ్వడి విని
పించింది.

కళ్ళు విప్పి చూశాడు.

తెల్లగా మారిన కనుబొమల క్రింద
కాంతిని కోల్పోయిన కళ్ళు తనను గుర్తించ
టానికి శ్రమపడుతున్నాయి. ఎర్రని చెం
వలు తొత్తులు పడిపోయి కాటాక రంగు
పొడలు చూపుతున్నాయి. తెల్లబారిన మోపిసి
గడ్డం. బొత్తామూలు ఎగుడు దిగుడుగా
పెట్టుకోవటం వలన ఒకమూలాగా పిక్కు
పోయింది గూడలు పోయిన తల్త్ర..చేతితో
కూరగాయల మురికి సంచి.

“వాన్న..వాన్న”.. అతని గుండెలు గుణ
గుణ లాడాయి.

ఒక్కక్షణం క్రితం పడకూ అవ్వకీ

‘గాని ను చేసిన ఆలోచనలన్నీ అధ్యక్షుడై
 జియ్యాయి. అనిర్వచనీయమైన భక్తి
 భావమూ జాలి.. వాత్సల్యమూ అవాల్
 చితంగా తన హృదయ కుహరంలో చిగు
 రించాయి. కానీ అప్పటివరకూ తనలో
 దొరగిన భావాలు తిరిగి విజృంభించాయి.
 నట్లుదల మొండిగా భీష్మించుకు కూర్చుని
 అమ్మకు ఎదురు తిరిగిపోయింది.

అనూహ్యమైన తన రాకకు ఆయన
 కళ్లు విప్పారాయి.

ఆ కళ్లలో ఆప్యాయత, పుత్రవాత్సల్యం
 ఏమీలేవు. కేవలం పాదారణ పరిచితుణ్ణి
 కళ్లలో పల్కరించే చూపులు. అచూపులో
 వాళ్ళిద్దరి సుధ్యదూరం ప్రస్ఫుటమౌ
 తోంది.

గాలి స్థంభించి ఉక్కబోయ వారంభం
 దింది. పెద్దతుపానుకు ముందండ్ల గంభీర
 ప్రశాంతత అలముకొంది.

“ఎంతసేపయిందీ వచ్చి..గా”..మంథావ
 నంగా పల్కరిస్తూ తాళం తీసి లోనికి
 నడిచాడు. దానిలో ఆతనిలో ఉద్రేకం పొంగి
 పరుగులెత్తింది.

“పదిసేను రూపాయలు పండితే, వాకెలో
 పరిపోతుందనుకున్నారు. వాటిలో నీవు
 దాస్తూ ... బ్రతుకూ— మాకేం” అనే
 మీ ఉద్దేశ్యం.. చదివించటం ఇష్టం లేకపో
 నానెయ్యాలి.. అనలు చదివించమని ఏడ్చిం
 దెవరాంట... చదివించటం మా పిష్టం అంటు
 తీర్చి చెబితే నాదారి నేను చూసుకుంటాగా—”

అప్పటివరకూ స్థంభించిన గాలి ఎప్పు
 కుగా వీచి ఓటికిలు తలుపులనూ గజగజ
 తాడిస్తూ లోనికి ప్రవేశించింది. అతని
 ముఖంపై స్వేద బిందువులు మొలిచాయి.
 కోసంతో పెదవులు కంపించ సాగాయి.
 తండ్రి కేసి కోరచూపు చూడనిగాడు.
 ప్రత్యుత్తరానికి నిరీక్షిస్తూ.

అనంతరంగా నిలబడి ప్రశాంతమైన
 కూపులతో ఆయన వీధికేసి చూడసాగాడు.

ఓంటెద్దు బండి ఒకటి గతుకుల్లో
 ఉడి అటూ ఇటూ ఉగుతూ మెల్లగా
 కదుతోంది. ఆ ఇరుకు సందులో బండి
 నిండా సంచాలు, విరిగిన కుర్చీలు, ఓం
 దెలు ఏవో పాతపానాస్లు. బండివాడు
 ఎద్దు పుండుపై పొడుస్తున్నాడు. మెడ
 పొగబెట్టి ముసలి ఎద్దు గింజకొంటోంది.

“అవును. నిన్ను.. చదివించటం మా పా
 కాయి. అదే నేనిప్పు డనుకొంటున్నాను”

అమ్మ

అంతర్ముఖుడై తనలో తాను మాట్లాడు
 కొంటున్నట్లు పలికాడు ఓ నిమిషమయ్యాక.
 అనూహ్యమైన ఆ సమాధానానికి తాను
 మరొక రెచ్చిపోయవుడు.

“సరే. మీ ఉద్దేశ్యమేమిటో ఇప్పటి
 కయివా బయటపెట్టారు.. మీరు చేసే
 పనులను బట్టి మీ అంతర్యం నేను గ్రహిం
 చకపోలేదు. కానీ అదేదో మీ నోటి
 మీదుగా వివాలనే ఇంతదూరం వచ్చాను.
 నెలవు.. వా బ్రతుకుదెన్నోదో నేను చూసు
 కొంటాను. వెళతాను..” రెండడుగులు
 వేశాడు.

“వెళ్ళిపోతానని తెలియించితే.. బ్రతి
 మాలుతా ననుకొన్నావా.. ఒరేయ్. ఓటు
 చూడూ..”..

తీక్షణంగా ఉన్నాయి ఆయన చూపులు.
 తనను భస్మీపటలంచేసేలా ఆయన చూపులో
 అగ్నిజ్వాలలు.

“నీవు ఏవాడు వా అనుమతి లేకుండా
 మరులించన చేరవో అప్పుడే ఈ ఇంటి
 నుండి నీవు వెళ్లిపోయ్యావ్.. అలాజా
 నుండి వాకు కొడుకే లేడనుకున్నాను.
 తెలిసిందా?”.. గాయపడ్డ మనస్సు కళ్లలో
 మూర్ఛింది బాధగా.

“అవును. ప్రేమ మమకారాలు కరు
 వైన చోట ఎవరైతే ఎలా ఉండగలరు?”

“అదే నేనూ చెబుతున్నాను. నిన్ను
 ఎదురు ప్రేమించుతున్నారో వాళ్ళ దగ్గరికే
 వెళ్లు.. నీ మేనమామలే నీకు అయినవాళ్లు
 కదా?...నే నెవరని నన్ను డబ్బడగటాని
 కొచ్చావ్?..పో..వెళ్లి. వాళ్ళనే అడుక్కో”
 కంఠంలో చిత్కారం.

“వెళ్ళక ఉంటావా ఇక్కడ.. తప్పక
 వెళతాను.. మళ్ళీ జన్మలో ఈ గడవ
 తొక్కను.”

గిర్రున వెనుతిరిగి విననిసా నడిచి వెళ్లి
 పియ్యాడు ససారా దాటి. ముక్కుకు
 సూటిగా చూపకొంటూ పెద్దపెద్ద అంలు
 వేస్తూ వీధికి అడ్డయిడి నడవసాగాడు.
 తండ్రి మళ్ళీ పిలుస్తాడేమోనని ఎదురు
 చూశాడు. కానీ మలుపు తిరిగివా ఆయన
 పిలువలేదు. అహం పూర్తిగా దెబ్బతిని
 పోయి, తిరిగి వెళ్ళటానికి మనస్కరించక
 శాశ్వతమైనట్లుగా మలుపు తిరిగి వాలిదు
 గులు వేశాడు.

“వాడువా!.. వాడువా!.. వాడువా!”

అప్యాయత ఉట్టి పడుతోంది కంఠంలో.
 ప్రక్కకు తిరిగి చూశాడు. సభకుంజ
 కలయ తిప్పుతూన్న బామ్మగారు భుజం
 మీదుగా పమిట లాక్కుంటూ లోనికొచ్చా
 నించింది

‘విశాఖ మండేవా రావటం..మంచినిచ్చి
 వ్వవా.. ఎండనబడి వచ్చావ్!’.. అంటూ
 తన ప్రత్యుత్తరం కోసం ఎదురు చూడ
 కుండనే గొల్లతో చల్లని మంచినిచ్చు
 అందించింది.

‘ఎంత చల్లనిచూపులు ఎంత ఆప్య
 యత. తను సరాయివాడయివా నోరారా
 పిలుస్తుంది. వాన్నట.. వాన్న.. ఈయన
 కన్నా పరాయివాళ్లు నయం’..కోసంతో
 మనసు కుతకుతలాడిపోయింది.

“ఇంకా ఎన్నార్లకు చదువు ముగుస్తుంది
 వాయవా?”

“ఇంకో ఏడాదయితే అయిపోతుంది
 బామ్మగారూ”.. అరుగుపై భాళి మంఛి
 నీళ్ళ గొన్ను పెడుతూ అన్నాడు.

“ఈ ఏడాది ఎలానో కళ్లు మూసికొని
 చదివెయ్యి. కష్టాలు కలకాలమంటాయో!.
 పాపం.. మీవాన్న నీ కోసమని అడగకూడని
 వాళ్ళను కూడ అడుగుతున్నాడు పైకం.
 నిన్ను మా ఇంటికొచ్చాడు ఒక యాభై
 రూపాయలంటే సర్దుమని. మా వాడిది
 అంతంతమాత్రపు సంపాదం”...

తను కూర్చున్న కుర్చీలో నుండి మం
 దుకు జరిగిగాడు. ఆమె మాట్లాడుతున్న
 దేమిటో తన కర్ణంకానట్లు నివ్వెరపోయి
 ఆమెకేసి చూశాడు విస్మయిత సేత్రాలతో.

ఆమె తన కళ్ళముందు కదుల్తూన
 స్మృతులతో విలీనమైపోయి చెప్పుకుపోసా
 గింది.

“అన్నట్టు మూర్తి.. మీ పిన్నీ పియ్యాక
 నీవు రావటం ఇదే కదూ.. కానీ పోయి
 నప్పుడు లాశేకపోయివా శ్రాద్ధానికైవా
 వస్తే ఎంతో బాగుండేది నల్లనిలో”.

చివ్వున తం పైకెల్లాడు. ఎవరో
 బలంగా వీపుపై చరచినట్లు రక్తం
 గడ్డ కట్టుకపోయింది. మూగవాడయి
 ఆమెకేసి చూశాడు-భ్రుకుటి పైకెత్తుకుని.

“వాడువా!.. ఏ అమ్మ గుప్పెట్లోనో
 గానీ వచ్చని చెట్టుక్రింద కూర్చోని చెజ
 తున్నాను. ఉన్నతాట ఉన్నట్లు చెప్పు

కోనానీ. వీరితో గుమ్మరిగల మనస్సే. తన జీవిత
వాళ్ళలోనే వాళ్ళిద్దరి పట్టు గడుపు
కొంటూ విన్నవించుకొంటుంది. గుణ
సంతులనాలు కాబట్టి సరిపోయింది కానీ
మరొకరై ఎవరైవా మిడిసిపాటు గల
మనస్సుతో 'వా కేందుకొచ్చిన తర్దివ'మని
నీ వరువు ఎప్పుడో మాన్పించు.. మనలో
తునుమాట వాయువా.. నీవు తనకేమవుతావని
తాను విన్నవించుచుంది."

మనస్సు కలుక్కు. మంచి. పృథ్వీయం
వరితాపంతో నిండిపోయింది. కనుకలకుల్లో
గిరువ నీరు తిరిగింది. పెల్లుబిడి వస్తూన్న
దుఃఖాన్ని దిగ్వింగుంకొంటూ పెదవులు
తరచి పట్టుకొన్నాడు.

"అ... ఎలా పోయిందంటే...." అమె
జాకరింపు చేసికొంటున్నట్లు కళ్ళు పెట్టింది.

"అ... రక్తపోటు... రక్తపోటు వచ్చి
ఒక రోజు ఉన్నవరంగా నిరుచుకు పడిపోతే
అప్పుటిలో చేర్చించారు. ఎన్ని మూడు
తిచ్చివా తగ్గు ముఖం పట్టుక మూడో
రోజు కన్ను మూసింది..... అయితే ఆ రెండు
రోజులూ విన్నవించుచు ఉందనీ పిలిపించ
మనీ కలదరించిందిట... ఆ జబ్బున్న
వాళ్ళకు దిగుళ్ళుండ కూడదు వాయువా!..
మంచి మంచి వాళ్ళను భగవంతుడు పిల
పాడు... పాడు ముందను..... నన్ను
తీసుకు పోకూడదూ.... అయ్యో... మూర్తి
వెళ్లిపోతున్నావా..."... చివరి మాటలు
బిగ్గరగా పలికింది.

మూర్తుడు నడి వెల్లిమొద కొచ్చాడు.

భయంకరమైన వడ గాలులు రోడ్డు
పూర్వీ కుమ్మరిలా వెల్లివ పోతున్నాయి.

వచ్చాకానంతో అతని పృథ్వీయం
బహించుకు పోసిగింది. మానసిక సంక్ల
భంతో కరగిపోతూ మెల్లగా ఇంటికినే వడి
దాడు.

తలుపులు వారల్లా తెరిచి ఉన్నాయి.

హిగ చూరిన గోడలు— గోడలపై
పొలి గూళ్ళతో కనిపించిన పోటోలు— చిందర
చందరగా సామాను— అప్పుటిలో మంచాలు
భావితేక వేలపై వదులున్న రోగుల్లా—
పాతగుడ్డలు— మూగుడు కంపు కొడున్నాయి.

అతని చూపులు తండ్రిని అవ్వేసిస్తూ
వంటగదిలోకి ప్రాకాయి. చట్టా నల్లగా
లుపుబట్టిన రేకు ఉద్దాలు— వంట
పాత్రలు— వాటి మధ్యన చిన్న అంగవస్త్రం
వదులుకు చుట్టుకొని కూర్చున్న తండ్రి...

ఇటీవల విరవహించిన కార్గెట్ రేపి పావక్ పావో పోటీల్లోని వివరాలు— వెంక
రూపాయిలు విహుమతిపొందిన పై రెండు చిత్రాలు వంపినవాడు శ్రీ అర్. వసు. శ.
చిరంజీవుల పేరు: బెహ్రామ్; యన్. అబ్బూరా. విడుదలయిన విహుమతి పొందిన తదువాది
రెండు వంపినది— శ్రీ యన్. అర్. శశిర్. చిరంజీవి శ్రీ కృష్ణకేక మోహన్. మొత్తం
పదివేల రూపాయిల మేరకు విరవహించిన ఈ పోటీలో నూర్ ప్రతి కల్పితేభర్
విహుమతులు ఇవ్వబడ్డాయి.

మీకుగల గూతల తాటి కాయల విలువ
కోరుకుంటుంది.

అటు తిరిగి కుంపటి వూడుతున్నాడు.
కుంపటి నుండి పైకి లేచాన్న తెల్లని
బాడిద తంపై పేరుకంటేంది. మధ్యా
హ్నము ఒంటి గంటకు తాడెడు వియ్యం
కొంగింపు కొంటున్నాడు.

మూర్తిభవించిన దైన్యం— తన—
అయిన జీవితంలో ఎన్నో కష్టాలు వంట
లించినా తనకు తెలియవల్సింది— అన్నిటిని
ప్రింగుకొని చిక్కులేని వాడిలా ఈ
దొడుబడిన కొండలో తండాల్నుకోవటమే
తన సంకల్పం. కానీ పెరుని ఎప్పుడు ఎవరికి
చెప్పుకోడు. చివరికి తనకు కూడా....
తనలోక వలలు వాడిగా తండ్రి భావం
తటం గ్రహించి అతని గుండె తరుక్కు
బోయింది.

తెయ్యి విరిగిపోయిన కుర్చీలో కూల
కదాడు.
“టేబిల్ పై రిండర వండరగా వున్నకాలు
—కునక తారిన మరోచకాల జోడు— అతి
దీయిన అగరు వత్తుల చక్రం— వున్న
కాంతు రీపి ఒకదానిపై మరొక దానిని
వల్లనాని కుప్పకమిండాడు— అవాలోది
తింకా.

హిత వున్నకంతో నుండి తారినదండి
కురు—

అమ్మ

జీన్సు చెయ్యవలసిన కవరీ— సిన్నమ్మ
దమ్మారితో వ్రాయబడి వుంది. అత్తతతో
దాన్ని అందుకున్నాడు— పై దిరువామా
తనదే— వెంటనే దించి కడుచుకోవాడు,
చిరంతన మూర్తికి,

మూర్తి,
భగవత్సవనం నేము
క్షేమం. ఇప్పుటివరకూ వేనెపుడూ ఉత్తరం
వ్రాయకపోయినా ఈ వేళ వ్రాస్తున్నానంటే
నీవు చిన్నవాటి మూర్తిని కావే విశ్వాసం
తోనే. చిన్నతనంలో నూ మొక కోపంతో
అలిగి పోయావ్... ఇన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపో
— ‘అమ్మా— బాబ్’ అన్న కోపం తగ్గ
లేదా?

నీ మనస్సు వాస్తవాలేలా మృదుక ప్రక
ర్తించును. నీవు ఇంటికి తిరిగితా.... నీకు
వ్యంత ఇల్లు— తల్లిదండ్రులుండగా
కుట్టల వందలో ఏ అకయమూ లేని
వాడిలా పెరగటం వాటివ్వడం లేదు. వాళ్ళు
పైకి ఏమీ అనకపోయినా రోరోవల వాళ్ళ
వడతాలు. ఎవరి పిల్లలు వాళ్ళకే బరువైన
ఈ రోజుల్లో నీవు వాళ్ళకెంత భారమో
అలోచించు. ఒకవేళ నీకు అక్కడేదాగుంటే
మామయ్య గారింటి వద్దనే ఉండు—
నిన్ను బలవంతా ఇక్కడ ఉంచటం మా

చేయటం కాదు. కానీ మళ్ళీ మళ్ళీ మళ్ళీ
అటు కూడ వచ్చి కూచి పోతుంటు—
కిక్కిరయిన వాటి నుండి బా బాన్నకు
మనస్సు స్తబ్ధమై లేదు.

కూతు నీవు తప్ప వేరే విడువబోయి
నీకు తమ్ముళ్ళే కానీ— చెల్లిని కానీ అంది
వ్వలేని నిర్వాసికాలను. నీచే ‘అమ్మా’
అని పిలిపించుకోవాలికి నోచుకోలేదా బాబూ
నీవు— ‘అమ్మా— బాబ్’ అంటూ ఇంటలో
తిరుగుతూంటే మాకెంత ఆనందంగా
ఉంటుందో చెప్పలేం— పెరివులకు ఇక్కడికే
రా..... వా మాట రిపేచయ్యవు కదూ!

ఇల్లు
అక్కిసులలో
అమ్మ
నిలవేటి—

కడుపులో తెయ్య పెట్టు ఎవరో తెలి
నట్లు అనిపించింది.
తల్లిని చిన్నతనంలోనే పోగొట్టుకున్నాడు.
అతని రూపు రేఖలా ఉంటాయో తానెలా
ఉంటుందో తనకు తెలియదు. తనకు
మరో మాత్రం దేవిని దైవం ప్రసాదించాడు—
అమెనూ కోర్చేయ్యాడు. ‘అమ్మా’ అని
ఎవరిని పిలిచి ఎరుగదు. తను ఎంత పాపిష్టి
వాడు.

“అమ్మా....” గుండెలో గునవం దింపి
నట్లు కేకపెట్టి ముందుకు వంగినది
పోయ్యాడు.

“ఎవరూ?”

అతికిరి విని నెను తిరిగి చూసిన వుద్దుడు
మెల్లగా రోనికొచ్చాడు. కవరు ముఖానికి
అడ్డు పెట్టుకుని కుమిలి కుమిలి ఏక
గ్నాన్న పుత్రుడు. ఆ ఆకస్మిక సరిణామా
నికీ కారణ మేమిటో వూహించలేక పీడ్లు
పులా నిలబడి పోయ్యాడు.

“బాబ్... అమ్మ.... అమ్మ.... విషయం
—వాకెందుకు తెలుప లేదు.....”

ఏడుపుతో వున్నంగా పెరిగిరాని పల్లె
కులు బొంగురుగా వినిపించాయి. తాను
ఉద్దేశించిన “అమ్మ” ఎవరో ముగించక
తికమక వడిపోతూ— పుత్రునికి చేరునగా
తిరిగి అలానే కూర్చుండి పోయ్యాడు—
ఆ వుద్దుడు.

అతని పదాలపై తెంతు కన్నీటి
బొట్టు చెప్పుని తాటి వడ్డాం. ●

హితో! నీ అవతార పడేత నేనీ తెలుసుకున్నా?

కిలా ప్రతి
పేల్చులో ఉల్లాసం

ఇప్పుడు
ఆకర్షణీయమైన
ఈ పేల్చులో
దొరకును

QILA

SPECIAL CIGARETTES

ఎజిర్ హిల్స్ రియల్.

మధురగాయని

సుశీల

"కోడి ఒక కోనలో, పుంజ ఒక కోనలో
పిల్లలెము తల్లిడిల్లె ప్రేమలేని కానలో"
"పిల్లలూ దేవుడూ చల్లనివారే" అంద్ర
దేశంలో యీవాడు యింటింటా బహుళ
ప్రచారం పొందుతున్న పాటలివి. వీటిని
రాసింది ఒకరే అయినా, ఒకరే సంగీత
దర్శకత్వం వహించినా, ఒకే చిత్రం లేత
మనసులు తోనివి అయినా ఈ పాటలను
పాడింది కూడ ఒక్కరేనన్న విషయాన్ని
గుర్తుంచుకోవలసి ఉంటుంది. ఒక దానిలో
సంతోషం మరొక దానిలో కరుణ, దుఃఖం
నిండి వుండే యీ పాటలు తొమ్మిదేళ్ల
వచ్చే నోటి ద్వారా చిత్రంలో వినిపిస్తవి-
గొంతులో పనిదాని ధోరణిని, సంతోష,
కరుణ, దుఃఖసౌమ్య ఆయా సందర్భా
లలో నింపుకొని అలవించడం కష్టతర
మయిన కార్యం.

ఈ కార్యాన్ని వేర్వేరుతో సాధించిన కలం
సుశీలిది. ఇవే కాదు, ఇలాంటి ఎన్నో
పాటల్ని ఆమె గత వదమూడేళ్లుగా గానం
చేస్తూనే ఉన్నది. నేటి మన ప్రముఖ నటీ
మణులు అంజలిదేవి, సావిత్రి, జమున,
దేవిక, కృష్ణకుమారి, సరోజాదేవి, రాజశ్రీ,
జయలలిత మొదలయిన వారందరికీ వేవే
త్యంలో పాడేది ఎక్కువగా సుశీలే! సుశీల
పాట లేని తెలుగు చిత్రమయినా ఉంటుం
డేమోకాని, తమిళ చిత్రం ఉండదుంటే,
అత్యుక్తి కానేరదు. ఒక్క తెలుగు, తమిళాలే
కాదు. దక్షిణభాషా చిత్రాలన్నింటిలోను
పాడింది. పాడుతూంది. నిరంతరం పని

పాటలతో అలసిపోయే లక్షలాది ప్రజా
నీకాన్ని సుశీల తన గాన మాధుర్యంతో
అనందపరచుతున్న చేస్తున్నది.

సుశీల విజయనగరంలో జన్మించింది..
ఆమె తండ్రి స్వర్గీయ పులిపాక ముకుంద
రావుగారు. ఒకప్పుడు పేరుమోసిన క్రిమినల్
లాయరు. ఆయనకు కలిగిన సంతానంలో
ఆరుగురు అడపిల్లలూ, ముగ్గురు మగ
పిల్లలూను. అడపిల్లలు ఆరుగురిలోను
సుశీల వాలుగవది. ముకుందరావుగారు బ్రిటి
కున్న రోజుల్లో వీణ ఎంతో చక్కగా
వాయించేవారు.

సుశీల విజయనగరంలోని మహారాజా
సంగీత కళాశాలలో సంగీతం అభ్యసించి
"డిప్లమో" పొందింది. చాలా కచేరీలు
చేసింది. విజయనగరంలోగాని, ఆ పరిస
రాల్లోగాని ఎక్కడ సంగీత కచేరీలు జరిగినా
సుశీలే లగ్నతొంబూరిం.

మద్రాసు వచ్చాక సినిమాలలో పాడ
టానికి ముందు, రేడియో కార్యక్రమాల్లో
పాల్గొంటూ ఉండేది. ఒకసారి రేడియోలో
పిల్లల కార్యక్రమంలో పాడుతున్నప్పుడు
ఒక్కటి నటుడు, దర్శకుడు, నిర్మాత శ్రీ కె.
యస్. ప్రకాశరావు గారు విని ఎంతో
ముచ్చటపడి సంగీత దర్శకుడు శ్రీ పెండ్య
లతో చెప్పారు. పెండ్యలగారు సుశీలను
పిలిపించి 'ఆడిషన్' జరిపారు. గొంతు చాలా
చక్కగా ఉన్నదని మెచ్చుకుని ఆయన
అప్పుడు ప్రకాశరావుగారు నిర్మిస్తున్న "కన్న

మోహన్ కుమార్

**‘ఉత్తర దక్షిణాలు’
అకామంగేష్కర్ తో ముచ్చటపడ్డ సుశీల**

తల్లిగా చిత్రంలో పాడించారు.

1953 లో “కన్నతల్లి” చిత్రం ద్వారా సుశీల ఆంధ్రులకు నేపథ్య గాయనిగా పరిచయం అయింది. వాటినుంచి నేటి డాకా ఎన్నో గీతాలను వైవిధ్యంతో అలపించింది. పాడినవి వేలసంఖ్యలో ఉంటుంది గనుక ‘ఎన్ని పాడింది?’ అంటే, ‘ఇన్ని’ అని ఖచ్చితంగా చెప్పడం కష్టం.

ఏదైతే పాట పాడవలసి వచ్చినప్పుడు, సంగీత దర్శకుడు ముందుగా పాట విని పిస్తాడు. ఓకసారి ఆపాట విన్న వెంటనే చిత్రంలోని పన్నివేళాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని భావయుక్తంగా రసపోషణ చేస్తూ— పాడేయగలిగే సామర్థ్యమూ, చాకచక్యమూ సుశీలలో ఉన్నవి. ఆయా సందర్భాలను అనుసరించి అనందం, ఉద్వేగం, వీర, రౌద్ర, కరుణ, దుఃఖ, హాస్య, శృంగార రసాలను గొంతులో నింపుకొని ఆరాపన చేయాలి. అప్పుడే ఆ పాటలు రసపుష్టిని కలిగి ఉంటుంది. అలాంటి నైపుణ్యం సుశీలలో ఉన్నది. అందుకే ఆమె పాటలు ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించుకొని ఉంటుంది. దక్షిణాదిలో గల అందరి సంగీత దర్శకుల వద్దా సుశీల దాదాపు పాడిందనే చెప్పవచ్చును.

సుశీల కంఠాన్ని తెలుగువారి కన్న, తమిళులే చక్కగా వినియోగించుకున్నారేమోననిపిస్తుంది. ఒక్కో తమిళ చిత్రంలోని ఆమె పాటలు వింటూంటే ఎంతో ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. “ఈ పాటలు పాడింది మన సుశీలేనా? ఇంత బాగానూ పాడగలుగుతుందా? అయితే మరి మన చిత్రాల్లో ఇంత బాగా ఎందుకు వినిపించవు?” అనే

ప్రశ్నలు యీ పాటలు వింటున్నప్పుడు మనలో ఉదయించక మానవు. మచ్చుక, ‘రాజావీన్ పార్వ్ లాణ్ యిన్ పక్కన్’, ‘లవ్ బర్డ్స్’ (అన్నా) ‘కల్లాన్ ఎన్నన్ మన్నన్’— ‘అమ్మమ్మా’ (వెల్లీర్ ఆడయ్) ‘యారైత్తాన్ నంబవదో’ (వరక్కంపాచై) అనేవి చాలు, సుశీల గొంతులోని గొప్ప ధనం వెల్లడించేందుకు.

అకామంగేష్కర్ పాటలంటే సుశీలకు మక్కువ. సుశీల పాటలంటే అతాకు ఆసక్తి. వీరిరువురి మధ్యా చక్కటి మైత్రీ ఉన్నది. “జై జవాన్, జై కిసాన్” అనే పాండి చిత్రంలో యిటీవల సుశీల రెండు పాటలు పాడింది.

తీరికగా ఉన్నప్పుడు కచేరీలకు వెళ్లడం, సంగీత రసప్రధాన చిత్రాలు చూడడం శ్రీమతి సుశీలకు అలవాటు. స్నేహితులు ఎవరైతే విదేశాలకు వెళుతున్నప్పుడు అక్కడి సంగీతాన్ని టేక్ వ్యాతా తెచ్చుకుని విని

ఆనందిస్తుంది.

1957 మార్చి 4 తేదీన డాక్టర్ రాజా రామమోహన్ రావుగార్ని వివాహం చేసుకొని శ్రీమతి అయింది సుశీల. వివాహం మద్రాసులోనే జరిగింది.

సుశీల మితభాషిణి. అధిక ప్రసంగాలు చెయ్యదు. స్వాడియోకు వస్తే తనే మిట్, తన వనేమిట్ అందవరకే! పాట పాడిన తర్వాత తలవంచుకుని తిన్నగా కార్లో యింటికి వెళ్లిపోతుంది. సుశీలన, తెలియని కొంతమంది ఆమెకు అహంభావం అనుకుంటారు. కాని, ఆమె గొంతులో ఎంత శ్రావ్యత, మధురిమ పిండి ఉన్నవో మని షీల్ అంత సుంచితనం, సుర్యాద ఉట్టి పడుతుంది.

సంగీత పాఠశాలలోను, అనురాగం పంచి యిచ్చే భర్త సాన్నిధ్యంలోను సుఖప్రదమైన జీవితం గడవటం కన్న - స్త్రీగా సుశీలకు కావలసింది ఏమున్నది? ●

చిత్రపహరీ

దొయంకారం అడుగుంటు నేళ. పివన్
మ్మడియోలోది మూడవస్థలు బయట
కుర్చీలో కూచుని కూటింగు విశామ
నమయంతో వెలగవండు తింటున్నది, నటి
జేవిక. అయి చెంతకు వెళ్లి "వెలగవళ్ళు
అంటే మీకు యిష్టమా?" అడిగాను.
"ఏం, పేవర్లో రాసాలో?" అంటూ నవ్వింది

"నవ్వుమే జయం లో" రాజశ్రీ.

గాని, తనకు యిష్టమో, అయిష్టమో,
జన్మనేలేదు. అయితో లోకం ఉంది. అంత
తప్పున వట్టుబడదు. పక్కన మరో అయి
తారు వెలగవళ్ళు ఉన్నవి. వాటిని బట్టి
తప్పున్న, అయికి యిష్టమని. వాటిలోంచి
ఒకటి తీసి వాళు యిచ్చింది. "పంచదార
అడుకు తినండి, దావుంటుంది" అన్నది.
ఎవరో పంచదార తీసుకోల్సి అందించారు.
దేవిక ఉన్నచోట ఎంతో పందడిగా ఉం

కొత్త శీర్షిక ఎందుకు?

సినిమా క్లికలో 'కొత్తదనం' కావాలని
గోరవాటి కొత్త అక్షరాలు (ఎందుకు...)

ఎందుకు?

మీరు సంకేతాలేనంటూ ఉంటే 'ఎందుకు?' శీర్షిక
'ఆంధ్ర సచిత్ర వాచస్పతి', పే. నా. 212, ముద్రాపాతం
కాదు.

ఒక సుప్రసిద్ధ హాస్యకారుడు మీ నవ్వుతో
అని 'తిరుస్తాను'

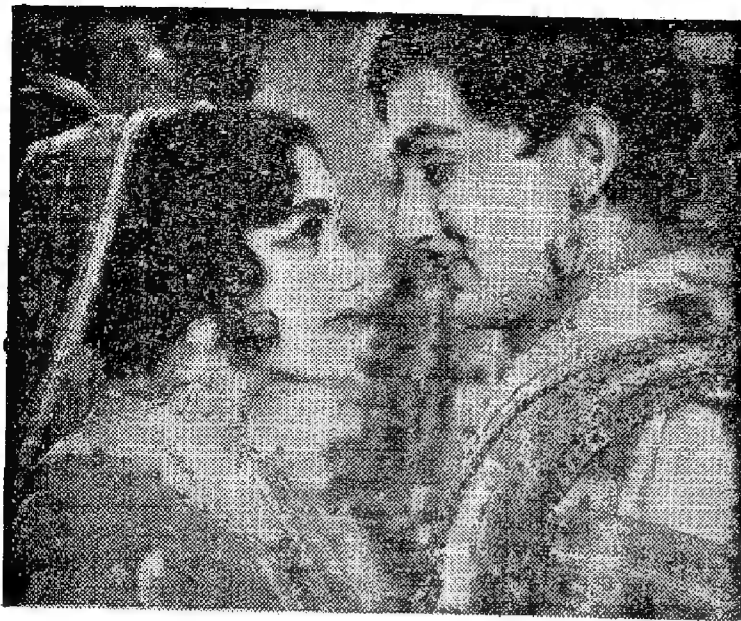
తెలుగు వాతావకాశానికి వచ్చే

'ఎందుకు?'

శీర్షిక ప్రతిపాదన అ సంచికలోని 'అత్యుత్తమ
ప్రశ్న' కి రూ. 1000 బహుమతి ఇస్తాము!

సంకేతాలేనంటూ మీ ద్వారా తెలుసుకోని ఎందుకు అని అడిగి
తెలుసుకోండి

మీరొక కొంత ప్రశ్నలు వేసేవారు కొంటే నవ్వుతోనే
దిగులుతూడవచ్చు!! (మరొక మరొక బహుమతి ఏలా, ఎందుకు
ఇచ్చారని మరొక అడుగు...)

‘రక్తసింధూరం’లో రాజశ్రీ, కోదండరామ.

జూరి. చివ్వుపల్లెలా అడుతూ అల్లరి చేస్తూ సరదాగా ఉంటుంది. ఎదుటి వారిని నవ్విస్తూ తను పోయిగా నవ్వుతుంది.

ఫోన్ లోపం ఉన్న సెల్ క్రికెట్ (ప్రొడక్షన్) వారి “పిన్ని” చిత్రానికి సంబంధించినది. ఇందులో దేవిక సీత పాత్ర ధరిస్తున్నది. ఈ పాత్ర బహు కన్యతర ములునది. ఇంటికి పెద్దకూతురై కుటుంబాన్ని నిలుపు బాధ్యతలు మోయవలసి కావటం, కుటుంబ పోషణ కోసం తన ప్రేమను త్యాగం చేసి—పిల్లాజెల్లంతో ఉన్న ఒక భవనంనుండి రెండవ అర్ధాంగి కావటం, అ పిల్లలను కన్నతల్లి కన్న మిన్నగా సాకటం,

చిత్రలహరి

బాల్లంతరి ముఖ్యభూమి అనుభూతులను తనవిగా చేసుకుని అనుభవించటం యీ పాత్ర లక్షణాలు. చిత్రంలో మిగిలిన అన్ని పాత్రలూ సీత పాత్ర చుట్టూ తిరుగుతవి. ఈ పాత్ర పోషణలో దేవిక ఎంతో మెలకువ, వేర్పు కనపరచింది. అమె తమ్ముడుగా కోభన్దాబు, మారుటి కుమార్తెగా విజయనిర్మల, భర్తగా రేలంగి, ప్రియుడుగా కాంతారావు నటించున్నారు. ఈ చిత్రం విడుదల అయింతర్వాత దేవిక ‘కేరెక్టర్ ప్లెయిన్’ అనిపించుకుంటుంది.

‘మహాలక్ష్మి’లో మార్కండేయం, కాంతారావు.

కేరెక్టర్ ప్లెయిన్ అంటే జ్ఞానము వచ్చింది. ఇటువంటి అవకాశం ఒకటి కృష్ణకుమారికి కలిగింది యిటీవల. తరతరాలు గల “రామీర్ సుమతి” అధారంగా వాడు మూవీస్ వారు నిర్మించు ప్రింటింగులో ఆ అవకాశం కృష్ణకుమారికి లభించింది. కానీ వెయ్యాలనే ఉన్నావామూ, కృష్ణ తనకా ఉన్న ‘కృష్ణ’కు యీ అవకాశం రావడం అభినందించడగ్గది. 30 రోజులు ఇన్ డోరూ, 15 రోజులు అవుట్ డోరూ తనూ యీ చిత్ర నిర్మాణం ముగిస్తుంది. మద్దిపట్ల మారి సంభాషణలూ, అక్కణ్ణామ నంగీతమూ, ఎం. కె. రాజా వాడూ గ్రహణ దర్శకత్వమూ వహిస్తున్న యీ చిత్రానికి ప్రతిభాకాళి శ్రీ కె. ప్రత్యగత్తు వర్కవుడు. కూర్పు. అక్కినేని సంజీవరావు.

“చిత్ర బొంబాయి మంచి శిక్షణ ట్రైంక్ కాల్ చేసింది. “వోటాభాయి” బాగా వెళ్తున్నదని అప్పుడే వాసుమూవీస్ కార్యాలయంలోకి అడుగు పెడుతూ చెప్పారు, శ్రీ ప్రత్యగత్తు. ఈ వార్త తెలిసిన బాటికి ఆ చిత్రం మూడువారంలోకి ప్రవేశించింది. వోటాభాయి చిత్రాన్ని చూసి, ప్రత్యూత హిందీ నటుడు రాజేంద్రకుమార్ ఎంతో మెచ్చుకున్నారు. మెచ్చుకుని “వా కన్న బా మిసెన్ తీర్పు ఇచ్చితంగా ఉంటుంది” అన్నారు. మిసెన్ రాజేంద్రకుమార్ కూడా చూసి “ఇందులో వాత తూండు తరలిందే నేంతుటణ తెన్నీ ఉన్నాయి. చిత్రం చూస్తూ నేను ఫియోటర్ల ఏదేకాను. ఇంత మంచి చిత్రాన్ని యీ మధ్యకాలంలో మూడరే”ని చెప్పి తుట. ఉత్తరాది వారంబడి డ్యూటీని ఆకర్షించే విధంగా “వోటాభాయి” చిత్రాన్ని రూపొందించిన తెలుగు తుంబుర్రుడు ప్రత్యగత్తును చూసి, తెలుగు వాళ్లందరూ గర్వించడగ్గ విషయం. ప్రస్తుతం అయిత “తమన్నా” అనే మరో హిందీ వర్ణచిత్రానికి దర్శకత్వం నెరవేరుతున్నారు. నవంబరు 2న బొంబాయిలోని రూస్ తెలా మూడియోస్ లో యీ చిత్రానికి ప్రారంభం జరిగింది. మూలాసీన్, బిశ్మిత్, శిక్షణ, ముఖ్య పాత్రధారులు. వోటాభాయి వేణయాన్ని పురస్కరించుకొని వరువుకు బొంబాయి నిర్మాతలు తమ చిత్రాలకు దర్శకత్వం

కపింబలవేందిగా శ్రీ వ్రత్యగాళ్ళు కోరుతున్నారు.

"జనవరిలో రెండు హిందీ చిత్రాలపై షేకర్ చేద్దామనుకుంటున్నాను" అంటూ చెప్పారు వ్రత్యగాళ్ళు "అప్పటికి వాసుదేవాచారీ ద్రితనిర్మాణం పూర్తి అవుతుంది." "అలా అర్జున్ చిత్రం ఎప్పుడు ప్రారంభిస్తారు?" అని అడిగాను. "జనవరి మార్చి వరకూ పడుతుంది" అన్నారు.

అక్రేయ చెయ్యి తిరిగిన రచయితలు జనగణి యిప్పుడు ప్రత్యేకంగా చెప్పవలసిన జనవరం లేకపోయినా, సందర్భం వచ్చింది గురిక యిక్కడ పేర్కొనవలసి వస్తున్నది. రచన రచనలోనూ, గేయ రచనలోనూ, రికేమిషన్లు అనుభవం ఉన్న వ్యక్తి. వచన, గేయ సాహిత్యంలో ఏదీ గొప్పగా రాయగలరూ అంటే రెంటినీ దేనికదే ప్రత్యేకతగా రాయగలరని చెప్పవలసి ఉంటుంది. అయినలో భావనలవేద అమితంగా ఉంది. వజీవ సాహిత్యం ఉంది. అందుకే అక్రేయ రచనలు సహజత్యాన్ని సంతరించుకొని ఉంటుంది. "మనిషి ఓ మనిషి యుగయుగాలుగా తరతరాలుగా మంచిని పొందించినది, తుందించినది.. మువ్వ! మువ్వ! మువ్వే!!" కునిషిలోని రోహిణి ఎత్తిచూపుతూ వనూ కత్యానికి పేలుకోలుపు పోడే పాట! స్వంత చిత్రాలనికని రాసుకున్నారు. దేవుడు, దైవత్వం మీద కన్న, మానవత్వం, మానవశక్తి మీద అయినకే నమ్మకం ఎక్కువ. స్వంత చిత్రనిర్మాణం ఆరంభించారు. ముఖ్య ప్రాడక్షన్స్ పేరు "చివ్వారి మనమలు" చిత్రం తీస్తున్నారు. ఇది పిల్లల చిత్రం గురిక, పిల్లలకు నెహ్రూజీ యిప్పుడు గురిక, వ్రత్యాజీ వ్రట్టిన్ రోజు (నవంబరు 14న) వైన పేర్కొన్న పాట రికార్డింగ్ తో ప్రారంభించారు. పాఠాభిజ్ఞంగా ఎవరైనా ఒక చిత్రం మొదలు పెడుతున్నప్పుడు దేవుళ్ళ పటాలు పెట్టేవాడనే కోర్కె కాదు కోట్లడం అనవలసి. అలాంటి తమిళ రేకుండా అక్రేయ నెహ్రూజీ పటానికే మూలపేరి పాటతో ఆరంభించాల్సి పోయింది మనకి. చక్కని వరుసచేసి సంగీతం ముక్కురొంది సంగీత దర్శకుడు కె.కె.ఎ. పాట మధ్యలో మనకి కుంఠతో పాట మరో భరవయిమంది అమ్మాయిల కంఠాలు కూడా రినిపిస్తవి. ఈ చిత్రానికి కథ, మాటలు, పాటలు రాయడంతోపాటు దర్శకత్వపు బాధ్యతనూ పోస్తున్నారు. అక్రేయ, పిల్లల చిత్రం నిర్మించాలని పేరుకొంటూ అయిత

కన్నెపిల్లలో జయలలిత.

తీస్తు కోరిక యావాడు యాదేరదోతున్నది. "వీరమేడు చూశావా?" అడిగింది కారణ. బార్బెట్ పిల్ల పీట కుప్పకుని గులాబీరంగు ల్లిపుక వేసుకున్నది. పెడలో అంటిపేట బంగారు గోలును అందంగా మెరుస్తున్నది. "లేదు. ఎక్కడంది?" అన్నాను. "మాడవలపిన పట్టుకుంటి కొచ్చినకే ఎనభయే మైళ్ళ దూరాన ఉంది. కేరళకు పోవ్వేషన్. ముఖ్యంగా మమ్మ రోరో ఎంతో బావుంటుంది.. వాకు అక్కడ మలయాళ చిత్రం కూటంగులు ఉంటుంది వల్ల అప్పుడప్పుడూ వెళ్తామంటాను." అన్నది. కేరళకి పోవ్వేషన్ ఉంది.

ఎటోర్ని వెళ్తుకోలోంది ముఖ్యోద్యమ. "కాన్స్ అఫ్ డివింగ్ కూడా తక్కువ వేనాకపారి పీటమేడు మాటంగకెల్లినపుడు ఒక మాటలో దిగాను. పెద్దగది. అభినివ పాకత్యాలు అన్నీ ఉన్నాయి. అదే ఏయూ కై య్యా, అగవయ్యా ఉంటుంటున్నవ్వాను. తిలా కుమార్కుంటే వినిపింది రూపాయలటా తాల అక్కర్లం వేసింది." అన్నది కారణ వప్పుతూ. తిరిక వేసుకుని వెళ్ళగదిగవారికి వేసు విడిదిగా జాగానే ఉంటుంది మిక్కి పీటమేడు!

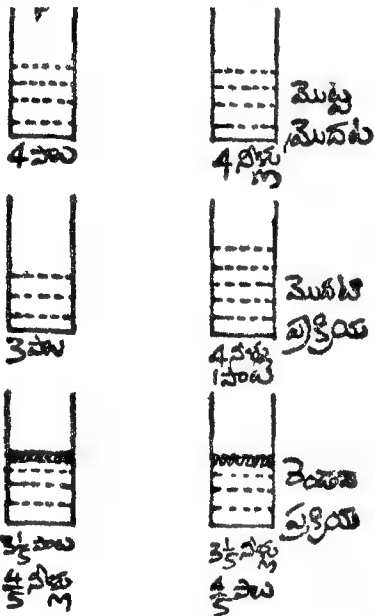
—మోహన్ క.మార్

'తందులపొట్టు'లో నాగరాజుకాదు విజయలక్ష్మి

జవాబులు

(క) "మొదటి గ్లాసులోని పాలు విక్రమణ ఇయటి? పోయాయి" అంటారు చాలా మంది. "ఏమంటే విక్రమణ పాలు తీసుకుని, పాలు కలిపిన నీళ్లు తిరిగి పోకావు కదా" అంటారు. కాని, నిజానికి పాల గ్లాసులో నుంచి ఇయటికిపోయిన పాలు' నీళ్లు గ్లాసులో నుంచి ఇయటికి పోయిన నీళ్లు సరిగ్గా నమానం! నమ్మకం కలగడం లేదా? అలా అయితే ఈ తర్కం ఎవరిది? పాలభ్యంకోసం మొదటి గ్లాసులో 4 ఉన్న గిన్నెల పాలు, రెండో గ్లాసులో 4 ఉన్న గిన్నెల నీళ్లు ఉన్నాయనుకుందాం. పాలగ్లాసులో నుంచి ఒక గిన్నెడు పాలుతీసి

నీళ్లు గ్లాసులో పోస్తే, అందులో 3 గిన్నెల మిశ్రమం ఉంటుంది. అందులో $1/5$ పాలు $4/5$ నీళ్ళానూ. ఈమిశ్రమం ఒక గిన్నెడు తీసి పాలగ్లాసులో కలిపితే, అందులో ఇది వరకున్న 3 గిన్నెల పాలకు, $1/5$ గిన్నె పాలు. $4/5$ గిన్నె నీళ్లు అదనంగా వచ్చి చేరాయి అంటే అందులో $3 \frac{1}{5}$ గిన్నెల పాలు $4/5$ గిన్నె నీళ్లు ఉంటాయి. నీళ్లు గ్లాసులు $3 \frac{1}{5}$ గిన్నెలనీళ్లు, $4/5$ గిన్నెపాలు మిశ్రమం తాయి. కనుక పాలగ్లాసులో నుంచి ఇయటికి పోయిన పాలు, నీళ్లు గ్లాసులో నుంచి ఇయటికి పోయిన నీళ్లు సరిగ్గానూ, అన్నట్లు మిశ్రమానూ సరిగ్గా కలిపినా కలవకపోయినా మన సమాధానం మారదు.

అనిపిస్తుంది. ఒక కోడిగుడ్డును దిద్ది, వగం అమ్ములారా ఎక్కడేవా? మిగిలిన వగం గుడ్డు చేతబట్టుకుని కొంత దూరం వెళ్లి మరొకడికి ఎల్లా అమ్ముగలిగింది? మరోసారి జాగ్రత్తగా ఆలోచిస్తే ఈ అనుభవాలు రావు. మొత్తం గంప లోని గుడ్డు 295.

(బి). ఈ లెక్కచేయడం అసాధ్యం!

(ఆ). $203 = 7 \times 29$ అని వ్రాయు. లేక గణిత పరిభాషలో 203కి, 7, 29 అనేవి రెండేగుణకాలు. ఇందులో ఒకటి పిల్లల సంఖ్య, మరొకటి ఐన్ క్రీమ్ ఫిరదు అయిఉండాలి. ఐన్ క్రీమ్ ఫిరదు పదిపై నలకు పైన కనుక పిల్లలు ఏడుగురు, ఐన్ క్రీమ్ ఫిరదు ఒక్కొక్కటి 29 పై నలు అని తెలుసుకోవచ్చు.

(ఏ). వగలు 7 గజాలు ఎక్కి, రాత్రి 5 గజాలు జారిపోతోంది కనుక రోజుకి 2 గజాలు ఎగ్గబాకుతోంది సత్య. మొత్తం 20 గజాలు పాకిరావాలి కనుక, పదిరోజులు వదుతుంది అనుకునేరు. కాదు. 7 రోజులు పూర్తి అయినానికి 14 గజాలు ఎక్కుతుంది. ఇంక 6 గజాలు మిగిలేయి. 8వ రోజున ఏకటి పడకముందే— సూర్యాస్తమానం అవడానికి ఇంకా గం. 1.43 ని, ఉందనగా— మిగిలిన 6 గజాలు ఎగబాకి నూరి ఇయటికి వచ్చేస్తుంది. ఇయటికి కచ్చాక ఇంక జారదుగా. ●

పుస్తకాలు

కాథిక:

కరణ్యుని శ్రీ వి. విజయలక్ష్మి. పా. 4. 4—60. ప్రతులు: ముద్రాపత్రం, పా. 4—60. ప్రతులు: ముద్రాపత్రం — 2. ఈ పాఠ 'మొదట నాలుగో' శ్రీ యం మంచి వేలమొక్కలరావు ఇలా అవ్వకు: "రాజక మం ఇహా రణయ్యుని ప్రభువ ప్రయత్నం. అహోని మునిహార భావ పరగం, మానవ కల్పానా శాంత ఇంతంటే మునిహార వృత్తి మనవారింతుగాక." ప్రభువ ప్రయత్నం అయినా, ఇంతంటే ఒక్కొక్క పాటగా అది కైకెక్కాలో విడిది కాదు, కరణ్యుని. అభిప్రాయం, గ్రామభరణం, మనోభావం, సరిగ్గా పేర్కొని, అపారదానం పంపి, పంపుమే, ఘట కంట్రిలు — మొదల అయిన ఈ పాట ముఖ్య మనస్సుని మనలో ప్రదిందిస్తున్నాయి.

మొగ్గుల అప్పదములు. మూడో జాతిగా కథనాయకుడు గోపాల్. అతడు మరెవ్వరిని లెండా పెల్లాడిన రాధిక కథానాయిక. అప్పు లిల్లరూ అన్యాయం చేసే అమ్మలు పంచుకుపోగా, తనవంట వచ్చిన కొద్ది అసీతనే తప్పిస్తే పూరుకున్నాడు గోపాల్. భూమాతను నమ్ముకుని బంగారుపంట వండించాడు. కృషికి తగినట్లు ప్రభుత్వ బహు మతులూ, ప్రశంసలూ అందుకున్నాడు.

గోపాల్ అల్లి పిర్రతమ్మ. పెద్ద కోడళ్ళ తియ్య తియ్యటి కుమార్తె మోసపోయి, తన వగ— నట్రా, డబ్బు— దన్నమూ వాళ్ళకి ముట్ట జిప్తుంది. అవిడ చేతిలో పైసె తమ చేతులో పడగానే, అల్లగారిని తరివేసేటా వాళ్ళిద్దరూ. ఇప్పుడు పిర్రతమ్మకు ఖర్చు చెప్పిన తుది పలక గుర్తుకొచ్చింది — ఎప్పుటికైనా కడపిరి పాడి దగ్గరే ఉండి, రోజులు గడచుకుపోయి. అలాగే అవిడ గోపాల్ వంశని చేరి, మనుగడ పోగిస్తుంది.

ఈ పాఠ చదివుతున్నంతసేపూ రియోబాల్స్ బాయి ప్రవీణ్ కథ 'ఐవి నే ది ఫూల్' జ్ఞాపకానికి వస్తుంది. రెండవ వగంలో తగిలే 'విజయ వృత్తాంతం' తెచ్చి పెట్టనట్లు అనిపిస్తుంది. ఎక్కువడి ఎంతో అపూర్వంగా ఉంది. పుస్తకానికి 'రాధిక' పేరు పెట్టిన కారణం వివరికిని లేదు. ఇది ఒక వస్తువు.

—శతకుమారి

ఇందిరా గాంధీ

ఇందిరాగాంధీ జీవిత చరిత్ర తెలిసే ఈ పుస్తకానికి 'ప్రపంచ రత్నం' ఇందిరాగాంధీ అనే పాఠ కరణం చేశారు. రచయిత 'సదీర్'. పిల్లలచదువుకోవానికి అనువుగా వుండేందుకు తన అక్కరల్లో పరిశ్రమగా ముద్రించిన ఈ 120 పేజీల పుస్తకం వెం. 2—50. ప్రతులు: కొండా పుస్తకాలండే ముప్ప, పిల్లపర్వ, పాదరావాడు.

జీనసు సందేశం

క్రైస్తవ పరిచయ తెలిసే ఈ గ్రంథానికి మూల రచయిత బాల్ ఫిల్స్. శ్రీ తల్లాప్రగడ ప్రకాశరావులు: చేసిన అనువాదానికి రెండు మార్పు. 56 పేజీలు పుస్తకం వెం—60 పై నలు. ప్రకాశకులు:

అంత్యోపాయ మండలి, అనంతాచలంపేట (నయా) పై భూకారు, కామిడిల్లా.

చేదకమేళ కతకము

'మనదయ్య విజయవేంకటేశ' అనే మూలంలో మొదలై యీ పద్యం మూగంటి వేంకటేశాన ఉండరావు సి. పి. గారు. ఇప్పుడు తాకి అల్లి శ్రీందారూ. 'రామ రాధకుండు రంజెలు వేదము, ముయ్యప్పదంత పరలానా' అల్లి కరణ్యునితో తోనే ఈ కతకం యిమిడిస్తుంది. 19 పేజీల 11 పద్యాల గల ఈ కతకం వెం 50 పై నలు. రచయిత పేర పికిందాచారకు రాస్తే పుస్తకం దొరుకుతుంది.

—నీకరాజు ●

रेडो R

Manufacturers: REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED.
263, Thambu Chetty St., Madras-1.

వస్త్రాంబు!
శైలి ప్రాదక్షన్యం

గోపాలయ్య గోపాలయ్య

నిర్మాత: G.భావనారాయణ దర్శకత్వం: G.విశ్వనాథం

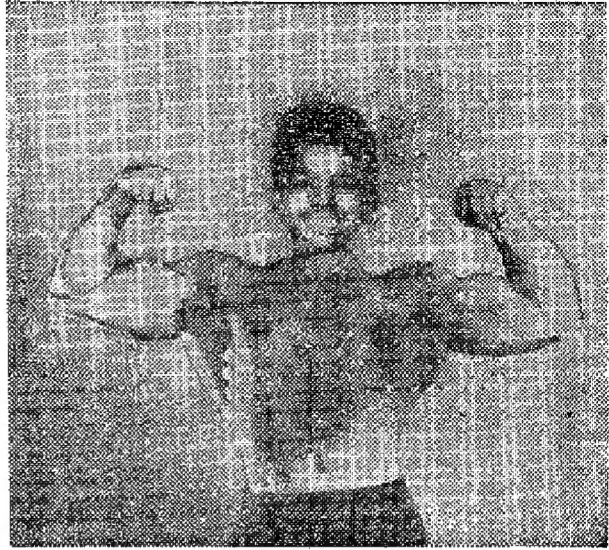
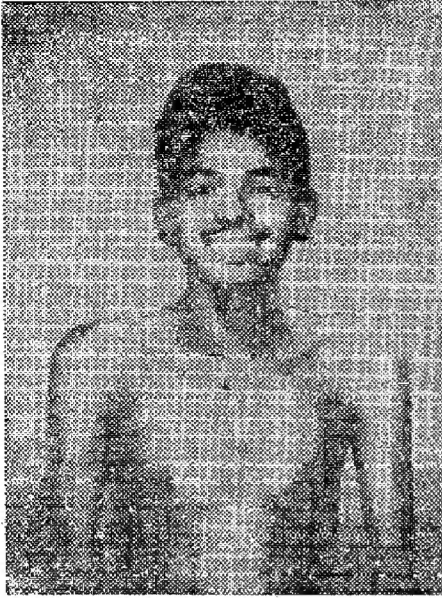

పురస్కారిత

NAVRANG

జాషణం సేవించక ముందు

జాషణం సేవించిన తరువాత

జీవన్ బోన్

గ వ ర్ష మండు

రిజిస్టర్డ్ నం. 218726

శ్రీ వీరమామ్య

ప. లిక్. లో ప్రకటించిన జాషణం సేవించి, కలితాను పొందేవారు అనేకులున్నారు. కాని జీవన్ బోన్ ము కొనుక్కొని దానిని యోగించి ప్రయోజనంపొందండి. జీవన్ బోన్ కేవలం నమ్మకం కొప్పునుండి ఆయారు చేయబడింది. ఇంత వుల కొప్పు చేయవద్దు నే యా అనుకోనటువంటి బలవంతం కాదని అవికొందరు అనుకోవలసి పోవలసి.

జీ వ న్ బో న్ గు ణ ము లు

ఎంత మంది అహంకారాన్ని, ఎమెకల పోగువలె, బలహీనంగా ఉండేవారు కొంతమంది ఉన్నారు. అట్లేవారికి జీవన్ బోన్ మంచి బలాన్ని, రావును, బల వును ఇస్తుంది. అజీలేని వారికి మంచి జీర్ణ శక్తినిస్తుంది. ఇది బలహీనత, కాల్పులు చేలిపోవుట, తల తిరుగుట, రక్త హీనతలను పోగొట్టి చరిత్రార్థమైన దేహార్థాన్ని, పట్టిని ఇస్తుంది. శరీరం ఎరుపుచూపు పొందటానికి జీవన్ బోన్ లో ట్రామాల్ తు తీసికొని అర్థమయ్యేటట్లు కూడా జీవన్ బోన్ మంచిది.

జీవన్ బోన్ తీసుకొన్నప్పుడు మీరు కొంత శరీరవ్యాధుల నుండి చెయ్యటం అవసరం. లేకపోతే మీ శరీరం అనవసరంగా లానెక్కా జుంది. కావలసిన బలం, బలవంతం చేరినవెంటనే జీవన్ బోన్ సేవించటం నిలవటం మంచి మార్గాలు. జీవన్ బోన్ తీసుకొనటం మంచిదికాదు. అట్టివారు జీవన్ బోన్ తీసుకుంటే మును జాబ్బులంతా ముగిసిపోతాయి. ఇతర వివరాలు మందులో పంపబడతాయి.

వెం : 450 గ్రాములు రు. 10/- (పాస్తు వార్టీలు రు. 3/-)

స్కిన్ లీమ్స్

యవ్వన పొందవ్వం కలిగియుండటం వలనపొడం. స్కిన్ లీమ్స్ మీ దిక్కాన్ని, మెటిమను, పొటాపు ముతలు, నిరర్థక, కోతలు, శోభించి కాపాడుతంది స్కిన్ లీమ్స్ ముఖమందలి మచ్చ తొలగించి అరువత వానలను. మీరు ఏ స్త్రీయగానీ, పొడరునుగానీ వాడవచ్చును. స్కిన్ లీమ్స్ ఒక కోర్టు రు. 12/-.

**Dr. VASAN,
JOTHI HOSPITAL**

P. B. No. 1413, 24, VENKATANARAYANA ROAD, T. NAGAR, MADRAS-17.

తప్పక చూడండి

మనిషిలో మంచి అన్నది పెంపొందించే తప్పు
మానవ జాతికి మనుగడే లేదని నిరూపించే
నిరుపమాన చిత్రం

వాహినీ వారి

రుగ్మలరాత్నం

నిర్మాత-దర్శకుడు

జి.ఎన్.రెడ్డి

కథ: నరసరాజు..కె.మహారాజగోపాల్

కళ: శేఖర్..కూర్మ:మణి

సంగీతం:రాజేశ్వరరావు-గోపాలం

ఆంధ్ర-సినిమా విజయ రివీజ్ * సైజుం ఉపాధిమి

మైసూర్ విజయ సిక్స్ నెట్వర్క్